

1. Апокалипса – мп, ћир.
2. Апологетика – мп, лат.
3. Археологија потврђује Библију – мп, ћир.
4. Библија учи – мп, лат.
5. Библија увек – мп, лат.
6. Библијски рад – тп, ћир.
7. Бићете ми сведоци – мп, лат.
8. Благодат, љубав, мир – ЕГВ – мп, ћир.
9. Бог је изабрао Елен – мп, ћир.
10. Бог каже, али ја мислим – мп, ћир.
11. Бог у твојој стварности – мп, ћир.
12. Божија задивљујућа благодат – мп, ћир.
13. Буди другачији – мп, ћир.
14. Царство благодати – мп, лат.
15. Црква будућности – мп, лат.
16. Чекајући блажена нада – мп, ћир.
17. Чуда у Лома Линди – мп, ћир.
18. Да ли је Соломун погрешио? – мп, лат.
19. Да ли је то кула стражара? – мп, лат.
20. Дан аждаје – мп, лат.
21. Дан када ће ишчезнути зло – мп, лат.
22. Делотворна вера – мп, лат.
23. Десет дана у горњој соби – мп, лат.
24. Дневник борца за слободу – мп, лат.
25. Други Христов долазак – мп, лат.
26. Двехиљадита и после ње – мп, лат.
27. Екуменизам I – мп, ћир.
28. Екуменизам II – мп, ћир.
29. Елен Вајт на удару – мп, лат.
30. Еванђеоски радници – мп, лат.
31. Хајде за мном – мп, лат.
32. Христос – победник – ЕГВ – мп, ћир.
33. Христос наша праведност – мп, лат.
34. Христов крст – мп, лат.
35. И ти можеш ходати по води – мп, лат.
36. Исус Крст јагње Божије – мп, лат.
37. Исус реч Божија – мп, лат.
38. Исус величанство које је сишло са неба – мп, лат.
39. Један Теодорин дан – бојанка.
40. Једини мост спасења – мп, ћир.
41. Како помоћи младим хришћанима – мп, ћир.
42. Како преживети у мртвој цркви – мп, лат.
43. Како напредовати у вери – мп, лат.
44. Како се припремити за глобалну кризу – мп, лат.
45. Књига о Јову – стрип
46. Ко је одговоран за порекло зла? – мп, ћир.
47. Ко је одговоран за Јовово страдање? – мп, ћир.
48. Кораци ка следбеништву – мп, ћир.
49. Лаодикија – мп, ћир.
50. Мала књига о темељима брака – мп, лат.
51. Малишани носе вест – мп, ћир.
52. Мисао о вечности у срце усађена – мп, ћир.
53. Мисија у градовима – мп, лат.
54. Мој живот данас – ЕГВ – тп, ћир.
55. Мост над понором – мп, ћир.
56. Мостови живота – мп, лат.
57. Мрежа над безданом – мп, ћир.
58. На извору мудрости – мп, ћир.
59. На извору живота – мп, ћир.
60. На путу светлости – мп, лат.
61. New age – мп, лат.
62. Неупоредиви Исус – мп, ћир.
63. Недеља долази – мп, ћир.
64. Оаза мира – мп, лат.
65. Очев величанствени дар I, II, III – мп, лат.
66. Од срца срцу – мп, ћир.
67. Од визије до система – мп, лат.
68. Поклон – опрез жив је! – мп, лат.
69. Породични албум – мп, лат.
70. Последња суза – мп, лат.
71. Последња три сата – мп, ћир.
72. Последњи позив – мп, ћир.
73. Позитивна црква у негативном свету – мп, лат.
74. Поуке кроз поезију и рецитације – мп, ћир.
75. Права и погрешна мерила – мп, лат.
76. Пријатељ за сва времена – мп, ћир.
77. Приручник за суботну школу – мп, лат.
78. Проследи даље – мп, лат.
79. Псалм 23 – мп, лат.
80. Радикални ученици – мп, лат.
81. Радикално промењена црква – мп, лат.
82. Рај или крај? – мп, лат.
83. Рат на Спектруму – стрип
84. Сабирање жетве – мп, лат.
85. Седам корака до спасења – мп, ћир.
86. Секта или црква? – мп, ћир.
87. Сила вечног Јеванђеља – мп, лат.
88. Синови и кћери Божије – ЕГВ – мп, ћир.
89. Следбеништво на делу – мп, лат.
90. Слични Христу – мп, ћир.
91. Слике о Христу – мп, ћир.
92. Стићи до врха – мп, ћир.
93. Сусрети са Господаром – мп, лат.
94. Свети Дух на путу спасења – ЕГВ – мп, ћир.
95. Тражи се добар пастор – мп, лат.
96. Упознај своју Библију – мп, лат.
97. Васiona у Библији – мп, лат.
98. Вечно јеванђеље у вечно променљивом свету – мп, лат.
99. За венац нераспадљиви – мп, ћир.
100. Заштићени у време Армагедона? – мп, лат.
101. Зашто поделе у хришћанству? – мп, ћир.
102. Зашто верујем? – мп, лат.
103. Записано у срцу – тп, лат.

ПРИПРЕМА ЗА ПОСЛЕДЊЕ ВРЕМЕ

април, мај, јун 2018.

Садржај:

1. Космичка борба	5
2. Данило и последње време	13
3. Исус и Књига откривења	21
4. Спасење и последње време	29
5. Христос у небеском Светилишту.....	37
6. »Промена« Закона	45
7. Јеванђеље по Матеју, 24. и 25. поглавље	53
8. Поклонити се Створитељу	61
9. Преваре последњег времена.....	69
10. Америка и Вавилон	77
11. Божји печат или жиг звери	85
12. Вавилон и Армагедон.....	93
13. Повратак нашег Господа Исуса.....	101

Припрема за последње време

Аутор: др Норман Р. Гали

Број: 2/2018.

Припрема:

Хришћанска адвентистичка црква, Одељење за суботну школу
www.subotnaskola.org

Одговара: Игор Боснић, Београд, Радослава Грујића 4

Превод: Драгана Тодоран

Лектура: Томислав Стефановић

Прелом: Гордана Ардељан

Издаје: »Препород«, Београд

За издавача: Ђорђе Трајковски, 11000 Београд, Радослава Грујића 4

Штампа: »EURO DREAM«, Нова Пазова, 2018.

Тираж: 2900

Табеле припрема Одељење за Суботну школу

© [2018] Генерална конференција Хришћанске адвентистичке цркве*. Сва права придржана. Ниједно лице или установа не може да мења, преправља, прилагођава, преводи, репродукује или објављује ниједан део библијске поуке без претходног писменог одобрења Генералне конференције Хришћанске адвентистичке цркве*. Одељенске службе Генералне конференције Хришћанске адвентистичке цркве* су овлашћене да се побрину за превод библијске поуке, у складу са посебним смерницама. Ауторска права таквих превода и њихово објављивање и даље су у надлежности Генералне конференције. Изрази »Хришћанска адвентистичка«, »Адвентистичка« и лого са пламеном су регистроване ознаке Генералне конференције Хришћанске адвентистичке цркве* и не могу се користити без претходног одобрења Генералне конференције.

У В О Д ХРИСТОС И ПОСЛЕДЊЕ ВРЕМЕ

У последњим часовима свог овоземаљског боравка у људском телу, Исус је упутио следеће речи утехе својим ученицима: »Да се не плаши срце ваше, вјерујте Бога, и Мене вјерујте. Многи су станови у кући Оца Мојега. А да није тако, казао бих вам: Идем да вам приправим мјесто. И кад отидем и приправим вам мјесто, опет ћу доћи, и узећу вас к Себи да и ви будете гдје сам Ја. И куда Ја идем знате, и пут знате.« (Јован 14,1-4)

Иако сигурно нису у потпуности схватили значење Његових речи, нити су знали када ће се испунити Његово обећање, ученици су били утешени Исусовим речима. Стан у кући Његовог Оца? Место које је Исус Христос припремао за њих? Оно ће сигурно бити боље од било кога места на коме се могу наћи на овом свету.

Заиста, непосредно пре тога, док је седео са својим ученицима, Исус је изнео кратак преглед догађаја који ће се испунити пре Његовог повратка. Била је то нека врста »историје будућности«, која није била лепа. Ратови, гласови о ратовима, устајање једног народа против другог, глад и земљотреси били су, према Исусовим речима, само »почетак страдања«. Прогонства, издаје, преваре и искушења требало је да уследе.

Данас, са наше тачке гледишта о току историје, уочавамо да се скоро све на што је Исус упозорио обистинило и то управо онако како је предвидео. Такође, можемо запазити испуњење два велика пророчанства. Прво се односи на »вријеме и за времена и за по времена«, забележено у Књизи пророка Данила 7,25. (Види: Откривење 12,6.14; Откривење 13,5; 4. Мојсијева 14,34), које је започело у 6. веку (538. год) и завршило се крајем 18. века (1798. год). Такође, пророчанство које

обухвата најдуже временско раздобље, пророчанство о 2300 дана из Књиге пророка Данила (Данило 8,14), остварило се 1844. године.

Према томе, сада живимо у »последње време« (Данило 12,9). Међутим, не само да не знамо када ће доћи крај – чији ће врхунац бити Други Христов долазак – није ни потребно да знамо. Треба само да знамо да ће доћи, и да, када се то догоди, морамо бити спремни.

Како? Најбољи одговор можда налазимо у следећем тексту: »Како, дакле, примисте Христа Исуса Господа онако живите у Њему.« (Колошанима 2,6) Другим речима, поред толико много догађаја, толико много ударних наслова, толико много теорија о последњем времену, лако је скренути са правог пута, усредсређујући се превише на појединости које сматрамо да воде Христовом доласку уместо на самог Христа, који је једини Кључ наше припреме.

Овог тромесечја у средишту наше пажње биће последње време, али не у потпуности. Заправо, бићемо усредсређени на Исуса, али у оквиру теме о последњим данима и како да се припремимо за њих. Да, потребно је да посматрамо историјске датуме, светске догађаје, саму историју, зато што Библија говори о свему томе у вези са крајем. Међутим, чак и у овом оквиру, Библија говори о Исусу, о томе ко је Он, шта је учинио за нас, шта чини у нама, и шта ће учинити када се врати. Христос, и то распети, мора постати средиште наше вере; или, као што је Павле рекао: »Јер нијесам мислио да знам што међу вама осим Исуса Христа, и то распетога.« (1. Коринћанима 2,2) Што смо више усредсређени на Њега, постајемо све сличнији Њему, послушнији смо Му, и бићемо спремнији за све што нас чека, како у блиској будућности тако и на крају, када дођемо на »место« које Исус припрема за оне који Га воле.

Др Норман Р. Гали је професор Систематске теологије на Адвентистичком универзитету Садерн.

КОСМИЧКА БОРБА

Текстови за проучавање у току седмице: Језекиљ 28,1.2.11-17; 1. Мојсијева 3,1-7; Откривење 12,1-17; Римљанима 8,31-39; Откривење 14,12.

Текст за памћење: »И разгњеви се змија на жену, и отиде да се побије са осталијем потомством њезинијем, које држи заповијести Божије и има свједочанство Исуса Христа.« (Откривење 12,17)

Космичка борба, коју називамо и »великом борбом«, представља библијски поглед на свет. Она чини позадину у којој се одвија драма овога света, чак и целог универзума. Грех, патња, смрт, подизање и пад народа, ширење Јеванђеља, догађаји последњих дана – све ове теме се јављају у оквиру космичке борбе.

Ове седмице осврнућемо се на неколико важних места на којима се борба одвијала – почевши некако, тајанствено, у срцу савршеног бића, Луцифера, који је донео побуну на Земљу после пада других савршених бића, Адама и Еве. После ова два кључна догађаја, пада Луцифера и наших прародитеља, велика борба је узела маха и од тада траје несмањеном жестином. Свако од нас је део те космичке драме.

Радосна вест је да једнога дана она не само да ће се завршити, већ ће се завршити потпуном победом Христа над сотоном. Још боља вест је да захваљујући ономе што је Исус учинио на крсту, сви можемо имати удела у тој победи. Док чекамо све што нам је обећано у Исусу, чији долазак је сигуран, Бог нас, као део те победе, позива сада на веру и послушност.

ПАД САВРШЕНОГ БИЋА

Ако космичка борба представља позадину библијског погледа на свет, онда то покреће мноштво питања. Важно питање гласи: »Како је све почело?« Пошто је Бог пун љубави створио универзум, било би разумно претпоставити да зло, насиље и сукоб нису постојали на самом почетку стварања. Борба је настала независно од првобитног стварања и сигурно није била његова неизбежна последица. Ипак, борба је присутна, стварна је и сви смо укључени у њу.

Прочитајте следеће текстове: Језекиљ 28,1.2.11-17; Исаија 14,12-14. Како ови текстови уче о паду Луцифера и настанку зла?

Луцифер је био савршено небеско биће. Како се безакоње зачело у њему, нарочито у таквом окружењу? Не знамо. Можда је то разлог што Библија говори о »тајни безакоња«. (2. Солуњанима 2,7)

Осим чињенице да је Бог свим разумним бићима дао слободну вољу, ниједан други разлог не постоји за Луциферов пад. Елен Вајт је мудро рекла: »Ниједно објашњење о пореклу греха не може да послужи и као разлог његовог постојања... Грех је ујез, његову присутност није могуће оправдати никаквим разлогом. Он је тајанствен, необјашњив; оправдати га значило би бранити га. Када би неки изговор за његово постојање могао да буде пронађен, грех би престао да буде грех.« (Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 492.493. оригинал)

Уколико реч *грех* замените речју *зло*, изјава ће, такође, имати смисла. Ниједно објашњење о пореклу зла не може да послужи и као разлог његовог постојања... Зло је ујез, његову присутност није могуће оправдати никаквим разлогом. Он је тајанствен, необјашњив; оправдавати га значило би бранити га. Када би неки изговор за његово постојање могао да буде пронађен, зло би престао да буде зло.

Размислите о свом искуству када је слободна воља у питању. Зашто, онда, пажљиво и уз молитву треба да размислимо о одлукама које доносимо користећи слободну вољу?

Иако не можемо објаснити зашто се зло појавило (с обзиром да за њега не постоји никакво оправдање), Писмо открива да је започело на Небу, у Луциферовом срцу. Осим невероватног увида који добијамо из списка Елен Вајт (види поглавље »Порекло зла« у књизи *Велика борба*), Свето писмо не говори много о томе како је настало на Небу. Божја реч много изричитоје говори о томе како је зло настало на Земљи.

Прочитајте следећи текст: 1. Мојсијева 3,1-7. Шта се овом приликом догодило што указује на Адамову и Евину кривицу?

Жалосно је то што је Ева знала које им је речи Бог упутио. Она их је поновила: »Казао је Бог, не једите и не дирајте у њ, да не умрете.« (1. Мојсијева 3,3) Иако ништа није било речено о дотицању рода, колико сазнајемо из Писма, знала је истину да ће умрети уколико га буде јела.

Сотона је, затим, отворено и бесрамно противречио тим речима. »А змија рече жени: Нећете ви умријети.« (1. Мојсијева 3,4)

Може ли супротност бити већа? Ма колико сотонин приступ био вешт у почетку, када је привукао њену пажњу и увидео да се не опире, отворено је довео у питање Господњу заповест. Трагично је то што Ева није поступала у незнању. Она није могла да тврди: »Нисам знала, нисам знала.«

Знала је.

Ипак, упркос том знању, погрешила је. Уколико чак и у савршеном окружењу Едемског врта само знање није било довољно да спречи Еву (а затим и Адама, који је, такође, знао истину) да не погреша, не треба да се заваравамо мислећи да је знање довољно и може да нас спасе. Да, треба да знамо шта нам Божја реч говори. Међутим, поред тог знања, потребно нам је предање и послушност ономе што она каже.

Бог је рекао једно, сотона друго. Упркос знању које су Адам и Ева поседовали, изабрали су да послушају сотону. Размислите о томе колико се мало од тога променило до сада? Како можемо избећи да учинимо исту грешку?

Пад наших прародитеља гурнуо је свет у грех, зло и смрт. Људи могу изразити своје неслагање о непосредним узроцима, или питању чија је грешка, али ко може да порекне стварност метежа, насиља, побуне и сукоба који утичу на све нас?

Говоримо о космичкој борби, космичком сукобу, и то је у реду. Међутим, без обзира на космичко порекло овог сукоба, он се, такође, одиграва и овде на Земљи. Велики део библијског извештаја – од пада у Едемском врту до последњих догађаја и Другог Исусовог доласка – на много начина представља библијско излагање велике борбе. Ми живимо усред те борбе. Божја реч нам објашњава шта се догађа, шта се крије иза ње, и што је најважније, како ће се завршити.

Какве битке, које се одвијају и на Небу и на Земљи, описује следеће поглавље: Откривење 12,1-17?

У овом тексту запажамо битку на Небу и битке на Земљи. Прва битка води се између аждаје (сотона, Откривење 12,7-9) и Михајила (јеврејско значење: »Ко је као Бог?«). Побуњеник Луцифер постао је познат као сотона (непријатељ), који је само створено биће које се бори против вечног Створитеља, Исуса (Јеврејима 1,1.2; Јован 1,1-4).

Пошто се Луцифер побунио против Творца, велика борба не говори о сукобу богова, већ о створењу које се побунило против свог Створитеља и које је ту побуну испољило нападајући друга дела стварања.

Пошто је поражен у бици против Христа на Небу, сотона је на Земљи настојао да се окупи око њега одмах после Његовог рођења (Откривење 12,4). Пошто је поражен у бици против Христа том приликом, а затим и у пустињи и касније на крсту, сотона – после непобитног пораза на Голготи – кренуо је у рат против Христовог народа. Овај рат бесни великим делом хришћанске историје (Откривење 12,6.14-16) и наставиће се до краја (Откривење 12,17), док се сотона не суочи са још једним поразом, овог пута приликом Другог Христовог доласка.

Прочитајте следећи текст: Откривење 12,10-12. Какву наду проналазимо у овим стиховима усред све борбе и сукоба које запажамо у другим текстовима?

С ВАМА УВЕК, ДО СВРШЕТКА ВЕКА

У Књизи Откривење проречено је прогонство које је Божји народ доживљавао у великом делу црквене историје. Хиљаду две стотине шездесет пророчких дана из Књиге Откривење 12,6. (види: Откривење 12,14) указују на 1260 година прогонства Цркве.

»Ова прогонства, која су започела у време Нерона, некако у доба мучеништва апостола Павла, с већом или мањом жестином, настављала су се кроз векове. Хришћане су лажно оптуживали за најстрашније злочине и представљали их као узрочнике великих несрећа – глади, ширења болести и земљотреса. Када су тако постали предмет свеопште мржње и сумњичења, појавило се довољно потказивача који су за новац издавали невинне. Били су осуђивани као побуњеници против империје, као непријатељи религије, као друштвена куга. Многи су били бацани пред дивље звери или у амфитеатрима живи спаљивани.« (Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 40. оригинал)

У исто време, жена (Црква) побегла је у пустињу (Откривење 12,6). Приказана је са два крила попут анђела. Овом сликом приказано је да је одлетела на место где може добити помоћ. Била је збринута у пустињи, а змија, или сотона, није јој могла прићи (Откривење 12,14). Бог увек чува свој Остатак, чак и у време великих прогонстава, и Он ће то поново учинити на крају времена.

Христос је у вези са опасностима из последњих дана рекао свом народу: »Ево Ја сам с вама у све дане до свршетка вијека.« (Матеј 28,20) Како схватамо ово дивно обећање, нарочито упркос великом мучеништву многих Његових следбеника? (Види: Римљанима 8,31-39; Матеј 10,28)

Ништа – ни прогонство, ни глад, ни смрт – не може нас одвојити од Божје љубави. Христово присуство, било сада или на крају времена, не значи да смо поштеђени бола, патње, искушења или смрти. Никада нам није било обећано да ћемо бити од тога ослобођени у овом животу. То значи да захваљујући Христу и ономе што је учинио за нас можемо живети у нади и са обећањем да је Бог са нама у искушењима и да имамо обећање о вечном животу на новом Небу и новој Земљи. Можемо живети у нади да без обзира кроз шта год прођемо овде, попут Павла, можемо бити сигурни да »мени је приправљен вијенац правде, који ће ми дати Господ у Дан онај, праведни Судија; али не само мени, него и свима који се радују Његову доласку«. (2. Тимотију 4,8) Ми који се радујемо Његовом доласку можемо, такође, тражити ову наду и обећање за себе.

ЗАКОН И ЈЕВАНЂЕЉЕ

Као адвентистички хришћани (адвентисти седмог дана), у свом имену носимо много тога у шта верујемо. Део имена *седмог дана* представља седми дан Суботу, што указује на наше веровање не само у ту једну заповест већ у свих десет. Део имена *адвентисти* указује на наше веровање у Други Исусов долазак, истину која постоји само захваљујући ономе што је Христос учинио својом помириатељском смрћу приликом Првог доласка. Отуда наше име адвентисти седмог дана указује на два важна и неодојива чиниоца садашње истине: Закон и Јеванђеље.

Како следећи текстови показују колико су Закон и Јеванђеље блиско повезани?

Јеремија 44,23. _____

Римљанима 3,20-26. _____

Римљанима 7,7. _____

Јеванђеље је Радосна вест, Радосна вест да и ако смо згрешили и прекршили Божји закон, вером у оно што је Христос учинио за нас на крсту, греси због престапа Његовог закона могу нам бити опроштени. Такође, дата нам је сила да у потпуности будемо послушни Закону.

Не треба да нас чуди што је, у оквиру последњих дана, док велика борба бесни посебном жестином, Божји народ описан на посебан начин.

Прочитајте: Откривење 14,12. Како овај текст открива повезаност између Закона и Јеванђеља?

_____

_____

_____

Као адвентистички хришћани, народ који верује у послушност Божјем закону, како можемо показати другима да послушност Закону није легализам, већ дело Бога пуног љубави и чињенице да нас је спасао? Како следећи текстови подупиру ову мисао: 5. Мојсијева 11,1. и 1. Јованова 5,3.

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

Прочитајте: Откривење 12,9-12; поглавље »Зашто је грех био дозвољен« из књиге Елен Вајт *Стварање, патријарси и пророци*, стр. 33-43. оригинал.

»Савршени склад је владао у целом Божјем свемиру, све док су сва створена бића живела у оданости из љубави. Небеске чете радосно су испуњавале жеље свога Створитеља. Уживале су да одсјајују Његовом славом и да Му упућују израз хвале. И док је љубав према Богу била на првом месту, међусобна љубав била је несебична и пуна поверења. Ниједна неусклађена нота није нарушавала небеску хармонију. Међутим, ово срећно стање се променило. Неко је злоупотребио слободу коју је Бог дао својим створењима. Грех се зачео у ономе који је, осим Христа, уживао највећу част код Бога, који је био највиши у моћи и слави међу становницима Неба.« (Елен Вајт, *Стварање, патријарси и пророци*, стр. 35. оригинал)

Запазите речи Елен Вајт »у оданости из љубави«. Овај снажан израз, пун значења, указује на чињеницу да љубав води према оданости, верности. Супружник који воли свог брачног друга показаће љубав својом оданашћу. Тако је било у случају бића на Небу, тако треба да буде и у нашем односу са Богом.

ЗА РАЗГОВОР:

1. Какви библијски докази указују на стварност да сотона не само што постоји, већ и да има одређену улогу у великој борби? Како можемо помоћи људима да схвате да је сотона биће, а не само симбол зла у људском срцу?
2. Као адвентистички хришћани благословени смо великим знањем о библијским истинама. Ма колико то било дивно, зашто то знање није довољно да нас спасе? Шта нам је још потребно поред интелектуалног знања?
3. На који начин сте већ сада доживели Исусово присуство у свом животу? Како вам та искуства могу помоћи са каквим год невољама да се суочавате?
4. Разговарајте у разреду више о изразу »оданост из љубави«. Како нам ова идеја може помоћи да боље схватимо однос између Закона и благодати, вере и послушности? Шта нас учи о слободи присутној у целокупној идеји љубави? На које начине чак и сада можемо показати »оданост из љубави«?

ДАНИЛО И ПОСЛЕДЊЕ ВРЕМЕ

Текстови за проучавање у току седмице: Лука 16,10; Данило 1,2; Данило 3,1-6; Откривење 13,11-15; Данило 3,13-18; Јован 3,7; Данило 4,6.

Текст за памћење: »Цар проговори Данилу и рече: Доиста, ваш је Бог Бог над боговима и Господар над царевима, и који објављује тајне, кад си могао открити ову тајну.« (Данило 2,47)

Господ је имао велике планове за стари Израиљ. »И бићете ми царство свештеничко и народ свет.« (2. Мојсијева 19,6) Овај свети народ, ово царство свештеничко требало је да посведочи свету да је Јахве једини Бог (види: Исаија 43,10.12). Нажалост, народ није живео у складу са светим позивом који му је Бог дао. На крају отишао је у ропство у Вавилон.

Занимљиво је што је Бог упркос несрећном ропству могао да употреби поједине Јудејце да буду Његови сведоци. Другим речима, Бог је до извесне мере преко Данила и његова три пријатеља, такође заробљеника, постигао што није постигао преко Израиља и Јуде. У одређеном смислу, ови људи били су пример какву улогу је Израиљ као народ требало да има и шта да чини.

Да, њихове животне приче одвијају се у тренутку који је временски веома удаљен од последњих дана. Међутим, у овим људима, ипак, можемо пронаћи особине и одлике на које се можемо угледати, ми који не живимо само у последњем времену, већ смо позвани да будемо Божји сведоци свету који, попут незнабожаца на вавилонском двору, не познаје Бога. Шта можемо научити из извештаја о њиховом животу?

ВЕРАН У МАЛОМ

»Који је вјеран у малом и у многим је вјеран; а ко је невјеран у малом и у многим је невјеран.« (Лука 16,10)

Обратите пажњу на ове Исусове речи. Толико је лако, зар не, стварати компромис, бити »невјеран у малом«. Проблем не лежи толико у томе да је оно што је »мало« важно само по себи; није. Зато је »мало«. Као што многи од нас знају, било из личног искуства или на основу примера других (или оба), проблем је у томе што један компромис води у други, затим у следећи, па следећи, док не постанемо »и у многим неверни«.

Имајући ову мисао на уму, осврнућемо се на 1. поглавље Књиге пророка Данила, у коме су забележена прва искуства ова четири Јудејца у време Вавилонског ропства.

Прочитајте: Данило 1,1-21. На који начин је став који су Данило, Ананија, Мисаило и Азарија заузели одражавао шта је стари Израил требало да представља другим народима? Види: 5. Мојсијева 4,6-8; Захарија 8,23.

Иако текст непосредно не повезује храну коју су јели са чињеницом да су били »десет пута бољи« од осталих у »мудрости и разуму« (Данило 1,20), та повезаност је јасна. У поглављу је, такође, речено да им је Бог дао то знање и разум. Односно, Господ је могао да ради са њима захваљујући њиховој верности Њему коју су показали тиме што су одбили да једу нечисту храну у Вавилону. Били су послушни и Бог је благословио њихову послушност. Зар не би Бог учинио нешто слично за стари Израил као *целину* да се држао учења Библије постојано и верно као ова четири младића? Наравно. Зар неће Он учинити исто за нас данас, у последњим данима, ако смо верни?

С обзиром да нам је дато толико много светлости и истине, као Црква треба да се упитамо: Да ли смо верни и послушни ономе што нам је дато? У исто време, како свако од нас појединачно може да заузме положај који ће нас оспособити да будемо моћни сведоци за Бога?

ДАНИЛОВА ПОНИЗНОСТ

Друго поглавље Књиге пророка Данила помаже небројеном мноштву људи широм света да верују у Бога из Библије. Оно пружа снажан и разуман доказ не само о постојању Бога већ и о Његовом предзнању. Заиста, откривење које ово поглавље пружа о Божјем предзнању представља доказ Божјег постојања.

Прочитајте: Данило 2,1-49. Како ово поглавље пружа тако убедљив доказ о Божјем постојању? Обратите пажњу, такође, како је данашња Европа описана у овој књизи (Данило 2,40-43). Како је човек који је живео пре око 2600 година могао тако тачно описати прилике осим божанским откривењем?

Данило је отворено и без устезања одао Богу признање за оно што му је било откривено. Лако је могао да се хвали да је његова већ призната мудрост и разумевање извор његове способности не само да зна шта је цар сањао већ и да тај сан протумачи. Међутим, Данило је поступио другачије. Молитве које су он и други упутили (Данило 2,17-23) показале су њихову потпуну зависност од Бога; у супротном би умрли са осталим мудрацима.

Данило је касније подсетио цара да нико од његових мудраца, врачава или магова није се показао спосособним да му протумачи шта је сањао. Супротно томе, Бог на Небу може да открије тајне зато што је Он једини прави Бог.

Дакле, у својој понизности и свом ослањању на Бога, Данило је био моћан Божји сведок. Ако је Данило тада показао понизност, колико више ми данас треба да је покажемо? Уосталом, ми имамо откривење плана спасења које Данило није имао; а ако нешто треба да нас учини понизнима, то треба да буде знање о томе шта је Исус учинио на крсту.

Како крст треба да нас поучи о понизности? Шта нам говори, не само о нашој грешности, већ и о потпуној зависности од Бога када је спасење у питању? Размислите где бисте били без крста. Чиме онда треба да се хвалите осим крстом? Види: Галатима 6,14.

Људи који проучавају Библију одавно су запазили повезаност између 3. поглавља Књиге пророка Данила, извештаја о три Јеврејина у пољу Дури, и 13. поглавља Откривења, описа прогонства са којим се Божји народ суочио у прошлости и са којим ће се суочити у последње време.

Упоредите следеће текстове: Данило 3,1-6; Откривење 13,11-15. Које сличности постоје између ова два текста?

У оба случаја, питање службе налази се у средишту, али оба говоре о присилној служби. Односно, политичке силе на власти захтевају да се људи њима поклоне иако такво право припада само Господу.

Шта можемо научити из следећег извештаја што нам може помоћи да схватимо не само са чиме ћемо се суочити у последње дане, већ како ћемо се суочити са оним што долази? Данило 3,13-18.

Навуходоносор је као најмоћнији владар на Земљи, исмејао ове младиће и њиховог Бога говорећи: »Који је бог што ће вас избавити из мојих руку?« Он је ускоро сазнао ко је био тај Бог, јер је касније изјавио: »Да је благословен Бог Седрахов, Мисахов и Авденагов, који посла анђела својега и избави слуге своје, које се у Њ поуздаше и не послушаше заповијести цареве и дадоше тјелеса своја да не би служили нити се поклонили другом богу осим својега Бога.« (Данило 3,28)

Нема сумње, након што је видео такво чудо, цар је био уверен да има нечег посебног у Богу коме су ови младићи служили.

Претпоставимо, међутим, да ови младићи нису били избављени из огња, што је према њиховом схватању била јасна могућност (Данило 3,18). Зашто би, ипак, поступили исправно и не би послушали цареву заповест чак и ако је то значило да буду живи спаљени? Овај извештај представља снажно сведочанство о њиховој вери и спремности да се чврсто држе онога у шта верују, без обзира на последице.

Када се у последње дане јави питање службе, како можемо бити сигурни да ћемо остати верни као они? Ако сада нисмо верни у »малом«, зашто мислимо да ћемо бити верни у нечему тако великом као што је последња криза?

ОБРАЋЕЊЕ НЕЗНАБОЖАЦА

Треће поглавље Књиге пророка Данила завршава се Навуходоносоровим признањем правог Бога и Његове силе. Међутим, познавати Бога и Његову силу није исто што и стећи искуство новорођења које је према Исусовим речима кључно за спасење (види: Јован 3,7). Заиста, човек описан у Књизи пророка Данила 4,30. био је све само не обраћена душа.

Прочитајте: Данило 4,30. Шта је био проблем овог човека? Види: Јован 15,5; Дела 17,28; Данило 5,23.

Међутим, до тренутка завршетка поглавља, Навуходоносор је научио, иако на тежи начин, да сва права сила почива у Богу, и да без Бога, он није ништа.

»Некадашњи охоли монарх постао је понизно Божје дете; тирански, насилнички владар постао је мудри и сажаливи цар. Он, који је некада одбацивао и ружио небескога Бога, сада је признавао власт Највишега и искрено се трудио да прошири страх Господњи и унапреди благостање својих поданика. Трпећи укор Онога који је Цар над царевима и Господар над господарима, Навуходоносор је коначно научио поуку коју морају да науче сви владари – да се права величина огледа у истинској доброту. Он је признао Господа као живог Бога, говорећи: 'Сада ја, Навуходоносор, хвалим, узвишујем и славим Цара небескога, чија су сва дела истинита и чији су путеви праведни и који може оборити оне који ходе поносито'.« (Елен Вајт, *Историја пророка и царева*, стр. 521. оригинал)

Какве је истине о Богу Навуходоносор изговорио? Данило 4,35.

Четврто поглавље Књиге пророка Данила завршава се тако што један незнабожац признаје ауторитет, власт и силу »јеврејског« Бога. Ова слика је у одређеном смислу, претеча онога што се догодило у Раној цркви, када су, захваљујући сведочењу Јевреја и Божјој сили, незнабошци упознали истину о Господу и почели да је објављују свету.

Прочитајте: Јован 3,7. Иако догађаје последњих дана везујемо за смртну казну, службу и прогонство, шта Исус у овом стиху каже што, пре и изнад свега, припрема људе за крај времена?

ДАНИЛОВА ВЕРНОСТ

Прочитајте: Данило 6,1-28. Одговорите на следећа питања:

1. Шта Данило 6,4.5. открива о Даниловом карактеру? Какве поуке можемо извући из ових стихова о томе како други треба да нас виде?

---

2. Какве сличности можемо пронаћи у овом поглављу које га повезују са последњим догађајима описаним у Откривењу? Види: Откривење 13,4.8.11-17.

---

3. Ставите се на Данилово место у овим приликама. Какво објашњење или образложење је могао да искористи да се не би молио? Односно, како је могао да се оправда и тако поштеди себе невоље да буде бачен у лавовску јаму?

---

4. Шта мислите зашто је Данило наставио да се моли као што је обично чинио, иако није нужно морао?

---

5. Шта је рекао цар Дарије (Данило 6,16) чак и пре него што је Данило био бачен у лавовску јаму што је показало да он нешто зна о сили Даниловог Бога? Шта је у његовим речима указало да је Данило лично сведочио цару о Богу коме је служио?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

»Док се приближавамо крају историје овога света, пророчанства која је Данило записао захтевају нашу посебну пажњу, јер се односе управо на време у коме живимо. С њима треба повезати и учења последње књиге новозаветних списа. Сотона је многе навео да верују да се пророчки делови Данилових и Јованових списа не могу разумети. Међутим, имамо јасно обећање да ће посебни благослови пратити проучавање тих пророчанстава. 'Разумни ће разумети' (Данило 12,10), речено је о Даниловим виђењима која ће бити распечаћена у последње време. О откривењу које је Христос дао свом слуги Јовану, да би се Божји народ њиме усмеравао кроз све векове, било је речено: 'Благо ономе који чита и онима који слушају ријечи пророштва и држе што је написано у њему, јер је вријеме близу.'« (Откривење 1,3; Елен Вајт, *Историја пророка и царева*, стр. 547.548. оригинал)

Иако смо склони да Књигу пророка Данила посматрамо у оквиру успона и падова народа, суда (Данило 7,22.26; Данило 8,14) и коначног ослобођења Божјег народа у време невоље (Данило 12,1), видели смо ове седмице да Књига пророка Данила, такође, може пружити примере шта за нас лично значи бити припремљен за искушења и прогонство, кад год да наиђу. У овом смислу, ови извештаји представљају изузетно важне поруке за нас у последњим данима. Уосталом, без обзира колико корисно било да знамо све о »жигу звери«, »времену невоље« и будућим прогонствима, ако нисмо стекли одређено и потребно искуство са Богом, сво ово знање само ће нас осудити. Више од свега, треба нам искуство новорођења које су Данило и остали, укључујући и Навуходоносора, стекли.

ЗА РАЗГОВОР:

1. Прочитајте Данилову молитву (Данило 9,3-19). Како ова молитва показује да је Данило схватио шта је благодат и да нас Бог воли и откупљује зато што је добар, а не због наших заслуга или добротe? Зашто је важно да ову истину не само схватимо већ и доживимо?
2. Разговарајте у разреду о изазовима са којима су се три Јеврејина (Данило 3) и Данило (Данило 6) суочили због става који су заузели када је њихова верска пракса била угрожена од стране политичке власти. Какве сличности налазите у ова два извештаја? По чему се разликују? Шта из оба извештаја можемо научити о томе да уколико смо верни можемо бити моћни Божји сведоци?
3. Шта значи бити наново рођен? Зашто је Исус рекао да морамо поново да се родимо? (Јован 3,7)

ИСУС И КЊИГА ОТКРИВЕЊА

Текстови за проучавање у току седмице: 1. Коринћанима 10,1-11; Откривење 12,1-17; Откривење 19,11-16; Ефесцима 1,20; Откривење 11,19; Откривење 1,10-18.

Текст за памћење: »Који победи даћу му да сједне са Мном на пријестолу Мојему, као и Ја што победих и сједох с Оцем својијем на пријестолу Његову.« (Откривење 3,21)

Чак и површно читање Новог завета открива важну истину: Нови завет је непосредно повезан са Старим. Јеванђеља и посланице стално указују на догађаје из Старог завета или посредно или непосредно наводе старозаветне текстове. Када Исус говори о Себи и својој служби, често спомиње како »Писмо« треба да се »испуни«. (види: Матеј 26,54.56; Марко 14,49; Јован 13,18; Јован 17,12)

Исто можемо рећи и за Откривење. Немогуће је разумети Откривење одвојено од Старог завета, нарочито од Књиге пророка Данила. То је разлог зашто обе књиге често заједно проучавамо.

Значај упућивања на старозаветне текстове у Откривењу је у томе што када се узму у обзир заједно са остатком књиге, откривају Исуса. Цело Откривење говори о Исусу, о томе ко је Он, шта је учинио за свој народ, и шта ће учинити за нас на крају времена. Нужно је да Исус увек буде у средишту нашег размишљања о догађајима последњих дана, управо онако како је и у Откривењу. Управо у поуци за ову седмицу проучаваћемо о Исусу у оквиру Књиге откривење.

СТРУКТУРА ОТКРИВЕЊА

Међу многим појединостима које су заједничке у Књизи пророка Данила и Откривењу јесте и њихова основна подела на историјски и есхатолошки (догађаји последњег времена) део. Обе теме тесно су повезане у овим књигама. Историјске догађаје можемо посматрати као претече, или примере, иако у мањој мери, великих и свеобухватних догађаја у последњим данима. Односно, проучавајући шта се догодило у старозаветној историји, можемо стећи увид шта ће се догодити у наше време и касније. Ово начело, међутим, није ограничено само на Књигу пророка Данила и Откривење.

Прочитајте текст из 1. Коринћанима 10,1-11. Како у овим стиховима запажамо начело које смо претходно споменули?

Као што смо установили прошле седмице, неки извештаји из Књиге пророка Данила (Данило 3,6.15.27; Данило 6,6-9.21.22) били су локални историјски догађаји који у одређеној мери одражавају догађаје последњих дана описаних у Откривењу. Проучавајући ове извештаје, можемо стећи летимичан увид у одређене појединости са којима ће се Божји народ суочити на крају. Можда је зато најважније од свега што смо, без обзира на тренутне прилике, уверени у коначно избављење. Шта год Откривење још да учи, оно уверава верне у победу.

Иако има изузетака, историјски део Откривења обухвата текст од 1. до 11. поглавља, након чега следе поглавља која говоре о последњем времену, од 13. до 22.

Прочитајте следећи текст: Откривење 12,1-17. Где би требало да сместимо ово поглавље, у историјски део или у догађаје последњег времена, и зашто?

Као што можемо видети, ово поглавље припада и једном и другом сегменту. Зашто? Зато што говори о историјским сукобима – протеривању сотоне са Неба (Откривење 12,7-9), сотонином нападу на новорођеног Исуса (Откривење 12,4), и прогонству Цркве у каснијој црквеној историји (Откривење 12,14-16) – након чега следи опис сотониног напада на Остатак из последњег времена (Откривење 12,17).

Постоји изрека да једна од поука коју учимо из историје јесте да је никада не учимо из историје. Без обзира у ком временском раздобљу живе, људи чине исте грешке. Имајући прилику да учимо из тако дугачке историје, како можемо избећи да чинимо исте грешке?

ИСУСОВЕ СЛИКЕ

Прочитајте следеће текстове у којима се спомињу различита Исусова имена. У неким примерима описано је оно што је Исус чинио, шта чини, и шта ће учинити. Чему нас ови текстови уче о Исусу?

Откривење 1,5. _____
_____
_____

Откривење 1,18. _____
_____
_____

Откривење 5,8. _____
_____
_____

Откривење 19,11-15. _____
_____
_____

Откривење 21,6. _____
_____
_____

Ово је само неколико од многих текстова из Откривења који описују Исуса у различитим улогама и службама. Он је Јагње. Оно указује на Његов Први долазак, када је принео Себе као жртву за наше грехе. »Очистите, дакле, стари квасац, да будете ново тијесто, као што сте пријесни; јер и Пасха наша закла се за нас, Христос.« (1. Коринћанима 5,7) Он је, такође, Онај који »бејаш мртав и ево сам жив ва вијек вијека« (Откривење 1,18), што јасно указује на Његову смрт и васкрсење из мртвих. »Тако је писано, и тако је требало да Христос пострада и да устане из мртвијех трећи дан.« (Лука 24,46) У тексту Откривење 19,11-15. описана је Његова улога приликом Другог доласка, када ће се вратити на Земљу у сили и слави, доносећи суд. »Јер ће доћи Син Човјечји у слави Оца својега с анђелима својијем, и тада ће се вратити свакоме по дјелима његовијем.« (Матеј 16,27)

Како из дана у дан можемо учити да Исусов живот, смрт, васкрсење и повратак учинимо средиштем свог постојања и темељем моралних одлука које доносимо?

МОТИВ СВЕТИЊЕ У ОТКРИВЕЊУ

Поред већ споменуте главне поделе, Откривење има још један структурни ниво, изграђен око јеврејске Светиње. Овај мотив Светиње није ограничен ни на једну од подела, већ прожима обе.

У земаљском Светилишту он почиње у дворишту, на олтару на коме је спаљивана жртва и где су убијане животиње. После смрти животиње, симбола крста, свештеник би ушао у прво одељење Светилишта, што је указивало на то шта је Исус чинио у небеском Светилишту после вазнесења. То је представљено Исусовим проласком између свећњака (Откривење 1,13).

Прочитајте: Откривење 4,1.2. Шта представљају отворена врата? Где се одиграва овај приказ? Види: Дела 2,33; 5,31; Ефесцима 1,20; Јерејима 10,12.13; Псалам 110,1; Откривење 12,5.

Ускоро после свог вазнесења Христос је уведен у свето место небеског храма кроз ова прва отворена врата. Када се Христос први пут јавља у Књизи Откривење, Он стоји испред свећњака првог одељења небеског Светилишта (види: Откривење 1,10-18).

Прочитајте текст из Откривење 11,19. Зашто је значајно што је Јован видео ковчег Његовог завета, који се налазио у другом одељењу земаљског Светилишта (види: 3. Мојсијева 16,12-14)?

Слика ковчега завета у Небеском светилишту несумњиво указује на Светињу над светињама, односно друго одељење небеског Светилишта. У Откривењу не само да видимо Исусову службу у оба одељења, већ и кључну и утешну чињеницу да су догађаји на Небу и Земљи повезани. Чак и усред невоља у последњим данима, како је описано у Откривењу, можемо бити сигурни да »цело Небо укључено је у дело припремања народа да опстане на дан Господње припреме. Веза између Неба и Земље изгледа да је веома блиска«. (Елен Вајт, *Мој живот данас*, стр. 308)

ХРИСТОС У ОТКРИВЕЊУ: ПРВИ ДЕО

Све у Откривењу, од структуре до садржаја, има један циљ: да открије Исуса Христа.

Уводне речи ове књиге зато гласе: »Откривење Исуса Христа«. Оне се обично схватају као 1) »откривење од Исуса Христа« или 2) »откривење о Исусу Христу«. (Откривење 1,2) Чињеница да је овде реч о »откривењу« није у складу са мишљењем оних који верују да је Откривење превише тешко да би се могло разумети. Зашто би Господ уврстио ту књигу у Библију ако није мислио да буде схваћена од стране оних који је читају?

Шта следећи стихови уче о Исусу? Откривење 1,1-8.

Христос је у Откривењу представљен као »Кнез над царевима земаљским« (Откривење 1,5), а при крају књиге описан је као »Цар над царевима« (Откривење 19,16). Узвишена вест је да усред свег метежа и збрке на Земљи, можемо бити сигурни да наш љубљени Господ и Спаситељ има коначну власт.

У тексту Откривење 1,5. јасно се указује на Христа као на Откупитеља. Текст који гласи: »Који нас љуби, и уми нас од гријеха наших крвљу својом« указује на Његову помирителску смрт на крсту. Он не само да нас је оправдао, већ и посветио (1. Коринћанима 6,11). У текстовима попут овога можемо пронаћи сигурност спасења, зато што нам показује да је Исус Тај који пере наше грехе. Ми сигурно то не можемо сами учинити.

Чему нас следећи стих учи о Исусу? Откривење 1,7.

Суштина читаве хришћанске вере јесте обећање о Христовом повратку »на облацима«. Исус ће поново доћи. Биће то дослован повратак о коме ће сведочити цео свет, догађај који ће једном заувек учинити крај патњи, збрци и пропасти овога света и остварити сва обећања вечности.

Шта из текста Откривење 1,8. сазнајемо о Исусу? Какву наду можемо пронаћи у овом стиху која нам може пружити утеху са каквим год искушењима да се сучимо?

ХРИСТОС У ОТКРИВЕЊУ: ДРУГИ ДЕО

Прочитајте: Откривење 1,10-18. Шта Исус у овим стиховима каже о Себи?

Исус је у овим стиховима приказан како стоји у првом одељењу небеског Светилишта. Његова улога је овде била тако снажно откривена да је Јован у страху пао пред Његове ноге. Исус, који увек пружа утеху, говори му да се не плаши и указује на Себе као на Алфу и Омегу, Првог и Последњег – што се односи на Његово вечно постојање као Бога. Касније прича о својој смрти, васкрсењу и нади које Његово васкрсење доноси. Исус има кључеве од »пакла и од смрти«. Другим речима, Исус овде говори Јовану исто што је рекао Марти приликом смрти њеног брата. Те речи Јован је такође забележио: »Ја сам Васкрсеније и Живот; који вјерује Мене ако и умре живљеће. И ниједан који живи и вјерује Мене неће умријети вавијек. Вјерујеш ли ово?« (Јован 11,25.26)

Прво у разговору са Мартом, а затим и са Јованом, Исус указује на наду васкрсења, која представља врхунац хришћанске вере. Без ове наде, какву наду бисмо имали?

Прочитајте: Откривење 22,7.12.13. Шта ови стихови откривају о Исусу?

»Исус Христос је Алфа и Омега, Постање Старог завета и Откривење Новог. Оба се сусрећу у Христу. Адам и Бог помирили су послушношћу другог Адама, који је остварио победу над сотониним искушењима и откупио Адамову срамну погрешку и пад.« (Елен Вајт, *The SDA Bible Commentary*, 6. свеска, стр. 1092.1093) Да, Исус је Почетак и Крај. Он нас је створио у почетку, и поново ће нас створити на крају.

Од почетка до краја, Откривење, које нас учи не само о историји, већ и о догађајима последњих дана, и даље је *Apokalipsis Iesu Hristu*, Откривење Исуса Христа. Још једном да поновимо, шта год проучавали о последњим догађајима, Исус Христос мора бити у њиховом средишту.

На које начине свакога дана можемо држати Исуса у средишту свог живота?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

»У Откривењу су описане 'дубине Божје'. Већ и само име 'Откривење', дато његовим надахнутим страницама, супротставља се изјави да је то запечаћена књига. Откривење је нешто што је откривено. Сам Господ је своје слуги открио тајне које садржи ова књига, и Он сам жели да оне буду доступне свима, да их сви могу проучавати. Његове истине упућене су онима који ће живети у последњим данима историје ове Земље, али и онима који су живели у време апостола Јована. Неки призори, описани у овом пророчанству, припадају прошлости, а неки се управо сада збивају; неки објављују завршетак великог сукоба између сила таме и Кнеза Неба, а неки откривају победе и радости откупљених на обновљеној Земљи.« (Елен Вајт, *Апостолска црква – Христовим трагом*, стр. 584. оригинал)

Текстови које смо проучавали ове седмице, који се налазе и на почетку и на крају Откривења, показују да велики део ове књиге говори о Исусу. Чак и поред свих старозаветних указивања на историјске догађаје, Књига Откривења учи нас више о Господу Исусу. Прочитајте још неке текстове из Откривења који говоре о Њему: Откривење 3,14; Откривење 5,5,6; Откривење 7,14; Откривење 19,11-16. Када спојимо све ове текстове, добијамо снажан опис Исуса и увиђамо шта Он треба да нам значи као људима који тврде да су Његови следбеници.

ЗА РАЗГОВОР:

1. Шта за нас значи чињеница да се у целом Новом завету јављају текстови који упућују на Стари завет? Шта то сазнање говори о томе колико Писмо треба да заузима средишње место у нашој вери и колико озбиљно треба да схватимо Божју реч? Како се можемо заштити од свих покушаја да се умањи ауторитет Светог писма у нашем животу и животу Цркве?

2. Прочитајте летимично Откривење и пронађите што више можете друге текстове који се нарочито односе на Исуса. Прочитајте текстове у разреду. Шта још откривају о природи, раду, сили и карактеру нашег Господа? Какву утеху примате из онога што ови текстови откривају?

3. Како у свету смрти можемо пронаћи наду и утеху у обећању о васкрсењу мртвих?

СПАСЕЊЕ И ПОСЛЕДЊЕ ВРЕМЕ

Текстови за проучавање у току седмице: Јован 14,9; Софонија 3,17; Јован 1,1-3; Римљанима 8,38.39; Псалом 91,15.16; Откривење 14,6.7; Ефесцима 1,4.5.

Текст за памћење: »У овом је љубав не да ми показасмо љубав Богу, него да Он показа љубав нама, и посла Сина својега да очисти гријехе наше.« (1. Јованова 4,10)

Занимљива и важна разлика између хришћанства и нехришћанских религија је у томе што оне наглашавају чему су их њихови оснивачи учили, а не шта су учинили за њих. Разлог томе је што спасење не може да им пружи оно што су њихови оснивачи можда учинили за њих, шта год да је у питању. Све што су ове вође могле да ураде јесте да уче људе како да »спасу« сами себе.

Хришћани, супротно томе, наглашавају не само шта је Исус поучавао, већ и шта је учинио, јер оно што је Христос учинио представља једини начин спасења. Христово утеловљење (Римљанима 8,3), Његова смрт на крсту (Римљанима 5,8), Његово васкрсење (1. Петрова 1,3) и Његова служба на Небу (Јеврејима 7,25) – једина су дела која нас спасавају. Наша сигурно то не могу да учине. »Ако бисте објединили све што је добро, свето, племенито и лепо у човеку, а затим представили то Божјим анђелима као могућност учествовања у спасењу људске душе или деловања у њену корист, предлог би био одбијен као издајнички чин.« (Елен Вајт, *Faith and Works*, стр. 24)

Ова узвишена истина нарочито је важна за нас усред опасности и обмана последњих дана.

Непосредно пре крста, Исус је разговарао са ужим кругом својих следбеника о томе како људи могу доћи Оцу уз Његову помоћ. Филип је тада рекао: »Господе, покажи нам Оца, и биће нам доста.« (Јован 14,8)

Како је Исус одговорио Филипу? Јован 14,9. Како нас Његов одговор учи о Оцу? Какве погрешне представе о Богу Његов одговор треба да разјасни?

Поједини људи кажу да је Бог Старог завета Бог правде у поређењу са Богом Новог завета, који је пун милости, благодати и праштања. Разлика коју они праве је неоснована. То је исти Бог, са истим особинама, и у Старом и у Новом завету.

Један од разлога зашто је Христос дошао на овај свет био је да открије истину о Богу Оцу. Погрешне представе о Њему и Његовом карактеру током векова рашириле су се не само међу незнабошцима, већ и међу Божјим изабраним народом. »Земљу је обавио мрак јер је Бог погрешно схваћен. Да би мрачне сенке биле растеране, да би се свет могао вратити Богу, сотонина сила преваре морала је бити сломљена.« (Елен Вајт, *Чезња векова*, стр. 22. оригинал) Ово су били неки разлози Исусовог доласка на Земљу.

Бог се не мења. Да знамо све чињенице у вези са догађајима у Старом завету, схватили бисмо да је Бог у Старом завету исто тако милостив као и у Новом. Писмо објављује: »Бог је љубав« (1. Јованова 4,8) и Бог се не мења. »Исус Христос јуче је и данас Онај исти и вавијек.« (Јеврејима 13,8)

Не заборавите да је Бог Старог завета висио на крсту.

Овај Бог је, такође, милосрдан, дуго трпи и велике је милости (Псалми 145,8). Бог јавља своју милост (Псалми 143,8) и весели се због својих следбеника (Псалми 147,11). Божја намера је да учини да Његов народ напредује и да му пружи наду (Јеремија 29,11). Он ће се у својој љубави радовати свом народу певајући (Софонија 3,17). Ови текстови, и још многи други, показују какав је заиста Бог Отац.

Размислите о чињеници да Исус представља Бога Оца. Зашто је то дивна истина пуна наде, нарочито за оне који се понекад можда плаше Бога?

Грех је одвојио људски род од Бога; огромни понор отворио се између њих, али да није премошћен, човечанство би било осуђено на вечно уништење. Понор је био дубок и страшан. Нешто несхватљиво било је потребно да се догоди да би проблем греха био решен и да би се грешни људски род поново сјединио са праведним и светим Богом. Било је потребно да једно вечно Биће, Бог лично, постане човек и да, у људској природи, принесе Себе као жртву за наше грехе.

Прочитајте следеће текстове: Јован 1,1-3.14; Филиплјанима 2,5-8. Шта ови стихови уче о Исусу?

Христос је вечан и Његово постојање не зависи ни од кога и ни од чега. Он је Бог – не само да је био у Божјем обличју, већ је био Бог лично. Суштина Његове природе је божанска и вечна. Исус је сачувао ту божанску природу, али је постао и људско биће да би одржао закон у људском телу и умро као Замена за све оне који су прекршили Закон, а то смо сви ми (Римљанима 3,23).

Христос је постао човек који није имао никакву предност у односу на друге људе. Он је одржао Божји закон не захваљујући својој унутрашњој божанској сили, већ ослањајући се на исту спољашњу божанску силу доступну сваком човеку.

Исус је у потпуности био и Бог и човек. То значи да је Онај који носи »све у ријечи силе своје« (Јеврејима 1,3) био исти Онај кога су као новорођенче пронашли »гдје лежи у јаслама« (Лука 2,16). То значи да је Онај који је »прије свега, и све је у Њему« (Колошанима 1,17), исти Онај који, као дете, »напредоваше у премудрости и у расту« (Лука 2,52). То значи да је Онај без кога »ништа није постало што је постало« (Јован 1,3) био исти Онај кога су убили »објесивши на дрво«. (Дела 5,30)

Ако све ово открива Христову љубав према нама, а Христова љубав није ништа друго до приказ Очеве љубави према нама, онда није чудно што имамо толико много разлога да се радујемо и будемо захвални!

Прочитајте Римљанима 8,38.39. Како тема коју проучавамо у данашњој поуци пружа снажне разлоге да верујемо у оно што Павле каже у овом тексту?

Свети Дух је погрешно схваћен, скоро у истој мери као и Отац. Неки теолози сматрају да је Дух љубав између Оца и Сина. Другим речима, сматрају да је Дух приврженост између Оца и Сина. То значи да је Он сведен на однос између два лица Божанства и да није личност.

Међутим, према Светом писму Свети Дух је личност. Хришћани се крштавају у Његово име као и у Очево и Синовљево (Матеј 28,19). Дух прославља Христа (Јован 16,14). Дух осведочава људе (Јован 16,8). Може да се ражалости (Ефесцима 4,30). Он је Утешитељ (Јован 14,16), Помоћник, Саветник. Он поучава (Лука 12,12), посредује (Римљанима 8,26) и посвећује (1. Петрова 1,2). Христос је рекао да Дух упућује људе на истину (Јован 16,13).

Укратко речено, Свети Дух је Бог, као што су Отац и Син. Заједно, они су један Бог.

Све што Дух чини открива божанску љубав. Шта Он чини? Лука 12,12; Јован 16,8-13; Дела 13,2.

Највећи доказ да је Свети Дух Бог јесте Христово утеловљење. Исус је био рођен од Светога Духа (Матеј 1,20). Само је Бог могао »да ствара« на тај начин.

Свети Дух је извео два супротна чуда за Христа. Прво, Он је учинио да се свеprisутни Христос нађе у Маријиној утроби. Христос се вазнео телесно на Небо у људском телу,ограничен унутар тог тела. Друго, Дух чини, још једним необјашњивим чудом, да Христос, који је ограничен својом људском природом, буде присутан међу хришћанима широм света.

Дакле, Свети Дух, заједно са Оцем и Сином, ради у нашу корист. »Божанство је било покренуто самилошћу према људском роду, а Отац, Син и Свети Дух предали су Себе изршењу плана спасења.« (Елен Вајт, *Counsels on Health*, стр. 222)

Отац, Син и Свети Дух воле нас подједнако и делују да би нас спасили и увели у Божје вечно царство. Како онда можемо да занемаримо тако узвишено спасење?

У којој мери можемо примити утеху из чињенице да Отац, Син и Свети Дух раде за наше вечно добро?

СИГУРНОСТ СПАСЕЊА

Поједини адвентистички хришћани се питају да ли ће бити спасени. Недостаје им сигурност и чезну да сазнају своју будућност у вези са вечним животом. Они улажу напоре да буду довољно добри, а ипак знају да не успевају у томе. Гледајући у себе проналазе мало тога што их може охрабрити на њиховом животном путу.

Када увидимо огроман повор између Исусовог карактера и нас самих, или када прочитамо текст сличан овом: »Као што су уска врата и тјесан пут што воде у живот, и мало их је који га налазе« (Матеј 7,14), ко од нас се не запита да ли ћемо успети?

Да би били спремни за последње време, људи морају имати сигурност спасења у садашњем тренутку. Они се морају веселити стварности спасења да би се без страха суочили са будућношћу. Као што смо видели, сва три лица Божанства настоје да нас спасу. Дакле, ми можемо и треба да живимо са сигурношћу у спасење.

Прочитајте следеће текстове. Какву наду и сигурост проналазимо у њима у вези са спасењем и оним што је Бог учинио за нас и што обећава да ће учинити?

Псалам 91,15.16. _____

Јоило 2,31.32. _____

Јован 10,28. _____

Римљанима 10,9-13. _____

1. Јованова 5,11-13. _____

Позвани смо, чак нам је и наложено, да живимо светим животом, али овакав живот није средство којим постижемо спасење него последица спасења које нам је Христос омогућио. Иако морамо бити верни, чак и до саме смрти, увек се морамо ослањати на тај дар као на једину наду спасења. Божји народ биће веран и послушан у последњим данима. Њихова верност и послушност потиче из сигурности онога што је Христос учинио за њих.

Шта је »вјечно Јеванђеље«? Откривење 14,6.7.

Јеванђеље се у овом тексту назива вечним. То је још један доказ да се Бог не мења. Непроменљиви Бог има непроменљиво Јеванђеље. Оно пружа сигурност свима који су спремни да га прихвате. Јеванђеље открива Божју непроменљиву љубав, и управо ову поруку треба објавити свету. Сваком је потребна прилика да је чује. Зато је Бог позвао свој народ да је рашири.

»Као што нас изабра кроз Њега прије постања свијета, да будемо свети и праведни пред Њим у љубави, одредивши нас напријед кроз Исуса Христа Себи на посинаштво, по угодности воље своје.« (Ефесцима 1,4.5) Шта овај текст говори о томе колико је Јеванђеље заиста »вечно«?

Изабрани у Њему »прије постања свијета«. Разговарајте о овом »вечном« Јеванђељу! Чак и пре стварања овога света, Божји план је био да имамо спасење у Њему.

Обратите пажњу на неке од споменутих речи: »изабра«, »одредивши нас напријед«, »по угодности воље своје«, »посинаштво«. Запазите колико ова два стиха указују на Божју жељу да имамо вечни живот »у Њему«. Чињеница да је Бог све то учинио пре времена вечних (види: 2. Солуњанима 2,13; 2. Тимотију 1,9) указује јасно на Његову благодат, показујући да наше спасење не зависи од наших дела нити од заслуга било кога створеног бића, већ у потпуности проистиче из Божјег узвишеног карактера. Како би спасење могло да потиче од онога што ми чинимо ако смо изабрани да то спасење примимо у Њему пре него што смо настали? Наш је избор да ли ћемо га прихватити или одбацити.

Како се овај избор испољава у животу изабраних? »Да будемо свети и праведни пред Њим у љубави.« (Ефесцима 1,4) За ово смо, такође, изабрани.

Позвани смо да ширимо »вечно Јеванђеље« свету као део поруке последњег времена пре Христовог доласка. Зашто морамо знати и искусити стварност »вечног Јеванђеља« у свом животу, пре него што га можемо објавити другима?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

Можемо имати сигурност спасења, али не смемо гајити дрскост у вези са тим. Да ли постоји лажна сигурност спасења? Наравно. Исус је, такође, упозорио на то следећим речима: »Неће сваки који Ми говори: Господе, Господе, ући у царство небеско; но који чини по вољи Оца Мојега који је на небесима. Многи ће рећи Мени у онај дан: Господе, Господе, нијесмо ли у име Твоје пророковали, и Твојијем именом ђаволе изгонили, и Твојијем именом чудеса многа творили? И тада ћу им Ја казати: Никад вас нијесам знао; идите од Мене који чините безакоње.« (Матеј 7,21-23)

Ови људи направили су две пресудне грешке. Прво, упркос свим великим делима која су чинили у име Господње, нису чинили Божју вољу, односно нису држали Његов закон. Исус није рекао: »Идите од Мене« ви који »нисте безгрешни« или ви који »нисте без кривице« или ви који »нисте савршени«. Уместо тога, описао их је као »безаконике« – превод речи *anotian*, »без закона«. Друго, запазите да су истицали себе и оно што су постигли: *Нисмо ли ово чинили у Твоје име? Или Нисмо ли оно чинили у Твоје име? Или Зар нисмо и оно чинили у Твоје име, такође?* Молим вас! Колико далеко морају бити од Христа да указивањем на своја дела покушају да оправдају себе пред Богом? Једина дела која ће нас спасити су Христова, која се нама приписују вером. У томе лежи наша сигурност – не у нама или нашим делима, већ само у ономе што је Христос учинио за нас. Желите сигурност? Поштујте Божји закон и почивајте само у заслугама Христове правде, и имаћете сигурност која вам је потребна.

ЗА РАЗГОВОР:

1. Мартин Лутер је изјавио: »Када погледам у себе, не знам како могу бити спасен. Када погледам у Исуса, не знам како могу бити изгубљен.« Какву велику мудрост проналазимо у овим речима? Зашто је важно да ову мисао стално имамо на уму?

2. Размишљајте више о идеји да смо изабрани за спасење још пре оснивања света. Зашто то не значи да ће сви бити спасени? Ако поједини људи не буду спасени, да ли ће то бити зато што их Бог није изабрао или због одлука које су донели?

3. Како нам стварност велике борбе помаже да боље изађемо на крај са постојањем зла у свету који Отац, Син и Свети Дух воле?

ХРИСТОС У НЕБЕСКОМ СВЕТИЛИШТУ

Текстови за проучавање у току седмице: Римљанима 8,3; Јован 1,29; Откривење 5,12; Јеврејима 7,1-28; Јеврејима 9,11-15; 3. Мојсијева 16,13; Јеврејима 9,20-23.

Текст за памћење: »Зато и Бог Њега повиси, и дарова Му име које је веће од свакога имена. Да се у име Исусово поклони свако кољено онијех који су на Небу и на земљи и под земљом.« (Филипљанима 2,9.10)

У Јеврејима посланици забележено је следеће у вези са Исусом у небеском Светилишту: »Гдје Исус уђе напријед за нас, поставши Поглавар свештенички довијека по реду Мелхиседекову.« (Јеврејима 6,20)

Свето писмо, нарочито Нови завет, веома јасно говори о Христовој улози Поглавара свештеничког у небеском Светилишту – улози коју је преузео пошто је извршио задатак на Земљи приневши Себе на жртву (види: Јеврејима 10,12).

Ове седмице проучаваћемо о Христовој служби у небеском Светилишту. Његова посредничка улога је важна у припреми Његовог народа за последње време. Дата нам је следећа кључна опомена: »Божји народ треба јасно да разуме истину о Светилишту и о истражном или предадвентном суду. Свакоме је неопходно да лично зна за место и рад нашег великог Поглавара свештеничког. У супротном, неће им бити могуће да покажу веру која је неопходна за ово време или да заузму место које им је Бог одредио.« (Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 488. оригинал)

Шта Христос чини за нас у небеском Светилишту, и зашто је толико важно да то схватимо, нарочито у последњим данима?

НАЈВЕЋА ЖРТВА

Проучавање о највећој Христовој жртви помаже верницима да се припреме за последње време. Људи често гледају циљ испред себе, и то има смисла. Међутим, такође је добро да схвате да се циљ налази и иза њих. Реч је о Голготи. Циљ, који је Исус остварио за нас, непроменљив је, коначан и пружа сигурност циљу који је пред нама.

Прочитајте следеће текстове: Римљанима 8,3; 1. Тимотију 1,17; 1. Тимотију 6,16; 1. Коринћанима 15,53. Зашто је Бог послао свог Сина на овај свет?

Бог је послао Христа да постане жртва за грех, да осуди грех у телу. Шта то значи? Христос као бесмртно биће није могао да умре. Зато је Господ постао човек, узимајући на Себе нашу смртну природу да би могао умрети као наша замена.

Иако је био божанско биће, иако је имао божанску природу, Исус је узео обличје »човека«, и понизио се »поставши послушан до саме смрти« на крсту (Филипљанима 2,6-8). Христова божанска природа, само Богу знано како, није умрла када је Исус умро на крсту. На начин који превазилази људску моћ поимања, Исусова божанска природа мировала је девет месеци у утроби и неколико дана у гробници, и Исус је никада није употребио да би помогао својој људској природи у току овоземаљског живота и службе.

Шта следећи стих говори о извесности Христове смрти? Лука 9,22.

Христос се родио да би умро. Можемо претпоставити да није постојао ниједан тренутак у вечности када није размишљао о исмевању, бичевању, мучењу и болном распећу са којим ће се суочити. Ово је пример неупоредиве љубави, никада раније виђене и никада у потпуности схваћене.

Шта ми људи можемо учинити пред оваквом љубављу осим да паднемо на колена и да Богу служимо у вери и послушности? Шта нам крст говори о безвредности људских заслуга?

Прочитајте следеће текстове Јован 1,29; Откривење 5,12; Откривење 13,8. Која слика је заједничка овим текстовима и зашто је она важна у схватању плана спасења?

Када је Јован Крститељ Исуса назвао »Јагњетом Божјим«, непогрешиво је указао на Светилиште. Још је непосредније указао на Христову смрт за грех као једино испуњење свих икада убијених јагањаца (и других жртвених животиња принесених у јеврејском Светилишту) као жртава за грех. Четири Јеванђеља, поред осталог што уче, на крају описују шта је Исус учинио као Јагње Божје које је узело грехе света.

Међутим, извештај о Исусу и Његовим делима за наше спасење не завршава се у Јеванђељима, чак ни Његовом смрћу и васкрсењем.

Јеврејима посланица од самог почетка бави се темом Христа као Поглавара свештеничког у небеском Светилишту после Његове улоге као жртвеног Јагњета. Након што је први пут споменут у овој улози после крста (Јеврејима 1,3), наредна поглавља у Књизи указују на Исуса као Првосвештеника. Његов рад у небеском Светилишту детаљно је описан у Јеврејима 7,1-28.

Прочитајте текст из Јеврејима 7,1-28. Шта писац овде говори о Исусу?

Иако је значење ових стихова дубоко и богато, у суштини говоре да Исус Христос има боље свештенство од свештеника из Ароновог реда који су служили у овоземаљском Светилишту. Међутим сада, уместо свештеника у овоземаљском Светилишту, имамо небеског Првосвештеника који служи у нашу корист у Светилишту на Небу. Дакле, када управимо сада свој поглед на Исуса, управљамо поглед на Њега као нашег Поглавара свештеничког у небеском Светилишту.

НАШ ПОГЛАВАР СВЕШТЕНИЧКИ

Прочитајте текстове из Јеврејима 7,24-27. и Јеврејима 8,6. Каква узвишена нада нам се нуди у овим стиховима?

Христос може да пружи потпуно спасење захваљујући одликама које ниједан други свештеник никада није имао. Он је Бог, који има власт да опрашта грехе. Он има вечно свештенство. У току хришћанске ере Он сво време посредује за свој народ, са истим брижним саосећањем као када је лечио болесне и тешио усамљене. Он је, такође, и човек, али је рођен без греха и остао је без греха. И, као Безгрешни, умро је под тешким теретом целокупног људског греха. Само Он, дакле, као Богочовек, може да посредује за грешнике у небеском Светилишту.

Ови текстови такође показују да је Христова жртва принета једном заувек. Довољно је било само једном да буде принета и тако донесе спасење сваком људском бићу.

Имајући у виду ко је умро на крсту, како такав дар да не буде довољан за сваког човека?

Прочитајте текст из Јеврејима 9,11-15. Шта је Христос својом смрћу остварио за нас и шта сада остварује својом службом на Небу?

У тексту у Јеврејима 9,12. забележено је да Христос »нађе вјечни откуп«. Грчка реч преведена као »откуп« такође значи »откупљење«, »ослобођење« и »избављење«. Иста реч употребљена је у Јеванђељу по Луки (Лука 1,68) када је Захарија објавио да Бог »походи и избави народ свој«. Указивање на Христову крв – крв једине довољне жртве – значи да је Христос, као жртвено Јагње, извршио ово откупљење, ово избављење. Радосна вест Јеванђеља гласи да је Христос то остварио не за Себе, већ за нас, и да се односи на све који прихвате Христову жртву.

Размишљајте о томе да је Христос »нашао вечни откуп« за нас, и да је започео своје дело у небеској Светињи у нашу корист тек када је ово остварио. Какву наду нам нуди то што Христос чини за нас у небеској Светињи?

НАШ ПОСРЕДНИК

Иако је грех унео страشان раздор између Бога и људског рода, Христовом смрћу ми као људска бића доведени смо Богу и можемо да имамо даљи приступ Њему. Види: Ефесцима 2,18; 1. Петрова 3,18.

»Који имамо као тврд и поуздан ленгер душе, који улази иза најдаље завјесе, гдје Исус уђе напријед за нас, поставши Поглавар свештенички довијека по реду Мелхиседекову.« (Јеврејима 6,19.20) Шта је према овим стиховима Исус учинио за нас?

Прочитајте текст из Јеврејима 9,24. Шта према овом тексту обухвата Христов рад?

Исус је ушао напред за нас у само Божје присуство, ступивши као наш Представник у небеску Светињу. Односно, Исус стоји пред Оцем, износећи заслуге своје помирителске жртве, »вечног откупа« који је »нашао« у нашу корист.

Када прихватимо Исуса, наши греси су опроштени, и пред Богом стојимо очишћени. Међутим, остаје чињеница да чак и пошто смо постали хришћани, ми и даље грешимо, упркос свим дивним обећањима о победи. У том случају, Исус посредује као наш Поглавар свештенички на Небу. Он представља грешника који се каје, не износећи наше заслуге пред Бога (јер их немамо) већ своје. »Зато и може вавијек спасти оне који кроза Њ долазе Богу, кад свагда живи да се може молити за њих.« (Јеврејима 7,25)

Зар новорођени хришћани не осећају своју сталну потребу за Христовом непрестаном милошћу и благодаћу? Односно, упркос новом животу који имамо у Исусу, упркос узвишеним променама у нашем животу, ко не увиђа своју сталну потребу за опроштењем? Зашто је, онда, чињеница о Христу као нашем Поглавару свештеничком толико драгоцену за нас?

ДАН ПОМИРЕЊА

Јеврејима посланица учи да је служба у земаљском јеврејском Светилишту била успостављена по узору на небеско Светилиште, оно у које је Христос ушао и у коме је био постављен за нашег Поглавара свештеничког. Земаљска служба, са своја два одељења и обредима приношења жртава и очишћења, била је »обличје и сјен небескијех ствари, као што би речено Мојсију кад шћаше Скинију да начини«. (Јеврејима 8,5).

Као што је вршење обреда у земаљском Светилишту обухватало службу у два одељења, Светињи и Светињи над светињама, таква је била и Христова служба у небеском Светилишту. У земаљском Светилишту појам суда представљан је Даном помирења, који се завршавао чишћењем Светилишта, као што је описано у 3. Мојсијевој 16. поглављу. Та служба је обављана једном годишње када је Првосвештеник улазио у друго одељење, Светињу над светињама (3. Мојсијева 16,12-14) и обављао дело очишћења и помирења у корист народа.

Прочитајте текст из Јеврејима 9,20-23. Шта треба да буде очишћење и зашто ова слика јасно указује на Христову службу Дана помирења?

Они који проучавају Библију били су изненађен изјавом да и небеско Светилиште треба да буде очишћено. Међутим, када схватимо да то упућује на Дан помирења, проблем нестаје. Текст из Јеврејима 9,23. показује да дело које Христос врши у небеском Светилишту јесте управо оно што је земаљски првосвештеник чинио у годишњој служби Дана очишћења у израиљском Светилишту. Служба свештеника приликом чишћења земаљског Светилишта наговештавала је дело које ће Христос једног дана обављати у небеском. Текст не каже да ће се ово чишћење на Небу догодити одмах после Христовог вазнесења. На основу проучавања Књиге пророка Данила видимо да је овај део службе започео 1844. године. Док се хришћани суочавају са последњим данима, треба да схватимо свечаност времена у коме живимо, али и да почивамо у сигурности онога што је Христос у прошлости учинио за нас и што чини за нас сада у Светињи над светињама у небеском Светилишту.

Прва анђеоска вест гласи: »Бојте се Бога, и подајте Му славу, јер дође час суда Његова.« (Откривење 14,7) Стварност суда указује на близину краја. Како ова стварност треба да утиче на наш живот?

Јеврејима посланица упућује на земаљско Светилиште као на модел, тип, онога што ће Христос учинити за нас и на Земљи, као жртва принесена за нас, и на Небу, као наш Поглавар свештенички. Израилско Светилиште одувек је требало да буде очигледна поука из Јеванђеља. Требало је да поучи Јевреје о плану спасења, који је обухватао жртву, посредовање, суд и коначан крај греха. Књига пророка Данила помаже читаоцима да схвате апокалиптичку (последње време) страну Христовог коначног дела у небеском Светилишту. »Наглашавањем чишћења, суда и казне, апокалиптичка Данилова виђења преносе слику Дана помирења на сам крај Земље. Чишћење је непосредно повезано са небеским Светилиштем и радом Месије као цара и свештеника. Виђења уводе елеменат времена, омогућавајући читаоцу да препозна посебне тренутке унутар историје спасења када ће Месија почети дело коначног очишћења, суда и казне у Божјем небеском пребивалишту.« (*Handbook of Seventh-day Adventist Theology* [Hagerstown, Md.: Review and Herald Publishing Association, 2000], стр. 394)

ЗА РАЗГОВОР:

1. Прочитајте следећи навод Елен Вајт: »Као што су у старо доба греси народа били вером преношени на жртву за грех и преко крви симболично на земаљско Светилиште, тако су у новом завету греси покајника, вером стављани на Христа и стварно преношени у небеско Светилиште. И као што је симболично чишћење земаљског Светилишта постизано уклањањем греха којим је било укаљано, тако се и стварно чишћење небеског Светилишта мора постићи уклањањем или брисањем греха који су у њему били записани. Међутим, пре него што то буде постигнуто, морају бити испитане књиге извештаја да би могло бити одлучено ко је, покајањем и вером у Христа, стекао право на благослове помирења.« (*Велика борба*, стр. 421.422. оригинал) Које две појединости према њеним речима откривају оне који су стекли право на »благослове помирења«? Зашто је важно да Божји народ схвати које су то две појединости, нарочито у искушењима последњих дана?

2. Прочитајте: 3. Мојсијева 16,15.16. Какво значење има крв? Шта крв представља? Зашто је крв имала кључну улогу у Дану очишћења тада и шта значи за нас данас?

»ПРОМЕНА« ЗАКОНА

Текстови за проучавање у току седмице: Римљанима 8,1; Римљанима 7,15-25; Римљанима 7,1-14; Јован 20,19-23; Дела 20,6.7; Данило 7,23-25; Откривење 13,1-17.

Текст за памћење: »И говориће ријечи на Вишњега, и потраће Свеце Вишњега, и помишљаће да промијени времена и законе; и даће му се у руке за вријеме и за времена и за по времена.« (Данило 7,25)

У средишту нашег схватања догађаја последњих дана налази се питање Божјег закона. Да будемо одређенији – питање четврте заповести, светковања седмог дана Суботе. Иако знамо да се спасење стиче само вером и да држање Закона, укључујући и светковање Суботе, никада не може донети спасење, такође знамо да ће у последњим данима послушност Божјем закону, укључујући и заповест о седмом дану Суботи, бити спољашњи знак, обележје, коме смо одани.

Ова одлика нарочито ће доћи до изражаја усред пресудних догађаја последњих дана описаних у 13. и 14. поглављу Откривења, када ће се моћан спој верских и политичких сила ујединити да становницима овога света наметне лажан облик службе Богу. Ово је у супротности са текстом у коме је Божји народ позван да се поклати »Ономе који је створио небо и Земљу и море и изворе водене« (Откривење 14,7); односно, да се поклате једино Створитељу и ником другом.

Ове седмице осврнућемо се на Божји закон, нарочито на Суботу, и бавићемо се питањем промене Закона и шта то значи за нас који очекујемо скори крај.

Једно од најзвишенијих обећања у Библији налазимо у Римљанима 8,1: »Никаква, дакле, сад нема осуђења онима који су у Христу Исусу и не ходе по тијелу него по Духу.« Ове речи су попут врхунца, закључка претходних мисли. Само проучавањем Павлових речи које претходе овом стиху можемо боље схватити наду и обећања датих у овом тексту.

Прочитајте текст из Римљанима 7,15-25. Шта је суштина Павлових речи у овим стиховима што његову мисао у Римљанима 8,1. чини толико уверљивом?

Иако су се у хришћанству водиле велике расправе о томе да ли је Павле овде говорио управо о себи као вернику или не, једно је јасно: Павле је говорио о стварности греха. Сви, чак и хришћани, могу да се поистовете са борбом на коју Павле овде указује. Ко у свом животу није осетио утицај тела и »гријеха који живи у« нама, што нас нагони да чинимо оно што знамо да не би требало, или да не чинимо што знамо да би требало? Према Павлу, проблем не представља Закон, већ наше тело.

Ко се није нашао у прилици да жели да учини оно што је исправно, а учини оно што је погрешно? Иако Павле не говори о неизбежности греха у животу новорођеног хришћанина, он сигурно потврђује увек присутну борбу са којом се суочава свако ко тежи да буде послушан Богу.

Тако, он изговара познате речи: »Ја несрећни човјек! Ко ће ме избавити од тијела смрти ове?« (Римљанима 7,24) Павле одговор проналази у Исусу, у великом обећању о томе да »нема осуђења« за оне који верују у Исуса, који благодаћу ходају по Духу. Верници се боре; суочавају се са искушењима; грех је стваран. Међутим, вером у Исуса они који верују више нису осуђени од стране Закона; они га држе. Дакле, они уче да ходе по Духу а не »по тијелу«.

Прочитајте поново данашњи библијски текст. На које начине се можете поистоветити са оним што Павле овде говори? Зашто, онда, текст у Римљанима 8,1. представља тако дивно обећање?

У одељку од недеље читали смо стихове (Римљанима 7,15-25) у којима се спомиње да грех постоји у животу сваког човека, чак и хришћанина. Међутим, у стиховима који претходе овим, Павле говори о Закону који показује колико је грех распрострањен и погубан.

Прочитајте текст из Римљанима 7,1-14. Какав однос влада између Закона и греха? Шта ови стихови говоре о немогућности да будемо спасени Законом?

Две кључне појединости произлазе из овог Павловог учења. Прво, он показује да Закон не представља проблем. Закон је »свет и праведан и добар«. Проблем лежи у греху, који води у смрт. Друга појединост је да је Закон немоћан да нас спасе од греха и смрти. Он указује на проблем греха и смрти. Ако ништа друго, Закон чини проблем греха и смрти још очигледнијим, али не нуди никакво решење.

Само би површан читалац на основу ових стихова могао да тврди да је Закон, Десет заповести, укинут, занемарујући многе друге који показују да Закон и данас важи. Такав став је супротан Павловим речима. Ништа што Павле овде бележи нема смисла ако је Закон укинут. Његова тврдња заснива се на претпоставци да је Закон још увек обавезујући, јер је Закон тај који указује на стварност греха и на потребу за Јеванђељем. »Шта ћемо, дакле, рећи? Је ли закон гријех? Боже сачувај! Него ја гријеха не познах осим кроз закон; јер не знадох за жељу да закон не каза: Не зажели.« (Римљанима 7,7)

Прочитајте пажљиво текст из Римљанима 7,13. Шта Павле овде говори не само о Закону већ и о томе зашто је још увек неопходан?

Није Закон тај који доноси смрт, већ грех. Закон само показује колико је грех погубан, Закон је добар јер указује на грех. Он само нема решење за њега, Јеванђеље га има. Павле жели да нагласи да као хришћани, као они који су спасени у Христу, треба да служимо у »обновљењу Духа« (Римљанима 7,6); односно, да живимо са Исусом у заједници заснованој на вери, ослањајући се на Његове заслуге и Његову праведност када је спасење у питању (тема о којој се много говори у Римљанима посланици).

Како вам је лично искуство у држању Закона показало потребу за Божјом благодаћу?

Као адвентистички хришћани често чујемо хришћанску браћу и сестре из других верских заједница да је Закон укинут или да више нисмо под Законом већ под благодаћу. Међутим, они заправо кажу да је само четврта заповест укинута. Иако, неки не мисле тако. Они сматрају да је седми дан, Субота, замењен првим даном, недељом, у знак сећања на Исусово васкрсење.

Они верују да то могу доказати библијским текстовима.

Следе новозаветни текстови које многи хришћани обично наводе у жељи да покажу да је седми дан Субота из Старог завета у Новом завету замењен првим даном. Док их читамо, запитајмо се да ли они заиста говоре о промени дана или само описују тадашње догађаје, не подижући их на ниво успостављања промене.

Прочитајте: Јован 20,19-23. Какав је разлог наведен што су се ученици окупили у тој соби? Да ли је у питању било богослужење у част Исусовог васкрсења, као што неки тврде?

Прочитајте текст из Дела 20,6.7. Шта у овим стиховима, ако постоји нешто, указује да је Субота промењена у недељу, први дан седмице? Види: Дела 2,46.

Прочитајте текст из 1. Коринћанима 16,1-4. Поред чињенице да је требало да сакупљају милостињу код куће првог дана у седмици, шта овај текст учи о промени Суботе у недељу?

Ови текстови представљају срж »доказа« који се користе у ширењу учења да је први дан у седмици заменио седми дан Суботу. Осим што је неколико пута описано да су се верници окупили из различитих разлога, ниједан текст не указује да су ова окупљања представљала богослужења одржана првог дана као замена за седми дан Суботу. Појединци приписују овим стиховима значење које никада нису имали.

СЕДМИ ДАН У НОВОМ ЗАВЕТУ

Као што смо видели у одељку од уторка, текстови који се обично користе за ширење идеје да је недеља заменила Суботу заправо не говоре о томе. У ствари, свако указивање на седми дан Суботу у Новом завету открива да је она и даље била светкована као једна од Божјих заповести.

Шта следећи текстови говоре о седмом дану Суботи пре и после Христове смрти? Лука 4,14-16; Лука 23,55.56.

Запазите како су жене које су проводиле време са Христом остале »на миру по Закону« (Лука 23,56). Очигледно је да се Закон односио на четврту заповест, записану на каменим плочама на Синају. Нема назнака да су из времена проведеног са Исусом научиле нешто друго осим да држе Божје заповести, укључујући и заповест о Суботи. У ствари, Христос је рекао својим ученицима: »Ако имате љубав к Мени, заповијести Моје држите.« (Јован 14,15) Његове заповести, које је Он лично држао, обухватале су и седми дан Суботу. Да је недеља требало да замени Суботу, ове жене би то знале.

Прочитајте следеће текстове: Дела 13,14.42-44; Дела 16,12.13. Какве доказе пружају ови стихови у вези са светковањем седмог дана Суботе? Какав доказ пружају за светковање првог дана у седмици?

У овим текстовима не налазимо доказ о промени Суботе у недељу. Уместо тога, они јасно указују на обичај држања Суботе међу раним верницима.

Текст из Дела 16,13. посебно је занимљив зато што се радња догађа изван синагоге. Верници су се окупили на обали реке, где су се неки »по обичају« молили. То су чинили седмог дана, у Суботу, и много година после Исусове смрти. Ако се догодила промена на недељу, ништа у овим текстовима на то не упућује.

Како на ненаметљив начин и без осуђивања можете сведочити о седмом дану Суботи онима који светкују недељу?

ПОКУШАЈ ПРОМЕНЕ СУБОТЕ

Божји закон, Десет заповести, и даље важи (види: Јаков 2,10-12), а тај Закон обухвата седми дан Суботу. Зашто, онда, толико много хришћана светкује недељу, иако не постоји библијско оправдање за то?

У 7. поглављу Књиге пророка Данила говори се о четири велика царства: Вавилону, Медо-Персији, Грчкој и, затим, Риму, који је четврто и последње земаљско царство. У каснијем раздобљу Римског царства приказано је да сила малог рога излази из њега (Данило 7,8). И даље је реч о Римском царству, само је у питању његов каснији облик. Шта би друго могла да буде ова сила осим папства, које се уздигло непосредно из Рима и до данас је његов део? Томас Хобс је забележио око 1600. године: »Ако размотримо порекло ове велике црквене власти, лако ћемо приметити да папство није ништа друго до дух мртвог Римског царства, који седи крунисан на његовом гробу.« (*Leviathan* [Oxford: Oxford University Press, 1996] стр. 463)

Прочитајте: Данило 7,23-25. Чему ови стихови уче што нам може помоћи да схватимо порекло светковања недеље?

У оригиналном арамејском језику, у 25. стиху, истакнуто је да је сила малог рога »намеравала« да промени Закон. Која земаљска сила заправо сме да мења Божји закон?

Иако су одређене појединости непознате, знамо да је под папским Римом седми дан Субота била замењена обичајем светковања недеље, обичајем који се тако чврсто укоренио да га је протестантска реформација одржала све до 21. века. Данас већина протестаната и даље светкује први дан седмице уместо да следи библијски налог о седмом дану.

Прочитајте и упоредите следеће текстове: Откривење 13,1-17; Данило 7,1-8.21.24.25. Каква слична слика је употребљена у овим текстовима која нам помаже да схватимо догађаје последњих дана?

Користећи слику непосредно из Књиге пророка Данила, која обухвата слику о потоњем (папском) раздобљу Рима, Откривење указује на прогонство у последње време које ће бити усмерено онима који одбију да се »поклоне« према налогу сила које запажамо у Откривењу.

Како Откривење 14,6.7, нарочито 7. стих, који одражава језик из четврте заповести (2. Мојсијева 20,11), показује да ће питање Суботе бити кључно у кризи последњег времена у вези са тим коме се клањамо?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

Иста аждаја, сотона, која је ратовала против Бога на Небу (Откривење 12,7) ратује против Божјег народа на Земљи, оних који »држе заповијести Божије« (Откривење 12,17; види: Откривење 13,2.4). У ствари, сотона лично постао је предмет обожавања (Откривење 13,4). Тако рат против Бога, који је започео на Небу, сотона настоји да настави на Земљи. Суштина његовог напада на Бога јесте његов напад на Божји закон.

»Бог је у четвртој заповести откривен као Створитељ неба и Земље, и тако се одвојио од свих лажних богова. Седми дан је управо као успомена на дело стварања и био посвећен као дан одмора за човека. Био је одређен да у мислима људи уздиже живог Бога као Извор постојања и предмет поштовања и обожавања. Сотона настоји да одврати људе од верности Богу и послушности Његовом закону; због тога своје напоре посебно усмерава против заповести која указује на Бога као на Створитеља.« (Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 53.54. оригинал)

Ми слаavimo Бога јер је Он Створитељ »неба и Земље«, а седми дан Субота је основни знак Његовог стваралаштва, знак који досеже до саме седмице стварања (види: 1. Мојсијева 2,1-3). Не чуди зато што се у свом нападу на Божји ауторитет, сотона устремио на главни, основни знак тог ауторитета: седми дан Суботу.

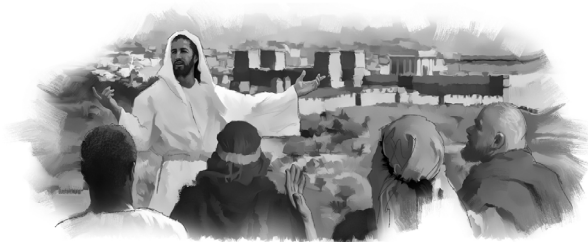
Бог ће у последњим данима имати на Земљи људе који ће остати чврсти и постојани у својој оданости Њему, оданости коју ће испољити својом послушношћу Његовим заповестима – свим заповестима, укључујући и ону која посебно указује на Господа као Створитеља, који је Једини достојан наше хвале.

ЗА РАЗГОВОР:

1. Какав се проблем јавља када они који говоре о стварности греха тврде да је Божји закон укинут? Какву недоследност учавате у таквом начину размишљања?
2. Какво је ваше искуство у додиру са онима који су износили тврдње у корист недеље уместо Суботе? Какве сте чињенице користили, и колико сте били успешни у томе? Како излазите на крај са уобичајеном тврдњом да је светковање Суботе покушај спасења делима?
3. Док другима говоримо о Суботи и док се припремамо за догађаје последњег времена, зашто је важно да схватимо да се изазови везани за »жиг звери« још нису догодили?

ЈЕВАНЂЕЉЕ ПО МАТЕЈУ, 24. И 25. ПОГЛАВЉЕ

Текстови за проучавање у току седмице: Матеј 24,1-25; Откривење 13,11-17; Матеј 7,24-27; Лука 21,20; Матеј 25,1-30.

Текст за памћење: »Јер ће изићи лажни христоси и лажни пророци, и показаће знаке велике и чудеса да би преварили, ако буде могуће, и избране.« (Матеј 24,24)

Исус у 24. и 25. поглављу Јеванђеља по Матеју открива важне истине о крају времена и о томе како постати спреман. У одређеном смислу, ова поглавља представљају Христово учење о догађајима последњег времена. Истовремено, гледајући у блиску будућност, Он види предстојеће уништење Јерусалима, трагедију страшних размера која ће погодити Његов народ.

Међутим, обраћајући се својим ученицима, Исус се, такође, обраћа својим следбеницима у будућим нараштајима, укључујући посебно последњи нараштај, онај чији ће припадници бити живи када се Он врати. Исус не приказује лепу слику. Ратови, гласови о ратовима, болести, лажни христоси и прогонство – то ће бити судбина света и судбина Његове цркве. Када се осврнемо уназад, задивљујуће је колико су Његова пророчанства била тачна. Зато Му можемо веровати у вези са пророчанствима која се још нису испунила.

Међутим, Исус није само упозоравао шта ће се догодити. У 25. поглављу Јеванђеља по Матеју испричао је приче које ће, уколико буде обраћена пажња на њих, припремити Његов народ за повратак »Сина Човечијег«. Да, наступиће тешка времена, али Он ће припремити народ за сусрет са Њим приликом поновног доласка.

СНАЖНА ПОТВРДА ПРОРОЧАНСТВА

Ученици су у завршним данима пре Исусовог распећа на крсту, разговарали са Њим на Маслинској гори. Замислите да сте чули како Исус каже да ће Храм бити уништен. Нико не зна о чему су ученици у том тренутку тачно размишљали, али питање које су касније поставили указује да су уништење Храма повезали са »последком века«. (Матеј 24,3)

Какву општу поруку је Исус упутио својим следбеницима о последњим данима? Матеј 24,1-25.

Текст из Јеванђеља по Матеју 24,1-25. јасно показује да је Христос, између осталог, забринут због превара које ће вековима збуњивати Његов народ, све до последњих дана. Међу тим преварама наћи ће се лажни пророци и лажни христоси. Појединци ће се појавити тврдећи да представљају Христа (лажни пророци), док ће други тврдити да су Христос лично. Страшно је то што ће им људи поверовати.

Сведоци смо неугодне и снажне потврде Божје речи. Кроз историју, чак и данас, варалице заиста долазе и говоре: »Ја сам Христос.« Какво изузетно пророчанство! Живећи у време у коме живимо, можемо сагледати вековима дугу историју и видети (на начин на који они који су живели у Христово време нису могли) колико је то пророчанство истинито. Не треба да будемо изненађени ако овакве обмане само још више узму маха, док се приближавамо коначној кризи.

Такође, у оквиру потврђивања вере, обратите пажњу како је Исус описао стање у свету. Од Христовог времена, у различитим раздобљима земаљске историје, људи су полагали своју наду на оно у шта су веровали да ће уклонити или макар у великој мери умањити патње и јад људског рода. Било да је у питању политички покрет, технологија, наука или разум – људи су полагали велике наде да ће ове појединости створити утопију на Земљи. Као што је болно сведочење историје увек изнова показивало, ове наде биле су неосноване. Данашњи свет је управо онакав какав је Исус рекао да ће бити. Христове речи, изговорене пре скоро две хиљаде година, показују у којој су мери ове наде заиста биле неразумне.

Како нам оно што можемо научити из следећег стиха може помоћи да се утврдимо у својој вери? Матеј 24,25.

ИСТРАЈАТИ ДО КРАЈА

Прочитајте следеће текстове: Матеј 24,9; Откривење 13,11-17. Какве сличности постоје између Исусових речи из Јеванђеља по Матеју и онога што је Јована надахнуло да напише у Откривењу?

Христос изражава бригу за свој народ у последње време због опште заблуде која ће подстаћи народе да се супротставе правој вери и наметну лажни облик богослужења свету. Они који остану чврсти суочиће се са мржњом, невољама, чак и смрћу.

Прочитајте: Матеј 24,13. Шта је кључно да бисмо били спасени, да бисмо били верни, чак и усред свеопштег противљења?

»Нико осим оних који су ојачали свој ум библијским истинама, неће опстати у последњем великом сукобу.« (Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 593. оригинал) Према овој изјави сви који утврде свој ум библијским истинама неће бити заведени обманама последњег временена. Они морају бити утемељени у истини за ово време, у противном, преваре ће их надвладати.

Шта је још важно да бисмо остали верни Богу? Матеј 7,24-27.

Ма колико било важно да интелектуално будемо утемељени у Божјој речи, према Исусовим речима то још увек није довољно да нас оспособи да чврсто стојимо усред искушења са којима ћемо се суочити. Ми морамо да поступамо у складу са оним што знамо; односно, морамо да будемо послушни истини каква је у Исусу. У претходној причи, оба градитеља чула су Исусове речи. Разлику међу њима, између истрајности и неистрајности, представља послушност Исусовим поукама.

Зашто онај који је послушан остаје да стоји, а онај који није послушан пада? Како послушност утиче на човекову истрајност у вери?

»МРЗОСТ ОПУШЋЕЊА«

У свом важном говору о последњем времену, Христос указује на »мрзост опушћења« (Матеј 24,15), слику из Књиге пророка Данила (Данило 9,27; Данило 11,31; Данило 12,11).

Бог је »мрзошћу« називао оно што је представљало озбиљно кршење Његовог закона, као што је идолопоклонство (5. Мојсијева 27,15) или развратни сексуални односи (3. Мојсијева 18,22). Дакле, ова »мрзост опушћења« обухватала је неку врсту верског отпадништва.

Прочитајте следеће текстове: Матеј 24,15. и Лука 21,10. Како нам ови текстови помажу да боље схватимо шта је Исус говорио у вези са »мрзошћу опушћења«?

Ова два текста јасно показују да Исусова пророчанства у одређењем смислу обухватају страшно уништење које ће погодити Јерусалим 70. године нове ере, када незнабожачки Рим неће уништити само град већ и свети Храм.

Међутим, постоји и друго испуњење овог пророчанства у коме су непосредни догађаји, као што је разорење Јерусалима, указивали на будућност, на догађаје последњих дана. »Христос је у Јерусалиму гледао симбол света окорелог у неверству и бунтовништву, света који жури у сусрет осветничким Божјим судовима.« (Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 22. оригинал)

У текстовима Данило 12,11. и Данило 11,31. »мрзост опушћења« спомиње се у вези са каснијим раздобљем Рима, временом папске власти, у коме је постављен нови систем посредовања и спасења, који је настојао да присвоји оно што је Христос учинио за нас и што сада чини у небеском Светилишту.

Осмо поглавље Књиге пророка Данила, нарочито од 9. до 12. стиха, помаже нам да сместимо ове догађаје у њихов историјски оквир, везан за два раздобља Римске власти. Прво раздобље, које се огледа у брзом водоравном ширењу малог рога (Данило 8,9), показује веома велико царство незнабожачког Рима. У другом раздобљу (Данило 8,10-12) мали рог расте усправно, збацујући звезде (прогонство Божјег народа) и уздижући себе до »Поглавара војске« (Данило 8,11), Исуса. Ово представља папско раздобље, које је наступило после пада паганског Римског царства, али и даље остаје Рим. (Зато један симбол, мали рог, представља оба раздобља исте силе.) Суд и чишћење Светилишта у Књизи пророка Данила (Данило 7,9.10; Данило 8,14), и знаци на небу у Јеванђељу по Матеју (Матеј 24,29) објављују Божје деловање за Његов народ у последњим данима.

ДЕСЕТ ДЕВОЈАКА

После говора о знацима свога доласка у Јеванђељу по Матеју 24. поглављу, Исус у 25. поглављу говори о припреми за тај догађај.

Прочитајте причу о десет девојака. Матеј 25,1-13. Како нам Исусове речи забележене у овим стиховима могу помоћи да схватимо како се можемо припремити за Његов долазак?

Исус започиње овај део разговора причом о десет девојака. Чињеница да су назване девојкама указује да су представљале оне који се изјашњавају као хришћани. Оне се у борби нису налазиле на сотониној страни. Упоређене су са небеским царством (Матеј 25,1). Међутим, на крају времена, све су заспале (Матеј 25,5). Христос је већ упозорио да треба стражити (Матеј 24,42), и остати будан и не бити неспреман када се Он врати.

Свих десет девојака имало је светиљке, и све су изашле на сусрет женику, што значи да су све очекивале Његов долазак. Пошто је каснио, све оне које су веровале у Његов долазак заспале су. Изненада, усред ноћи, пробудила их је вест да женик долази (Матеј 25,1-6).

Неразумне девојке биле су запрепашћене, неспремне. Зашто? У неким преводима је забележено: »Наши жишци су се угасили«. У другом, вернијим грчком оригиналу, пише »хоће да се угасе«. (Матеј 25,8) Још увек је горео мали пламен. Још увек су имале уља, али недовољно да би биле спремне да сретну Христа.

У чему је, онда, био проблем?

Ове девојке представљају хришћане који чекају да се Христос врати, али који имају површно искуство са Њим. Они имају мало уља, што представља слабо деловање Духа у њиховом животу, које омогућава само слабо треперење светла; били су задовољни малим када им је било потребно много.

»Свети Дух делује на човеково срце и у складу с његовом жељом и пристанком, усађује у њега нову природу; али група, која је представљена неразумним девојкама задовољна је површним радом. Они не познају Бога! Нису проучавали Његов карактер; нису неговали заједништво с Њим; и зато не знају ни како да се ослоне на Њега, како да погледају на Њега и живе. Њихова служба Богу изродила се у формализам.« (Елен Вајт, *Поуке великог Учитеља*, стр. 411. оригинал)

Како можемо преиспитати себе и бити сигурни да не чинимо исту грешку као ови људи? Ако себе препознамо у тој улози, како се можемо променити?

УПОТРЕБА ДАРОВА

Какву улогу употреба дарова има у припреми за Христов долазак?
Матеј 25,13-30.

Иако је Исус у овом тексту испричао другачију причу од претходне, обе говоре о спремности за Христов долазак. Обе се баве онима који су били спремни и који нису. И обе приказују судбину оних који су се, услед занемаривања духовног живота, суочили са вечном смрћу.

Као што уље у причи о десет девојака представља Светог Духа, тако »врећа« или »вреће злата«, односно таланти (Матеј 25,15), од грчке речи *talanta*, представљају дарове. »Таланти представљају посебне дарове Духа, заједно са свим природним способностима.« (*The SDA Bible Commentary*, 5. свеска, стр. 510)

Све слуге у причи примиле су одређена добра од свог господара. Запазите да је то било господарево благо (Матеј 25,14) које им је било поверено »свакоме према његовој моћи«. (Матеј 25,15) Дарови су им били поверени; слуге су заправо били пристави онога што нису поседовали, већ само за шта су били одговорни. Зато се господар, када се вратио, »стаде рачунити с њима«. (Матеј 25,19)

Духовни дарови потичу од Светога Духа (види: 1. Коринћанима 12,1-11.28-31; Ефесцима 4,11). Постоји Радосна вест за оне који сматрају да имају најмањи дар. Дарови се никада не примају без Дародавца. Дакле, примајући свој дар, они примају највећи дар – Светог Духа.

Дарови су већ наши у Христу, али оно што стварно поседујемо зависи од нашег прихватања Светог Духа и предавања Њему. У томе је некористан слуга погрешно. Њему је био дат дар, али он није учинио ништа у вези са њим. Није га унапредио. Није уложио напор да узме што му је милостиво дато и да нешто учини са њим. Исус га је зато назвао »зли и љениви« (Матеј 25,26) – снажна осуда.

Исус је испричао ову причу постављајући је у оквир последњих дана и свог Повратка. Чему нас, дакле, учи о важности употребе наших дарова у припреми за последње време?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

»Човек који је примио један талант 'отиде, те га закопа у земљу и сакри сребро господара својега'.

Слуга с најмањим даром закопао је свој таланат. То је опомена свима који мисле да су због незнатне вредности свога дара ослобођени од службе Христу. Када би могли да учине нешто велико, кажу они, како би радосно то учинили, али пошто су им додељене само незнатне службе, мисле да неће бити криви уколико ништа не учине. У томе греше. Делећи своје дарове, Господ у ствари ставља на пробу човеков карактер. Слуга који је одбио да употреби један таланат изневерио је име свога господара. Да је примио пет таланата, закопао би и њих као што је закопао један. Одбацивши свој једини таланат показао је да презире дарове Неба.

'Који је веран у малом, и у многим је веран.' (Лука 16,10) Важност малих вредности често се потцењује само зато што су мале; али, стварна животна дисциплина највећим делом остварује се преко малих ствари. У ствари, у хришћанском животу ништа није споредно, неважно. У великој мери угрожавамо изградњу свог карактера, уколико потцењујемо важност малих вредности.« (Елен Вајт, *Поуке великог Учитеља*, стр. 355.356. оригинал)

ЗА РАЗГОВОР:

1. За које идеологије и идеале су људи веровали да ће донети утопију на Земљу? Које идеје су у питању и зашто су без изузетка све пропале?
2. Зашто послушност ономе што Бог каже да чинимо јача нашу веру? Односно, зашто је вера без одговарајућих дела мртва? (Јаков 2,26) Узимајући у обзир невоље које очекују оне »који држе заповијести Божије« (Откривење 14,12), зашто је важно да се сада припремамо за оно што ће доћи када се најмање будемо надали?
3. Размишљајте више о десет девојака. Зашто прича о њима представља упозорење за нас, с обзиром да су све, споља гледано, слично изгледале и слично се понашале. Како можемо бити сигурни да нисмо у заблуди као неразумне девојке?
4. Шта значи да ће ако буде могуће и »изабрани« бити преварени? Како схватамо реч »изабрани«? (Види: Матеј 24,24; Римљанима 8,33; Колошанима 3,12) Шта нам то говори о величини преваре?

ПОКЛОНИТИ СЕ СТВОРИТЕЉУ

Текстови за проучавање у току седмице: Откривење 14,6,7; Матеј 24,14; Галатима 3,22; Лука 23,32-43; 1. Мојсијева 22,12; Откривење 14,8-12.

Текст за памћење: »И видјех другога анђела гдје лети по-сред неба, који имаше вјечно Јеванђеље да објави онима који живе на земљи, и свакоме племену и језику и кољену и народу.« (Откривење 14,6)

Као адвентистички хришћани верујемо у библијски појам »садашње истине« (2. Петрова 1,12). У суштини реч је о идеји да Бог људима открива истину у време када је то потребно, односно да Господ људима временом даје све више светлости. Прво еванђеоско обећање (1. Мојсијева 3,15) открило је палом пару да ће се нада остварити кроз женино потомство. Обећање дато Авраму да ће од њега »постати велик и силан народ« и да ће се у њему »благословити сви народи на Земљи« (1. Мојсијева 18,18) потпуније је откривење еванђеоског обећања. Долазак Исуса, који је објавио да »Син Човјечји није дошао да Му служе него да служи, и да да душу своју у откуп за многе« (Марко 10,45), представља још веће откривење еванђеоске истине.

Данас верујемо да је Трострука анђеоска вест (Откривење 14,6-12) »садашња истина« за оне који живе у последњим данима непосредно пре Другог Христовог доласка и испуњење свих наших хришћанских нада.

Ове седмице посебно ћемо се усредсредити на Прву анђеоску вест, јер садржи истине важне за оне који настоје да остану верни усред опасности последњег времена.

СВЕОПШТИ КАРАКТЕР ЈЕВАНЂЕЉА

Прочитајте следеће текстове: Откривење 14,6; Матеј 24,14; Матеј 28,19. Какву сличну тему налазимо у овим стиховима? Како нам они помажу да схватимо колико су мисионски рад и сведочење важни у остварењу наше сврхе као Цркве?

Могли бисмо рећи, у одређеном смислу, да је Прва анђeosка вест Велики налог (Матеј 28,19) дат у оквиру последњих дана. Она је, заправо, »садашња истина«.

Запазите да је у сва три текста наглашено објављивање Јеванђеља целом свету, »свим народима«, »сваком племену и језику и колону и народу«. Другим речима, ова порука има свеопшти карактер. Свака особа треба да је чује.

Прочитајте текст из Галатима 3,22. О чему овај текст говори што нам помаже да схватимо зашто цео свет треба да чује вест Јеванђеља?

Свеопшти карактер греха објашњава свеопшти карактер наше мисије и позива. »Свако племе и језик и колону и народ« су погрешили, прекршили су Божји закон и »затворени су под грех«. Адамов пад у Едемском врту утицао је на свако људско биће; ниједно племе, колону или народ нису се одупрли том утицају. Сви се суочавамо са непосредним последицама греха, и да решење није омогућено, сви бисмо се суочили са коначном последицом: вечном смрћу.

То решење је, наравно, пружено: живот, смрт, васкрсење и Исусова служба у небеском Светилишту. Исус је једино решење за проблем греха. Свако треба да познаје узвишену наду о томе шта је Бог понудио људима у Исусу Христу. Зато су адвентистички хришћани кренули широм света, настојећи да однесу вест о Исусу онима који још нису чули за њу.

Зашто ширење еванђeosке вести другима доноси толико духовних предности онима који је шире? Односно, зашто је мисионски рад један од најбољих начина да се припремимо за Исусов долазак.

У тексту Откривење 14,6. забележено је да је вест коју треба објавити свету »вечно Јеванђеље«. То је порука наде за људе у свету који сам по себи не нуди никакву наду.

Прочитајте: Лука 23,32-43. **Како овај извештај открива узвишену наду »вечног Јеванђеља« за све грешнике?**

Пишући о разбојнику, Елен Вајт је рекла да иако није био окорели зликовац, желео је да »угуши осведочење« о Исусу, и тако је »тонуо све дубље и дубље у грех, док није ухваћен, оптужен као злочинац и осуђен да умре на крсту«. (*Чежња векова*, стр. 749. оригинал)

Ипак, шта се догодило са њим? Док је висио на крсту, разбојник је увидео ко је Исус, и завапио је: »Опомени ме се, Господе, кад дођеш у Царство своје.« (Лука 23,42)

Како је Исус одговорио? Да ли је рекао: *Па, пријатељу, волео бих да ти помогнем, али није требало да гушиш своја осведочења тонући све дубље и дубље у грех?* Да ли је Исус навео једну од својих ранијих проповеди: *»Ако не буде већа правда ваша него књижевника и фарисеја, нећете ући у Царство небеско.«* (Матеј 5,20) Да ли је Исус на било који начин изнео разбојникове погрешке из прошлости?

Није. Уместо тога, Исус се окренуо злочинцу, овом разбојнику са исквареним карактером који није имао шта да понуди, кад је праведност у питању и који Му се раније ругао (Матеј 27,44). Видевши га као новог човека, Исус је рекао: *Кажем ти сада, уверавам те сада, да су твоји греси, твоји злочини, твоје грешке опроштени и да ћеш »бити са Мном у рају«.* (Лука 23,43)

Ово је »вечно Јеванђеље«; темељ Прве анђеоске вести. Без ове истине, ништа што учимо о Закону, Суботи, или стању мртвих није важно. Какво добро ова учења представљају без »вечног Јеванђеља« у свом средишту?

Какву наду можете извући из овог извештаја?

»БОЈТЕ СЕ БОГА И ПОДАЈТЕ МУ СЛАВУ...«

Пошто говори о објављивању »вечног Јеванђеља« целом свету, Прва анђеоска вест проширује ову поруку. Док објављујемо »вечно Јеванђеље«, морамо укључити истине које су део ове еванђеоске поруке за ово време. Другим речима, »садашња истина« за последње време такође укључује текст из Откривења 14,7.

Прочитајте: Откривење 14,7. Шта значи бојати се Бога и одати Му славу? Како то можемо учинити? Како се ови појмови слажу са Јеванђељем?

Бојати се Бога и одавати Му славу нису неповезани појмови. Ако се искрено бојимо Бога у библијском смислу, одаћемо Му славу. Једно треба да непосредно води другом.

Прочитајте следеће текстове. Како нам помажу да схватимо шта значи »бојати се Бога« и како је тај страх повезан са одавањем славе Њему? 1. Мојсијева 22,12; 2. Мојсијева 20,20; О Јову 1,9; Проповедник 12,13; Матеј 5,16.

Мисао да се човек боји Бога у овим стиховима повезана је са послушношћу Њему. Када смо послушни Богу, када чинимо што је исправно, ми Му одајемо славу. Иако се често каже да бојати се Бога значи имати страхопоштовање према Њему или указивати Му поштовање, то ипак треба да буде дубље искуство. Речено нам је да се *бојимо* Бога. Ми смо пала бића, грешници, бића која заслужују смрт. Ко у одређеним тренуцима није увидео грешност својих дела и шта је заслужио од руке праведног Бога због тих дела? То је *страх Божји*. То је страх који нас прво води до крста да затражимо опроштење, а затим да затражимо Божју силу да нас очисти од зла које би, да нема крста, учинило да изгубимо своју душу (види: Матеј 10,28).

Какво је ваше искуство кад је страх Божји у питању? Како добра мера овог страха може бити добра за нас у духовном смислу и како нам може помоћи да веру и оно што Бог тражи од нас озбиљније схватимо?

ЧАС ЊЕГОВОГ СУДА ЈЕ ДОШАО

У Првој анђеоској висти, мисао да се бојимо Бога и да треба да Му одамо славу повезана је са судом (Откривење 14,7). Ако је Библија јасна, кад је реч о сваком учењу, јасна је и кад истиче да је Бог Бог правде и суда. Једнога дана суд и правда, који толико недостају у овом свету, заиста ће доћи.

Није зато необично што људи треба да се боје Бога.

Из тог разлога »вечно Јеванђеље«, такође, обухвата стварност суда. Какав однос влада између ова два појма? Ако Јеванђеље значи »Радосна вест«, то значи да иако смо сви грешници, иако смо сви прекршили Божји закон, када дође дан суда, попут разбојника на крсту, нећемо се суочити са казном коју заслужујемо за своје грехе и кршење Закона.

Прочитајте следеће текстове и запитајте се у каквом положају бисте се налазили да се ослањате на своје заслуге? Матеј 12,36; Проповедник 12,14; Римљанима 2,6; 1. Коринћанима 4,5.

Бог који зна број власи на нашој глави судиће свету. То је управо разлог зашто је »вечно Јеванђеље« Радосна вест. Суд се ближи, али нема »осуђења« за верне Исусове следбенике, који су опрани, посвећени и оправдани у име Господа Исуса (види: 1. Коринћанима 6,11), зато што је Исус Христос њихова правда, а Његова правда ће их провести кроз суд.

»Човек није у стању да се својом снагом суочи с непријатељевим нападима. У хаљинама које су упрљане грехом, свестан своје кривице, он стоји пред Богом. Али Исус, наш Заступник, улаже свој успешни позив у корист оних који су својим покајањем и вером предали своје душе Њему на чување. Он заступа њихов случај и моћним доказом са Голготе побеђује њиховог тужитеља. Његова савршена послушност Божјем закону дала Му је сву власт и на Небу и на Земљи и Он од свог Оца очекује милост и помирење за грешног човека.« (Елен Вајт, *Testimonies for the Church*, 5. свеска, стр. 471)

Чему нас стварност суда учи о потпуној потреби за опроштењем? Како другима који су вам учинили нешто нажао можете пружити благодат и опраштање које нам Бог нуди преко Исуса?

ПОКЛОНИТИ СЕ ОНОМЕ КОЈИ ЈЕ СТВОРИО НЕБО И ЗЕМЉУ

Прочитајте поново Откривење 14,6.7. Које одређене чиниоце налазимо у Првој анђеоској висти и како су међусобно повезани?

Заједно са Јеванђељем, позивом да сведочимо свету, да се бојимо Бога и да Му одамо славу долази и позив да се поклонимо Богу као Створитељу. То не треба да нас чуди. Ови други видови »сашање истине« – вечно Јеванђеље, позиви на сведочење, суд – шта они значе одвојено од Бога као нашег Створитеља? Ове истине и све друге уздижу се из основне истине да је Господ све створио. Клањајући се Господу као Створитељу, враћамо се суштини. Враћамо се основи шта значи бити човек, шта значи бити жив и различит у односу на друга земаљска створења, бити створен по Божјем обличју. Славећи Господа као Створитеља, признајемо своју зависност од Њега кад је у питању наш живот и будућа нада. Зато је светковање Суботе толико важно. То је посебно признање да је само Бог наш Створитељ и да само Њему служимо. Односно, поред Јеванђеља, поред суда, позив да служимо Господу као Створитељу овде је посебно наглашен.

Прочитајте: Откривење 14,8-11. Како нам ови стихови могу помоћи да схватимо важност прослављања Господа као Створитеља?

Док се последњи догађаји буду одвијали, притисак да се поклонимо звери и њеном лику уместо Створитељу шириће се светом. Ако размотримо врло озбиљно упозорење у вези са судбином оних који обожавају звер и њен лик, боље можемо схватити зашто се наглашава славење Бога као Створитеља, као Јединог ко је достојан људске хвале. У време последње кризе, ова истина постаће важнија него икада.

Посветите време размишљању о невероватним чудима у створеном свету. Чему нас уче о Ономе који је све то створио и зашто је једино Он достојан наше хвале?

Људи који су проучавали Библију дуго су тражили везу између позива из Откривења 14,7. да се поклонимо »Ономе који је створио небо и Земљу и море и изворе водене«, и четврте заповести, из 2. Мојсијеве 20,11, у којој Субота упућује на чињеницу да је »за шест дана створио Господ небо и Земљу, море и што је год у њима«. Иако су изрази слични, постоји једна разлика, јер текст у Откривењу указује на Господа као Онога који је створио »изворе водене«.

Писац Џон Болдвин закључује: »Претпостављајући да се иза израза 'извори водени' крије одређена божанска намера, зашто Исус утиче на гласника да прекине упоредно набрајање поменутих појединости из текста 2. Мојсијева 20,11? Зашто анђеоски спомиње 'изворе водене', а не неко друго дело стварања, као што су дрвеће, птице, рибе или планине?»

Можда указивање на 'изворе водене' у оквиру божанског објављивања да се приближава јединствено време божанског суда, настоји да усмери читаочеву пажњу на претходно раздобље божанског суда... Можда Бог има намеру да могућим наговештајем Потопа речима 'извори водени' нагласи истину да је Он заиста Бог суда, као и Бог вечне верности и доброте (обе приказане у извештају о Потопу). Ако је тако, лично и духовно подразумевање значења Потопа, на кога указује израз 'извори водени', можда треба да охрабре читаоца да озбиљно схвати приближавање новог процеса појединачног божанског суда последњег времена објављеног од стране првог гласника у 14. поглављу Откривења.« (*Creation, Catastrophe, and Calvary: Why a Global Flood Is Vital to the Doctrine of Atonement* [Hagerstown, Md.: Review and Herald Publishing Association, 2000], стр. 27)

ЗА РАЗГОВОР:

1. У Књизи пророка Исаије 53,6. је записано: »Сви ми као овце зађосмо.« Јеврејска реч за »сви ми« је *Kulanu*. У истом стиху Исаија каже да је Господ пустио на Исуса »безакоње свијех нас«. Реч преведена као »свијех нас« такође је *Kulanu*. На који начин ово показује да без обзира колико је проблем греха велики, понуђено решење је и више него довољно да га реши?

2. Какве још поуке можемо научити из извештаја о разбојнику на крсту? Претпоставимо да је разбојник помилован и да је скинут са крста и да је преживео. Да ли би живео другачијим начином живота? Шта нам одговор говори о Христовој сили да промени наш живот?

ПРЕВАРЕ ПОСЛЕДЊЕГ ВРЕМЕНА

Текстови за проучавање у току седмице: Откривење 2,13,24; 2. Коринћанима 11,13-15; Псалам 146,4; 1. Мојсијева 1-2,3; Откривење 13,1-17.

Текст за памћење: »И збачена би аждаја велика, стара змија, која се зове ђаво и сотона, који vara сав васиони свијет, и збачена би на земљу, и анђели њезини збачени бјеху с њом.« (Откривење 12,9)

Сотона је чак и на Небу, пре него што је био збачен, настојао да превари анђеле. »Напуштајући своје место у непосредној Божјој присутности, Луцифер је почео да шири дух незадовољства међу анђелима. Понашајући се тајанствено и без много речи, привремено скривајући своје праве намере под плаштем поштовања Бога, трудио се да изазове незадовољство према законима по којима су се управљала небеска бића, наговештавајући да им они намећу непотребна ограничења.« (Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 495. оригинал)

Он се у Едемском врту прерушио у змију и послужио се варкама против Еве. У покушају да оствари своје циљеве, он се током целе историје, све до данас, служио преварама, а служиће се и после раздобља од хиљаду година (Откривење 20,8).

Нажалост, он је много мудрији, моћнији и вештији од нас. То је разлог зашто треба да се држимо Исуса и Његове речи да бисмо се заштитили од његових обмана. »А ви који се држите Господа Бога својега, ви сте сви живи данас.« (5. Мојсијева 4,4) Начело изнето у овом стиху и данас је истинито.

Ове седмице проучаваћемо о неким од сотониних најјачих превара и о томе како се можемо заштитити од њих.

НАЈВЕЋА ПРЕВАРА

Прва лекција у овом тромесечју говори о »космичкој борби«, која се, нажалост, из космоса проширила на Земљу.

Међутим, проблем је у томе што многи људи, међу којима су и хришћани, не верују у ову велику борбу зато што не верују да сотона постоји. Према њиховом мишљењу, библијски текстови који говоре о сотони или ђаволу само су покушај да се објасни зло и патња у свету. За велики број људи идеја о дословном, натприродном бићу које има рђаве намере према људском роду само је део научне фантастике, попут Дарта Вејдера у »Ратовима звезда«.

Прочитајте следеће текстове из Откривења. Шта они уче о постојању сотоне, а нарочито о његовој улози у догађајима последњих дана? Откривење 2,13.24; Откривење 12,3.7-9.12.17; Откривење 13,2; Откривење 20,2.7.10.

Откривење приказује коликом ће силом сотона располагати у последњим данима над многим становницима Земље, не одвраћајући их само од спасења, већ наводећи их да прогоне оне који су верни Исусу.

Од свих сотониних »мисли« (2. Коринћанима 2,11) – превод грчке речи *poemata*, »ум« – можда највећа превара је да људе наведе да поверују да он не постоји. Уосталом, ко ће потражити заклон од снажног непријатеља кога не сматра стварним? Запањујуће је што се многи људи изјашњава да су хришћани, а ипак идеју о дословном постојању ђавола не схватају озбиљно. Они заузимају такав став зато што занемарују или коренито мењају тумачење многих текстова из Божје речи који откривају сотонино деловање и рад у овом свету, нарочито како се ближимо крају времена. Чињеница да ће многи људи одбацити сотонино дословно постојање упркос великим библијским доказима, треба да буде снажан подсетник колико је важно да разумемо шта Библија заправо учи.

Иако Откривење говори о сотониним преварама, нарочито у последњим данима, какву узвишену наду налазимо у овој Књизи (Откривење 12,11)? Шта је наш извор снаге против сотоне?

ДВЕ ВЕЛИКЕ ГРЕШКЕ

Прочитајте следеће текстове. Шта они говоре о сотониној сили обмане?

2. Коринћанима 11,13-15. _____

2. Солуњанима 2,9,10. _____

Откривење 12,9. _____

Откривење 20,10. _____

Као што смо запазили у претходној лекцији, Исус је упозорио своје следебенике на преваре последњег времена. Нарочито је упозорио на појаву лажних христоса и лажних пророка који ће »многе преварити«. (Матеј 24,5)

Међутим, лажни христоси и лажни пророци нису једина превара последњег времена које треба да будемо свесни. Наш непријатељ у великој борби осмислио је многе заблуде да би обмануо све које може. Као хришћани треба да будемо свесни ових лукавстава, а то можемо учинити само познавањем Библије и послушношћу њеним учењима.

Елен Вајт објашњава које су то две велике преваре: »Сотона ће двома великим заблудама, заблудом о бесмртности душе и заблудом о светости недеље, подвластити људе својим преварама. Док прва поставља темеље спиритизму, друга омогућава пријатељске везе с Римом. Протестанти у Сједињеним Државама први ће пружити руку преко провалије и прихватити руку спиритизма, они ће премостити и амбис да би се руковали с римском силом и под утицајем овог троструког савеза, ова земља кренуће стопама Рима и погазити права савести.« (*Велика борба*, стр. 588. оригинал)

Невероватно је што много година пошто су ове речи забележене увиђамо колико су »ове две велике заблуде« распрострањене у хришћанском свету.

Зашто је познавање библијских истина и спремност да се држимо тих истина најмоћније оружје против сотониних превара, нарочито у последњим данима?

Шта следећи текстови уче о »стању мртвих«? Како нас они могу заштитити од »две велике заблуде«? Проповедник 9,5.6.10; Псалам 115,17; Псалам 146,4; 1. Коринћанима 15,16-18; Данило 12,2.

Последњих деценија много пажње посвећено је извештајима о људима који су »умрли« – њихова срца престала су да куцају, престали су да дишу – али који су оживели, којима се свест повратила. У бројним случајевима многи од ових људи испричали су невероватна искуства свесног постојања након што су наводно »умрли«. Неки су лебдели у ваздуху и одгоре видели своја тела. Други су известили да су изашли из својих тела и срели дивна бића испуњена светлошћу и топлином, која су износила истине о љубазности и љубави. Други су причали да су се срели и разговарали са мртвим рођацима.

Ова појава постала је толико уобичајена да је добила чак и научно име, искуство блиске смрти. Иако су ова искуства спорна, многи хришћани их користе као доказ за бесмртност душе и идеју да душа приликом смрти одлази у другу област свесног постојања.

Искуства блиске смрти су, наравно, још један вид »две велике заблуде«. Док год особа верује да приликом смрти душа наставља да живи у једном или другом облику, она је у великој мери подложна већини окултних и спиритистичких превара, које лако, на посредан или непосредан начин, шире идеју да вам није потребан Исус. У ствари, већина људи која је доживела искуство блиске смрти објаснила је да су им духовна бића са којима су се срели, или чак њихови мртви рођаци, упутили утешне речи љубави, мира и доброте, али ништа нису рекли о спасењу у Христу, греху, суду који се ближи – најосновнијим библијским гледиштима. Помислили бисмо да би, док наводно доживљавају предукус хришћанског живота после смрти, требало да искусе најосновнија хришћанска учења. Ипак, често оно о чему говоре више личи на учења покрета Њу ејџ, што објашњава зашто многи од ових људи постају мање наклоњени хришћанству него што су били пре »смрти«.

Зашто се као хришћани морамо држати Божје речи, чак и када нам наша чула говоре другачије?

СУБОТА И ТЕОРИЈА ЕВОЛУЦИЈЕ

Колико је сотона успешан у обмањивању света кад је реч о бесмртности душе, исто толико је успешан, ако не и у већој мери, у настојању да библијску Суботу замени недељом (подсетите се 6. и 8. лекције). Поступао је тако највећим делом хришћанске историје.

Последњих година сотона нарочито делује преко још једне преваре која умањује значај седмог дана Суботе: теорије еволуције.

Прочитајте: 1. Мојсијева 1,1-2,3. Шта овај текст учи о томе како је Господ створио наш свет и колико времена Му је требало да то учини?

Чак и површно читање ових стихова открива две појединости о библијском извештају о стварању. Прво, све је било испланирано и одређено; ништа није било учињено насумице, произвољно или случајно. Писмо не оставља простора за случајност у процесу стварања.

Друго, текст јасно открива да је свако биће било створено према својој врсти; односно, свако је створено посебно и другачије од осталих. Библија не учи ништа о заједничком природном пореклу (као што је првобитна једноставна ћелија) живота на Земљи.

Чак и ако овај текст из 1. Мојсијеве не тумачимо дословно, ове две тачке су очигледне: ништа није било насумично у чину стварања, и није постојао заједнички природни предак свих врста.

Међутим, упоредо се јавља и Дарвинова еволуција, која у својим различитим облицима указује на две појединости: насумичност и заједничко природно порекло свих врста.

Зашто онда велики број људи 1. Мојсијеву тумачи кроз наочаре теорије која се, у својој основи, супротставља стварању? Заиста, не само да је заблуда еволуције захватила милионе световних људи, већ многи такозвани хришћани верују да је могу ускладити са својом хришћанском вером, упркос управо споменутиим упадљивим супротностима.

Међутим, присутност теорије еволуције у оквиру последњих догађаја чини опасност преваре још очигледнијом. Зашто озбиљно схватити један дан, седми дан Суботу, као знак сећања – не шестодневног стварања, већ стварања које је трајало око 3 милијарде година (последњи податак када је живот наводно први пут настао на Земљи)? Еволуција одузима седмом дану стварну важност зато што шестодневно стварање претвара у мит сличан оном према коме је Роџер Пенроуз и Рема дојила вучица. Такође, ко би се, ко верује да су за стварање биле потребне милијарде година уместо шест дана, заправо изложио прогонству или смрти, држећи се Суботе насупрот недељи?

КРИВОТВОРЕНО ТРОЈСТВО

Појам троједине Божје природе сусрећемо у целој Библији. Међутим, у оквиру превара и прогонства последњег времена, у 13. поглављу Откривења приказано је »лажно тројство« које чини аждаја, звер из мора и звер из земље.

Прочитајте следеће текстове: Откривење 12,17; Откривење 13,1.2. Шта је описано у овим стиховима?

Аждаја овде представља лажног оца зато што он у потпуности свим управља. Он, такође, даје силу, власт и престо звери из мора, лажном Христу. Зашто се друга сила сматра лажним Христом?

Какве особине поседује звер из мора? Откривење 13,2-5.

Поред тога што прима власт од аждаје, а то подсећа на оно што је Исус рекао о примању власти од Оца (Матеј 28,18), звер из мора је као и Исус доживела смрт, а затим васкрсење (Откривење 13,3). Такође, за ову звер је речено да јој је дата власт у временском раздобљу од »четрдесет и два месеца«, или три и по године, пророчка кривотворина Христове дословне троипогодишње службе, на темељу начела дан за годину.

Како је звер из земље овде описана? Откривење 13,11-17.

Звер из земље залаже се за интересе звери из мора, као што Свети Дух не прославља Себе већ Исуса (Јован 16,13.14). Такође, као што је Свети Дух извршио снажно дело када је спустио »огањ« са неба (Дела 2,3), звер из земље чини нешто слично (види: Откривење 13,13).

»На крају, звер из земље кривотвориће Дан педесетнице! Зашто? Да докаже свету да је кривотворено тројство прави Бог.« (Џон Полин, *What the Bible Says About the End-Time* [Hagerstown, Md.: Review and Herald Publishing Association, 1998], стр. 111)

Којих још превара у последње време треба да будемо свесни, и како можемо помоћи другима да их препознају као преваре?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

Размишљајмо још о последицама теорије еволуције у оквиру догађаја последњих дана, нарочито у вези са улогом Суботе. Један од разлога што је Чарлс Дарвин, зачетник ове теорије, ширио идеју о еволуцији био је тај што је, не схватајући велику борбу, имао потешкоће да помири зло и патњу са добрим Створитељем пуним љубави. Због ове заблуде, одговоре је потражио у другом правцу. Није била случајност, такође, што је у другој половини деветнаестог века, када је Дарвин ревидирао и прерађивао своју теорију еволуције, Бог подигао покрет, Хришћанску адвентистичку цркву, која се супротстављала свему за што се Дарвинова теорија залагала. Занимљиво је што је Хришћанска адвентистичка црква (Црква адвентиста седмог дана), чије су основе креационизма биле откривене у самом имену, почела да расте и да се шири у отприлике истом времену кад и Дарвинова теорија.

Ко зна, да је Дарвин прочитао и поверовао у ових неколико кратких редова Елен Вајт, свет би можда био поштеђен једне од највећих заблуда људске мисли још од геоцентризма и спонтане генерације (хипотеза према којој организам може да настане из неживе материје): »Иако је Земља сада постала покварена проклетством, природа је и даље требало да буде човеков уџбеник. Она сада није могла да представља само добро, јер је зло свуда присутно, својим нечистим додиром кварило земљу, море и ваздух. Тамо где је некада био написан само карактер Божји – познавање добра, сада је био написан и сотонин карактер – познавање зла. Природа која је сада откривала познавање добра и зла, стално је опомињала човека на последице греха.« (Елен Вајт, *Васпитање*, стр. 26. оригинал)

Дарвин је развио своје претпоставке о еволуцији на темељу погрешно разумевања природе и Божјег карактера и палог света у коме живимо. Нажалост, његова теорија учиниће људе пленом сотониних превара, нарочито у коначној кризи.

ЗА РАЗГОВОР:

1. Зашто толико много хришћана одбацује идеју да сотона постоји? Како нас то гледиште учи о томе колико је опасно да одбацимо јасна библијска учења?
2. Шта можете рећи особи која, након што је доживела искуство блиске смрти, тврди да јој то искуство показује да човек наставља да живи и после смрти?
3. Ког разлога још можете да се сетите зашто ће они који верују у еволуцију бити подложнији преварама у последњим данима?

АМЕРИКА И ВАВИЛОН

Текстови за проучавање у току седмице: Откривење 13,1-12; Откривење 14,9-11; Откривење 16,2; Откривење 19,20; Откривење 20,4; Јеремија 51,6.7.53.57; Откривење 18,1-4.

Текст за памћење: »А у то ће се вријеме подигнути Михаило велики кнез, који брани твој народ; и биће жалосно вријеме, каквога није било откако је народа дотада; и у то ће се вријеме избавити твој народ, сваки који се нађе записан у Књизи.« (Данило 12,1)

Прошле седмице проучавали смо о »кривотвореном тројству«, сотони (аждаја), и две земаљске силе које ће заједно прогонити Божи народ.

Једна од тих сила, звер из мора (Откривење 13,1-10) описана је као склоп риса, медведа и лава (Откривење 13,2) – слика непосредно узета из Данила (Данило 7,4-6). У 6. лекцији видели смо да се у 7. Даниловом поглављу – након успона Вавилона (лав), Медо-Персије (медвед) и Грчке (рис) – појавила последња земаљска сила, Рим. Пагански Рим, какав је био у почетку, касније се претворио у папски Рим, силу малог рога из Књиге пророка Данила (Данило 7,7.8; 19-21; 23-25); који се непосредно уздигао из четврте звери. Видели смо, такође, да многе особине папског Рима, описане у овим стиховима у 7. Даниловом поглављу, поседује звер из мора из Откривења (Откривење 13,1-10). Дакле, проучаваоци Библије виде Рим као кључног непријатеља у догађајима последњег времена у 13. поглављу Откривења.

Међутим, овде се не спомиње само Рим. Описана је још једна сила. Ове седмице углавном ћемо се усредсредити на 13. поглавље Откривења и догађаје и силе које су ту приказане. Као и увек, поставићемо питање: Шта ови догађаји значе, и како се можемо припремити за њих?

ЗАЦЕЉЕНА СМРТНА РАНА

Прочитајте: Откривење 13,1-10. Подсетите се зашто се овај текст односи на папство, на обе његове улоге, у прошлости и будућности. Посебно запазите како му је дата истакнута улога. Шта то значи у погледу догађаја последњих дана?

Иако Бог има веран народ у свим црквама, Писмо указује на посебну улогу коју је ова установа имала у историји и коју ће имати у догађајима последњих дана.

Прочитаследећи текст: Откривење 13,3. Какав догађај је овде споменут и чему нас он учи о истакнутој улози Рима?

Римска црква је вековима била средиште религије и, на много начина, политички центар Западног света. Пример њене силе можемо видети у извештају о Хенрику IV, цару Светог римског царства, који је, разљутивши папу Гргура VII, дошао у посету папи у жељи да склопи мир. Римски цар је морао три дана да чека испред двора на хладноћи пре него што му је папа одобрио да уђе. Гргур VII, одушевљен победом, хвалио се да је била његова дужност да обори понос царева.

Ипак, под утицајем реформације, просветитељства и Француске револуције, римска политичка и верска превласт била је пољуљана крајем 18. века. Један од папа, Пије VI, заправо је био заточен од стране француске војске 1798. године. Умро је у изгнанству 1799.

Тринаесто поглавље Откривења, међутим, говори о повратку, зацељивању »смртне ране« Рима. Иако Рим данас нема политичку моћ какву је имао у време Гргура VII, ипак, захваљујући општој прихваћености последњих неколико папа, његов утицај јача, и у верском и у политичком смислу (на пример, говор папе Фрање у оба дома Америчког конгреса 2015. године представља историјски догађај). Према пророчанству, његов утицај ће само још више расти.

Како можемо бити верни вести коју смо позвани да проповедамо, али тако да што мање другима нанесемо увреде? Зашто, ипак, не смо да се повинујемо »политичкој коректности« док објављујемо садашњу истину?

Људи се питају, разумљиво је зашто, *Како Рим данас или у будућности може вршити утицај описан у 13. поглављу Откривења?* Давно су прошли дани када је могао заповедати војском, као што је чинио у прошлости. Одговор, такође, проналазимо у Откривењу 13. поглављу.

Која обележја нам помажу да утврдимо ко представља ову силу? Откривење 13,11.12.

За звер која претходи овој, која представља Рим по мишљењу протестаната, речено је да јој је дата власт у раздобљу од 42 месеца (Откривење 13,5). Ово раздобље је исто што и »вријеме и за времена и за по времена« из Данила (Данило 7,25), или три и по године (Откривење 12,14) или 1260 пророчких дана (Откривење 12,6). То је време током кога ће папска сила тлачити своје неистомишљенике. Ово пророчко временско раздобље (користећи начело дан за годину) започело је успостављањем папске супремације 538. г.н.е., а завршило се 1798, када је папа одведен у заробљеништво. Тада је папска сила задобила смртносно рану, и пророчанство се испунило.

Отприлике у овом историјским тренутку, при крају истека »четрдесет и два месеца« (1798), јавља се још једна сила (Откривење 13,11; Откривење 13,1), уздижући се овог пута из земље, што је супротно претходним силама, које су се уздизале из воде (види: Данило 7,2.3), која је симбол мноштва народа. »Воде, што си видио, гдје седи блудница, оно су људи и народи, и племена и језици.« (Откривење 17,15)

Из ових и других разлога, ову силу морају представљати Сједињене Америчке Државе, које су настале у прилично ненасеђеном делу света тако да није било потребно да руше велика царства да би оствариле свој циљ.

»Која је држава у Новом свету 1798. године почела да стиче моћ, да пружа доказе о својој будућој величини и снази и привлачи пажњу целог света? Примена овог симбола је несумњива. Једна држава, и само једна једина, испуњава најаве овог пророчанства, које несумњиво указује на Сједињене Америчке Државе.« (Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 440. оригинал)

Иако је прво приказано да ова сила има два рога као у јагњета, што је симбол благиости, она ће говорити »као аждаја« (Откривење 13,11), указујући тиме на време прогонства попут онога које се догодило под управом претходне силе. Откривење 13,11-17, дакле, одговара на питање како Рим може да изврши утицај о коме пророчанство говори. Имаће подршку моћних Сједињених Америчких Држава – управо тако.

У време целе свете историје, Господ је непрестано морао да се бави онима који су пали у идолопоклонство и друге облике лажног богослужења (види: Матеј 4,8-10). У последњој кризи, као што је описано у 13. поглављу Откривења, питање богослужења поново ће се се појавити. Том приликом Божји народ мораће такође да одлучи коме ће се поклонити и служити (види: Исус Навин 24,15).

У другој лекцији под насловом »Данило и последње време« проучавали смо извештај о три јеврејска младића којима је било наложено да се »поклоне златном лику«. (Данило 3,5) Видели смо, такође, како су у 13. поглављу Откривења приликом описивања прогонства са којим ће се Божји народ суочити у последње време употребљени одређени изрази из тог поглавља. Односно, у 3. поглављу Књиге пророка Данила запажамо догађаје који су претеча ономе што ће се догодити у последњим данима, што је описано у 13. поглављу Откривења у непосредном оквиру приказивања звери и њихове силе. Свима је било наложено да се поклоне златном лику, или ће у супротном бити усмрћени у огњеној пећи. Слично томе, у 13. поглављу Откривења речено је »да се побију који се год не поклоне икони звијериној«. (Откривење 13,15)

Прочитајте следеће текстове: Откривење 14,9-11; Откривење 16,2; Откривење 19,20; Откривење 20,4. Шта ови стихови говоре о томе колико ће питање службе постати важно?

Вавилон је одувек био престоница лажног богослужења. Вавилонска кула сведочила је о жељи градитеља да попут Луцифера изађу »у висине над облаке« (Исаија 14,14), као и напорима да се спасу у случају још једног свеопштег потопа. Дакле, одбили су да поверују Божјем обећању да никада више неће пустити потоп на Земљу (1. Мојсијева 9,8-11).

Неовавилонско царство је исто тако уздигло дело људских руку. Навухоносор је величао »Вавилон велики што га ја сазидах« (Данило 4,30). Касније, цар Валтазар узео је златне судове из Соломуновог храма за гозбу и »пијаху вино, и хваљаху богове златне и сребрне и мједене и дрвене и камене« (Данило 5,3.4). Запазите да су судови из Храма били испуњени опојним вином које је лишавало снаге оне који су пили из њих. Као последица тога, многи у граду изгубили су живот приликом пада Вавилона. Оно што споља изгледа као истина може да нас обмане прикривајући смртоносно »вавилонско вино«. Лажна служба и лажне идеје владају у сотонином царству.

Како можемо бити сигурни да не учествујемо у неком облику лажног богослужења?

»ВАВИЛОН ВЕЛИКИ«

Прочитајте следеће текстове. Шта они уче о Вавилону? Јеремија 51,6.7.53.57; Захарија 2,7; Откривење 17,5.6; Откривење 18,2.3.

Вавилон, као што смо видели у одељку од уторка, има дугу историју као престоница лажног богослужења; тако да представља одговарајући симбол силе последњег времена која vara народе.

Упоредите аждају, звер из мора и црвену звер (Откривење 12,3; Откривење 13,1-3; Откривење 17,3). Какве сличности и разлике постоје међу њима?

Све три звери имају седам глава и десет рогова, што представља укупан број глава и рогова звери из 7. поглава Књиге пророка Данила. Свако наредно царство било је изграђено на претходном. Слично томе, црвена звер поседује карактеристике аждаје и звери из мора (симболи паганства и папског Рима), као и звери из земље (Откривење 13,11-14), групишући »све три силе – све Божје непријатеље – у праву коалицију.« (Жак Дукан, *Secrets of Revelation, The Apocalypse Through Hebrew Eyes* [Hagerstown, Md.: Review and Herald Publishing Association, 2002], стр. 162) Додатни чинилац у 17. поглављу Откривења је жена која јаше на црвеној звери, представљајући савез верских и политичких сила. Ова жена је у оштрој супротности са чистом женом из 12. поглавља Откривења:

<u>Чиста жена (Откривење 12)</u>	<u>Блудница (Откривење 17)</u>
На небу	На водама
Обучена у сунце	Обучена у порфиру у скерлет
Венац од 12 звезда	Накићена златом, драгим камењем и бисером
Аждаја је напада	Аждаја је подржава
Мајка Остатку	Мајка блудницама

Као »мајка блудницама«, Вавилон је био посвећен свом умножавању. Отпала мајка Црква има много отпалих кћери. Међутим, Бог није одговоран за раширене заблуде и почињене злочине од стране отпалог хришћанства. Његов прави народ, иако се сотона окомио на њега, опстаје вековима.

Откривење 14,8. већ је упозорило народ на пад Вавилона и отпадништво од истине, што на крају води до последње обмане која се завршава примањем жига звери (Откривење 14,9-11). Ова опомена биће поновљена много већом силом, достижући врхунац у последњем позиву упућеном Божјем народу, који се још увек налази у Вавилону, да изађе из њега и уједини се са Божјом црквом Остатка, Црквом последњег времена (Откривење 18,1-4).

»ИЗИЂИТЕ ИЗ ЊЕ, НАРОДЕ МОЈ«

Годинама су проучаваоци библијских пророчанстава веома заинтересовано пратили догађаје у свету, нарочито када је изгледало да су повезани са последњим временом. Размислите, на пример, о улози Сједињених Америчких Држава. Поједини адвентистички хришћани су још 1851. године препознали Америку као другу звер (Откривење 13,11-15), што је било невероватно с обзиром на тадашњи положај Сједињених Америчких Држава. Средином 19. века велике силе су и даље биле силе Старог света: Пруска, Француска, Аустроугарска и Енглеска. У то време, у раздобљу мира, Америка је имала војску од око двадесет хиљада људи, што је била само десетина од укупног броја бораца који су учествовали у бици код Ватерлоа (1815). Године 1814. Британија је напала и спалила Вашингтон. Индијански ратници Бика који седи су 1867. године уништили Седми амерички коњички пук генерала Кастера. Дакле, када су поједини коментатори препознали Сједињене Америчке Државе као силу која ће једнога дана наметнути »жиг звери« у свету, амерички народ се и даље борио са америчким староседеоцима не побеђујући увек.

Нема сумње, светски догађаји се одвијају онако како верујемо да хоће. Међутим, још увек морају да се догоде одређене појединости пре него што дође крај. Зато, на пример, када говоримо о »жигу звери«, важно је да нагласимо да га тренутно нико нема, без обзира да ли држе четврту заповест или не.

Уосталом, одређени догађаји тек треба да се одиграју.

Прочитајте: Откривење 18,1-4. Шта се овде догађа и зашто је то важно да запамтимо? Чему нас ови стихови уче о нашој мисији у свету?

Ови стихови приказују туробну слику света у политичком, моралном и духовном смислу. Показују штетан утицај лажног верског учења у свету. У исто време, они нуде узвишену наду, зато што други анђеос с Неба обасјава свет својом славом. Затим, Божји верни народ, који још није препознао истину коју треба да зна, позван је да изађе из Вавилона. То значи, дакле, да до самог краја, Божји народ који је већ изашао из Вавилона треба да ради за оне који још увек нису.

Шта за нас значи чињеница да Господ оне који су још у Вавилону зове »народе Мој«? Зашто је важно да то запамтимо у свом опхођењу према другима?

Сотонин напад на Божји закон је напад на Бога лично, на Његов ауторитет и власт. У последњим данима, у завршним догађајима коначне кризе, сотона ће напасти оне који »држе заповијести Божије« (Откривење 12,17; Откривење 14,12), јер ће само они одбити да му укажу поштовање преко његових заступника овде на Земљи. Битка коју је давно повео против Бога на Небу наставиће се овде на Земљи, и као што је био поражен на Небу, биће поражен и на Земљи. »Од самог почетка великог сукоба на Небу, сотона је желео да сруши Божји закон. У намери да постигне овај циљ, упустио се у побуну против Створитеља. Иако је био прогнан са Неба, наставио је исту битку и на Земљи. Циљ за којим је истрајно тежио, огледао се у његовој тежњи да превари људе и да их наведе да прекрше Божји закон. Последице ће бити потпуно исте, без обзира да ли ће га постићи тако што ће их навести да одбаце цео Закон, или да уклоне само једну од његових одредаба. Онај који погрешни 'у једноме' показује презир према целом Закону; својим утицајем и примером стаје на страну престапа, и зато постаје 'крив за све'«. (Јаков 2,10; Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 582. оригинал)

ЗА РАЗГОВОР:

1. Разговарајте у разреду о светским догађајима и о томе на које начине указују на оно што верујемо да треба да се догоди у последњим данима. Који догађаји још увек треба да се догоде? Како можемо будно пратити знаке времена, а да при том избегнемо фанатизам, одређивање датума и смело предвиђање појединости о којима Библија и списи Елен Вајт изричито не говоре?

2. Размишљајте више о питању богослужења. Шта значи служити некоме или нечему? Како се ми односимо према томе коме или чему служимо?

3. Размишљајте више о идеји да Бог и даље има свој народ у Вавилону. Шта схватамо под изразом »Вавилон« (који је очигледно симбол, нема дословно значење)? Чему нас учи о обавези да наставимо да проповедамо вест другима, без обзира на њихово политичко опредељење или верске ставове?

БОЖЈИ ПЕЧАТ ИЛИ ЖИГ ЗВЕРИ

Текстови за проучавање у току седмице: 1. Мојсијева 17,9-11; 2. Мојсијева 31,13.17; Откривење 13,17; Ефесцима 1,13.14; Јеврејима 4,9.10.

Текст за памћење: »Велика су и дивна дјела Твоја, Господе Боже Сведржитељу, праведни су и истинити путеви Твоји, Царе светијех.« (Откривење 15,3)

Песма Мојсијева и Јагњетова почиње речима текста за памћење за ову седмицу. Певају је они »што победиш звијер и икону њезину, и жиг њезин, и број имена њезина«, док стоје на стакленом мору на Небу (Откривење 15,2). Како се ми можемо наћи међу њима?

Један од најупечатљивијих знакова Божјег правог народа последњег времена је њихово објављивање Треће анђеоске вести, која упозорава на примање жига звери. Међутим, упркос томе што у целој Библији не постоји озбиљније упозорење, годинама се износе многе збуњујуће идеје у вези са тим шта овај жиг представља: код на челу, број кредитне картице или неку врсту биометриског препознавања.

Не треба да будемо изненађени мноштвом збуњујућих идеја у Вавилону. Уосталом, његово име значи »збрка«. Међутим, Божји народ Остатка треба јасно да разуме ову тему да би у сили објавио Трећу анђеоску вест. Ове седмице покушаћемо боље да схватимо шта је жиг звери и како да га избегнемо примањем Божјег печата.

БОЖЈИ ЗНАК ПО КОМЕ СЕ ПРЕПОЗНАЈЕ ЊЕГОВ НАРОД

У старозаветно време постојала су два спољашња знака по којима се препознавао Божји прави народ. Један од њих било је обрезање. Ко је први примио овај знак? 1. Мојсијева 17,9-11.

Бог је наложио Авраму и његовим потомцима да се обрежу као знак завета спасења. Мушка новорођенчад требало је да се обрежу осмог дана после рођења (3. Мојсијева 12,3). Међутим, овај обред има и дубље значење. Требало је да представља потребу за »обрезањем« или обновом срца (види: 5. Мојсијева 30,6). Зато Павле пише: »Јер оно није Јеврејин који је споља Јеврејин, нити је оно обрезање које је споља на тијелу. Него је оно Јеврејин који је изнутра, и обрезање срца духом а не словима, то је обрезање; коме је хвала не од људи него од Бога.« (Римљанима 2,28.29)

Текстови као што су 1. Коринћанима 7,19; Галатима 5,6; Галатима 6,15. показују да је обрезање у Новом завету замењено крштењем, које представља обраћење, »ново стварање«, умирање греху и устајање у нови живот (види: Римљанима 6,3.4). Из тог разлога Павле каже да обрезање више није важно, већ »вера која кроз љубав ради« и »држање Божјих заповести«.

Који други спољашњи знак је Бог дао по ком се препознавао Његов народ и зашто је био дат? 2. Мојсијева 31,13.17; Језекиљ 20,12.20)

Запазите да Субота као знак потиче још из времена стварања (види: 1. Мојсијева 2,2.3), док је обрезање почело да се примењује тек од Аврама. Из тог разлога је Исус рекао, указујући на стварање, »Субота је начињена човјека ради«. (Марко 2,27) По томе се види да припадамо Богу, стварањем, зато што нас је створио, и откупљењем, јер нас оправдава и посвећује. Дакле, иако Павле каже да обрезање више није важно, тврди да држање Божјих заповести (укључујући и светковање Суботе) и даље јесте (види: Јеврејима 4,9).

Како ваше мисли и намере откривају да ли је ваше срце заиста обрезано?

ЗВЕР И ЛАЖНО БОГОСЛУЖЕЊЕ

Прочитајте следеће текстове. Шта уче о томе колико је важно да избегнемо »жиг звери«? Откривење 13,17; Откривење 14,9.10; Откривење 16,2.

Примиће непомешан Божји гнев, биће кажњени са седам последњих зала и, на крају, биће бачени у огњено језеро. Каква супротност онима који су одбили да приме жиг звери и који стоје на стакленом мору победоносно певајући хвалу Богу и Јагњету!

Шта представља овај жиг који нико не би желео да прими? Претходни стихови јасно га повезују са лажним богослужењем. Такође, као што смо видели у претходној лекцији, четврта звер из 7. Даниловог поглавља, у својој каснијој фази (такође описана као звер из мора у 13. поглављу Откривења), »помишљаће да промијени времена и законе«. (Данило 7,25) Једна заповест коју је помишљала да промени била је четврта заповест о Суботи – једина од свих десет која се односи на време и непосредно указује на Бога као Онога који је створио »небо и Земљу, море и што је год у њима, а у седми дан почину«. (2. Мојсијева 20,11)

Значајно је то што нас Прва анђеоска вест враћа на ову заповест коју је звер настојала да промени и јасно гласи да само Господу треба да се поклонимо као Створитељу. У ствари, од седам стихова из Откривења од 12. до 14. поглавља, који се односе на то коме се клањамо, једино 7. стих четрнаестог поглавља говори о истинској служби Богу; осталих шест упозорава на лажно клањање звери и њеној икони (Откривење 13,4.8.12.15; Откривење 14,9.11). Одмах пошто је трећи анђео описао судбину оних који су укључени у лажно богослужење, описани су прави Божји следбеници: »Овдје је трпљење светијех, који држе заповијести Божије и вјеру Исусову.« (Откривење 14,12)

Другим речима, објављивање ове три вести раздваја читаво човечанство у две групе: оне који се клањају Створитељу држећи све Његове заповести, укључујући и заповест о светковању седмог дана Суботе, и оне који се клањају звери и њеној икони. Овај лажни облик богослужења, дакле, нуди још један избор у односу на служење Створитељу држањем заповести о Суботи.

Размишљајте о повезаности између службе Богу и оданости. Којим важним видовима службе можемо показати оданост Богу?

Печат, попут потписа, користи се за оверавање докумената. У давним временима веродостојност или власништво потврђивало се утискивањем печата на мек восак или глину, који је представљао ауторитет власника у чијем је поседу био.

Шта је Божји печат, како се даје и када? Ефесцима 1,13.14; Ефесцима 4,30; 2. Тимотију 2,19; Откривење 7,1-4; Откривење 14,1.

Божји печат је знак Божјег власништва и заштите Његовог народа. Павле описује запечаћење у вези са обраћењем и примањем дара Светог Духа. Он назива овај дар »залогом« који је дат свим верницима као сигурност потпуног откупљења и будућег наследства које ће примити када Исус дође.

У Откривењу је приказано још једно запечаћење управо пре Другог доласка. Овим последњим печатом запечаћено је 144.000 приликом изливања Светог Духа у време позног дажда. Они на свом челу имају записано Божје име (или потпис). Деловањем Светог Духа у њиховом животу они одражавају Божји карактер.

Упоредите Божји печат са жигом звери. Какве међусобне разлике су споменуте? Откривење 7,3; Откривење 14,9.

Печат се даје истинским Божјим следбеницима, а жиг онима који се клањају звери. Печат се ставља само на чело, што упућује на коначну одлуку ума да служи Богу на начин како је Он заповедио. Жиг, са друге стране, ставља се или на чело или на руку. То значи да људи могу да се клањају звери из два разлога. Или пристају на то, мислећи да истински служе Богу, или се не слажу са тим, али и даље поступају тако јер се плаше озбиљних последица уколико се не повинују: неће моћи да купују ни продају или ће на крају бити убијени (Откривење 13,17.15).

»Они који се сједињују са светом постају слични њему и спремају се да приме жиг зверин. Они који се не уздају у себе, који су понизни пред Богом и чисте своју душу покоравајући се истини, они постају слични Небу и спремају се да приме Божји печат на своје чело.« (Елен Вајт, *Testimonies for the Church*, 5. свеска, стр. 216)

ЖИГ ЗВЕРИ

Шта представља овај жиг чије примање треба да избегнемо? Као што смо запазили у једној од претходних лекција, четврта звер из 7. Даниловог поглавља, у својој каснијој фази (такође описана као звер из мора у 13. поглављу Откривења), »помишљаће да промијени времена и законе«. (Данило 7,25) Једна заповест коју је помишљала да промени била је четврта заповест о Суботи – једина од свих десет која се односи на време и непосредно указује на Бога као Онога који је створио »небо и Земљу, море и што је год у њима, а у седми дан почину«. (2. Мојсијева 20,11)

Прва анђеоска вест – која враћа читаоца управо на ову заповест, ону коју је звер настојала да промени – јасно говори да само Господу треба да се клањамо као Створитељу. Затим, након опомене каква судбина чека оне који се клањају »звери и икони њезиној« (Откривење 14,9), Божји верни народ описан је у 12. стиху.

Прочитајте: Откривење 14,12. Имајући на уму непосредни оквир, како нам овај опис Божјег верног народа помаже да схватимо зашто је Субота толико важна у завршним догађајима?

Текст гласи: »Овдје је трпљење светијех, који држе заповијести Божије и вјеру Исусову.« (Откривење 14,12) Као што смо видели, »заповијести Божије« обухватају и четврту заповест о Суботи, која упућује на Бога као Створитеља, као Онога коме се једино треба клањати. Не треба да нас чуди што многи питање »жига звери« непосредно повезују са питањем светковања недеље, кривотворене »суботе«, што у Библији није наложено, насупрот држању четврте заповести, која је дата у Библији.

Да ли то значи да хришћани који одржавају богослужења недељом већ сада имају жиг звери? Не. Према тексту Откривење 13,15, они који одбију да се придруже овом лажном клањању звери, биће убијени. На крају ће то питање постати питање живота и смрти. Очигледно је да догађаји још нису достигли ту тачку, и жиг звери неће бити дат до ове коначне пробе. Према томе, нико још није примио жиг звери.

Божје заповести. Вера Исусова. Зашто су ове појединости, чак и сада, кључне одлике питања шта значи бити прави хришћанин?

СУБОТА КАО ПЕЧАТ

Као што смо видели, седми дан Субота представљала је знак Божјег народа кроз читаву историју, почевши од Адама и Еве, све до времена Израиља. Такође, та њена улога наставила се и у новозаветној Цркви, запажамо је и у животу Исуса и апостола, а биће и препознатљив знак Божјег народа последњег времена који »држе заповијести Божије и вјеру Исусову«. (Откривење 14,12)

Зашто је Субота толико важна и какав посебан значај има за хришћане? 2. Мојсијева 20,8-11; Јеврејима 4,9,10.

Субота се јавља у срцу Десет заповести. Створитељ ју је дао као знак или печат своје власти. У заповести о Суботи препознајемо Бога по имену »Господ Бог твој«. Препознајемо област над којом има надлежност, »небо и Земљу, море и што је год у њима«. Такође, препознајемо темељ Његове власти »јер је за шест дана створио Господ небо и Земљу... а у седми дан почину«.

Нови завет приказује Исуса као Онога у чије је име Бог све створио (Јован 1,1-3; Колошанима 1,16; Јеврејима 1,1,2). Управо је Исус створио наш свет за шест дана и одморио се седмог. Зато је важно што је Исус, док је висио на крсту тог петка поподне, изговорио: »Сврши се.« (Јован 19,30) Као што је починуо у Суботу након што је завршио стварање, тако се одморио у гробници у Суботу након што је принео Себе на жртву, након што је умро уместо нас ради нашег откупљења. Дакле, Субота је била два пута благословена, први пут приликом стварања, а затим на крсту. Зато, према Јеврејима посланици, хришћанин одмарањем у Суботу показује да и »он почива од дјела својих, као и Бог од својих« (Јеврејима 4,10). Субота је савршени симбол који указује да не можемо сами себе да спасемо, већ да је од почетка до краја то Христово дело омогућено вером (упоредите: Јеврејима 12,2).

Ако је Субота симбол одмарања од наших дела, шта држање недеље представља и како се оно уклапа са основним карактером Вавилона?

»Чим народ Божји буде запечаћен на својим челима – то није никакав видљиви печат или знак, већ чврсто интелектуално и духовно пристајање уз истину да их ништа неће моћи одвратити – чим је Божји народ запечаћен и спреман за решетање, оно ће доћи. И заиста, оно је већ почело; Божји судови изливају се на Земљу... и опомињу нас на оно што долази. (Елен Вајт, *The Faith I Live By*, стр. 285)

»Питање светковања седмичног дана одмора послужиће као велика проба верности, јер је та истина посебно нападнута. Када људи буду стављени пред ту коначну пробу, биће повучена и линија раздвајања између оних који служе Богу и оних који Му не служе. Док ће светковање лажног дана одмора у складу са земаљским законима, а супротно четвртој заповести, представљати заклетву верности сили која се противи Богу, светковање библијског дана одмора, у знак послушности Божјем закону, биће доказа верности Створитељу. Тако ће једна група, прихватајући знак покорности земаљским силама, примити жиг звери, док ће друга, бирајући знак верности божанском ауторитету, примити Божји печат.« (Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 605. оригинал)

ЗА РАЗГОВОР:

1. Како другима можемо открити истину о жигу звери и Божјем печату, а да не изазовемо непотребне сукобе? На пример, зашто морамо нагласити чињеницу да сада нико нема жиг звери?
2. Како су повезани Субота и запечаћење Светим Духом?
3. Размишљајте о претходној идеји да печат представља »интелектуално и духовно пристајање уз истину«. Шта то значи?
4. Разговарајте о одликама духовног Вавилона, његовим вредностима и методама. Како се разликују од вредности Божјег царства? Како се нека схватања Вавилона чак и сада могу увући у нашу Цркву? Како их можемо препознати и суочити се са њима, али на хришћански начин, одражавајући вредности Божјег царства?

БАВИЛОН И АРМАГЕДОН

Текстови за проучавање у току седмице: Откривење 14,8; Откривење 16,19; Исаија 52,9; Откривење 18,1-10; Откривење 16,12-16; 1. О царевима 18,1-40; 1. Коринћанима 15,1.2.

Текст за памћење: »И на челу њезину написано име: Тајна, Вавилон велики, мати блудницама и мрзостима земаљским.« (Откривење 17,5)

Откривење, као што смо већ запазили, пуно је слика и израза узетих непосредно из Старог завета. На пример, име Вавилон јавља се шест пута у Откривењу. Међутим, није реч о древном Навуходоносоровом царству, које је нестало са светске историјске сцене стотинама година раније. Јован је користио слике Старог завета да исказе истину. У овом случају, Вавилон – велика политичка и верска сила која је тлачила Божји народ – сада описује велике верске и политичке силе које ће настојати да учине исто на крају времена.

Слично је и са речју *Армагедон*, која се јавља само у Откривењу, али се темељи на јеврејском изразу који значи »планина Мегидо« и представља место у старом Израиљу. Велика нагађања постоје у вези са Армагедоном. Многи очекују да ће се на том месту, Мегиду, пред крај света, догодити војна битка великих размера.

Ове седмице проучаваћемо о Вавилону и Армагедону и покушати да схватимо шта нам Библија поручује овим сликама.

»ВИНО ЉУТОГА ГЊЕВА«

Прочитајте следеће текстове: Откривење 14,8; Откривење 16,19; Откривење 17,5; Откривење 18,2.10.21, шест стихова у којима се у књизи Откривење спомиње Вавилон. Имајући на уму извештај о Вавилону из Старог завета, шта ови текстови уче о Вавилону у оквиру догађаја последњих дана?

Речено је да је Библија извештај о два града, Јерусалиму и Вавилону. Док Јерусалим у целој Библији представља Божји град и град Његовог заветног народа (Псалам 102,21; Исаија 52,9; Исаија 65,19; Откривење 3,12), Вавилон је оличење тлачења, насиља, лажне религије и отворене побуне против Бога.

Петар у својој првој посланици (1. Петрова 5,13) шаље поздраве из цркве у »Вавилону«, што по општем схватању не значи из рушевина старог царства у данашњем Ираку, већ из самог Рима, који ће ускоро постати тлачитељ Цркве. Ово је занимљива употреба овог имена у светлости Откривења и улоге Рима која је ту представљена.

Шта следећи текстови откривају о погубном утицају Вавилона на свет и Божји народ? Откривење 14,8; Откривење 18,3.

Нема сумње да сила коју Вавилон представља, како је описано у Откривењу, у великој мери врши штетан утицај широм света. Израз »отровнијем вином блуда својега« (Откривење 14,8) јасно указује на лажну доктрину, лажно учење, поквареност и коначан исход који ће из тога проистећи. Вавилон је сила зла која се раширила на све народе (Откривење 18,3). Према томе, сви морају пазити да не би били заведени.

Погледајте како свет данас изгледа: поквареност, збрка, тлачење. Чему нас ово стање учи о потреби да се чврсто држимо Исуса и Његове речи?

Ма колико утицај Вавилона у свету био погубан и далекосежан, Откривење учи да ће једнога дана свему томе доћи крај.

Прочитајте: Откривење 18,1-10. Шта ови стихови говоре о »Вавилону великом«?

Друга анђеоска вест (Откривење 14,8) о паду Вавилона понавља се у 2. стиху 18. поглавља, у коме је приказано колико је ово постало искварено.

»Библија тврди да ће пре доласка нашег Господа, сотона деловати 'са сваком силом и знацима и лажним чудесима и са сваком преваром неправде', и да ће они 'који љубави истине не примише, да би се спасли' бити остављени да осете 'силу преваре да верују лажи' (2. Солуњанима 2,9-11). Тек када настане такво стање, тек када у целом хришћанству буде успостављено потпуно јединство Цркава са светом, тек тада ће пад Вавилона бити потпун. Промена је прогресивна, а савршено испуњење пророчанства из Откривења 14,8. предстоји тек у будућности.« (Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 389.390. оригинал)

Да ли се »савршено испуњење« већ остварило, само Бог зна. Али оно што знамо јесте да ће се, према овим текстовима, духовни Вавилон једног дана суочити са Божјим судом због свог великог зла. »Јер гријеси њезини допријеше тја до Неба, и Бог се опомену неправде њезине.« (Откривење 18,5) Овај израз одражава језик из Старог завета о старом Вавилону (види: Јеремија 51,9), и значи да ће време суда сигурно доћи.

Наравно, овај суд који се ближи не треба да нас изненади. Уосталом, стари Вавилон се суочио са судом (види: Данило 5). Писмо је на бројним местима веома јасно да ће једнога дана сви морати да одговоре за своја дела, укључујући и Вавилон. Колико је утешно знати да на том суду као хришћани имамо Посредника који ће се заложити за нас (1. Јованова 2,1; Данило 7,22). У супротном, наша судбина не би била ништа боља од судбине Вавилона.

Како можете пронаћи утеху у обећању да ће се сва неправда и безакоње, који сада некажњено пролазе, једнога дана суочити са коначном Божјом казном?

Иако велики број људи, међу којима су и многи хришћани, не знају много о књизи Откривење, једна слика или реч из ове књиге постала је општеприхваћена у данашњој култури: Армагедон (види: Откривење 16,16). Чак и у световној култури ова реч означава коначну борбу у којој судбина Земље виси о концу. У Холивуду је снимљен филм под тим називом о огромном астероиду који прети да уништи планету. Идеја о крају света је у одређеној мери присутна и у уму световних људи.

Многи хришћани који познају Откривење и верују у оно што је у њој забележено сматрају битку Армагедон дословним војним сукобом на Блиском истоку пред крај света. Према једном тумачењу војска из Азије коју чини 200 милиона војника упашће у северни Израел. Други су усредсређени на различите војне и политичке сукобе у том делу света који ће, према њиховом схватању, поставити позорницу за коначну војну битку Армагедон у области Мегидо.

Међутим, Библија даје потпуно другачију слику. Писмо представља Армагедон као врхунац, али не сукоба између завађених народа, већ између две стране у космичком сукобу. То је верска борба, не економска или политичка, ма колико економски и политички чиниоци били у игри.

Шта можемо научити о Армагедону из следећих стихова? Откривење 16,12-16.

Као прво, запазите колико је језик овде симболичан. Духови попут жаба излазе из уста аждаје, лажног пророка, и звери (указивање на силе из Откривења 13. поглавља; »лажни пророк« овде сигурно представља звер из земље, Откривење 13,11). Овде, такође, уочавамо велику борбу, када »духови ђаволски« (Откривење 16,14) крећу у борбу на »велики Дан Бога Сведржитеља«. (Откривење 16,14) Како год да ће се Армагедон одвијати, у питању је сукоб светских размера између Христових и сотониних сила. Не ради се о локалној бици у области Мегидо као што ни Вавилон у Откривењу не говори о догађајима у делу савременог Ирака.

Прочитајте: Откривење 16,15. Занимљиво је што нас усред тих догађаја Исус охрабрује еванђеоском вешћу, обећањем о Његовом доласку и потребом да будемо покривени Његовом правдом. Како нам то помаже да схватимо духовну природу борбе у коју смо укључени?

АРМАГЕДОН И ПЛАНИНА КАРМИЛ: ПРВИ ДЕО

Шта представља ова велика битка Армагедон? Као прво, име значи »планина Мегидо«. Међутим, у области познатој као Мегидо нема планине, али планина Кармил налази се у близини, тако да влада мишљење да се израз планина Мегидо односи на планину Кармил.

Да будемо још одређенији, проучаваоци Библије извештај о Илији и лажним Валовим пророцима на планини Кармил виде као симбол, као пример онога што ће се догодити у Откривењу 13. поглављу.

Као што смо видели у одељку од уторка, Откривење 16,13. својим упућивањем на аждају, звер и лажног пророка враћа нас на догађаје из 13. поглавља Откривења, на лажно тројство о коме смо проучавали у деветој лекцији.

Текст из Откривења 13. поглавља достиже врхунац у 13. и 14. стиху, када друга звер врши натприродна дела, чинећи чак да »огањ силази с неба на земљу пред људима«. (Откривење 13,13) Ови догађаји затим воде до непосредног сукоба између Бога и сотоне, између оних који се клањају правом Богу и онима који се клањају »икони звериној«. (Откривење 13,14)

Прочитајте текст из 1. О царевима 18,1-18. Шта из овог извештаја одражава поједине догађаје који ће се одиграти у последње време, као што је приказано у Откривењу?

Оно што овде запажамо на много начина представља потпуну слику велике борбе. Илија јасно износи спорно питање у 18. стиху: *народ је оставио Божје заповести и клања се и следи лажне богове.* Није ли ово одувек био проблем, без обзира на безбројне облике и начине на које се зло исказивало у току историје? Ми или се клањамо »Ономе који је створио небо и Земљу и море и изворе водене« (Откривење 14,7), или се клањамо некоме или нечему другом. Кад је реч о догађајима који се спомињу у 13. поглављу Откривења, уместо да се клањају Господу, људи се клањају звери и њеној икони. Не постоји неутралан терен. Или смо на Божјој или сотониној страни. У тој мери је то питање важно, и сада, а нарочито у Армагедонској бици, у којој ће, као што ћемо видети у извештају са планине Кармил, та разлика постати веома очевидна.

АРМАГЕДОН И ПЛАНИНА КАРМИЛ: ДРУГИ ДЕО

Прочитајте текст из 1. О царевима 18,18-40. Шта се у овим стиховима догађа, како се извештај завршава и (без сувишног повлачења сличности), како овај извештај приказује шта ће се догодити – али у ширем смислу – када велика борба достигне врхунац на крају времена?

Борба на планини Кармил водила се између Илије, Божјег пророка, и неколико стотина Валових свештеника. (Запазите колико је зло било бројније у односу на добро.) Ова проба требало је да покаже ко је прави Бог, Бог који је створио небо и Земљу, или Вал, само још једно оличење »аждаје« и још једно средство којим она настоји да превари свет (Откривење 12,9).

Свештеници су се молили Валу да пошаље огањ и спали жртву коју су принели. Викали су од јутра до мрака. »Вичите већма«, ругао се Илија, »може бити спава«. (1. О царевима 18,27) Свештеници су запали у стање бунила. Парали су се ножевима док крв није потекла. Уморни и исцрпљени одустали су у време приношења вечерње жртве.

Илијина жртва била је три пута натапана, а опкоп око олтара напуњен је водом. Илија се молио Богу једноставном молитвом. Бог је одмах све спалио укључујући камени олтар и тло испод њега. Сила правог Бога у поређењу са Валовом била је очевидна.

Прочитајте следеће текстове и упоредите их са судбином лажних Валових пророка. Шта запажамо? Откривење 16,13; Откривење 19,20.21.

Шта год је непознато у вези са Армагедоном, макар за сада, знамо исход: уништење Божјих непријатеља и одбрана Бога и Његових светаца.

Прочитајте текст из 1. Коринћанима 15,1.2. Иако се непосредан оквир не односи на Армагедон, шта Павле жели да нагласи, и зашто је важно да то запамтимо, нарочито у светлости шта будућност доноси? Прочитајте, такође, Откривење 16,15, у коме је сигурно реч о Армагедону. Шта сазнајемо из ових текстова заједно?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

»На неколико места у извештају о Армагедонској бици, гнусна створења и страшни догађаји за тренутак заузимају место иза позорнице и стичемо увид у истину која је у већој мери лична. Као што смо видели, једна од њих забележена је у Откривењу 16,15: 'Ево идем као лупеж; благо ономе који је будан и који чува хаљине своје, да го не ходи и да се не види срамота његова.' Овај текст, који се налази између два стиха која заправо помињу Армагедон, представља одјек многих новозаветних стихова о личној припреми за Исусов долазак и последње догађаје.

Још један такав текст налази се у Откривењу 17,14: 'Ови ће се побити с Јагњетом, и Јагње ће их побилити, јер је Господар над господарима и Цар над царевима; и који су с Њим, јесу позвани и избрани и вјерни.' Овде се спомиње да у великом рату на крају времена учествује војска чији је главни циљ не да уништи друге оружјем, већ да буде верна божанском позиву и избору. Ово је другачија врста борбе од оних у којима се народи и данас боре. Као што сам неколико пута поновио, Армагедонска битка је борба за ум. Такође је и борба за срце – позив на искрену верност Јагњету које је убијено (Откривење 5,9.10.12; Откривење 13,8).« (Џон Полин, *Armageddon at the Door* [Hagerstown, Md.: Autumn House Publishing, a division of Review and Herald Publishing Association, 2008], стр. 193)

ЗА РАЗГОВОР:

1. Како можете помоћи некоме ко верује да ће се многи догађаји описани у Откривењу дословно догодити на споменутим местима? Какви приступи би им могли помоћи да увиде да је то погрешан начин тумачења текстова?
2. Као што смо видели, утицај Вавилона шири се целим светом. Која су нека учења Вавилона, како можемо научити да их распознајемо и како да их избегнемо?
3. У одељку од понедељка, у наводу из књиге Елен Вајт, забележено је следеће: »Тек када у целом хришћанству буде успостављено потпуно јединство Цркава са светом, тек тада ће пад Вавилона бити потпун.« Размислите о изразу »јединство Цркава са светом«. Какву снажну опомену овде уочавамо?

Текстови за проучавање у току седмице: Исаија 13,6.9; Матеј 24,30.31; Данило 2,34.35; 2. Тимотију 4,6-8; 2. Солуњанима 1,7-10.

ПОВРАТАК НАШЕГ ГОСПОДА ИСУСА

Текст за памћење: »Јер као што муња излази од истока и показује се до запада, такав ће бити долазак Сина Човјечијега.« (Матеј 24,27)

Песник Т. С. Елиот започео је једну песму следећим стихом: »У мом почетку је мој крај.« Ма колико сажете, његове речи носе снажну истину. У почетку почива крај. Ми одјеке ове стварности уочавамо у свом имену, адвентисти седмог дана, које садржи два основна библијска учења: »седми дан« указује на Суботу која је део Десет заповести, седмично сећање на шестодневно стварање живота на Земљи; »адвентисти« упућује на Други Исусов долазак, у коме ће све наде и обећања из Писма, укључујући и обећање о вечном животу, бити испуњени.

Ма колико је временски удаљено стварање света (наш почетак) од Исусовог другог доласка (наш крај, макар крај нашег грешног живота), ови догађаји су повезани. Бог који нас је створио (Јован 1,1-3), исти је Бог који ће се вратити и који ће »уједанпут, у тренућа ока у посљедњој труби« (1. Коринћанима 15,52) извршити наше коначно откупљење. У свом почетку, заиста, налазимо свој крај.

Ове седмице говорићемо о последњем од свих последњих догађаја, бар што се тиче садашњег света: Другом доласку нашег Господа Исуса.

Ма колико били склони да о Другом Исусовом доласку размишљамо као о само новозаветном учењу, то није истина. Наравно, само после Његовог првог доласка, после Његове смрти, васкрсења и вазнесења нама је дато потпуније и богатије откривење истине у вези са Другим доласком. Међутим, као и у случају многих других појединости у Новом завету, Стари завет открива наговештаје и сенке ове важне истине много пре него што ће се догодити. Објављујући учење о Исусовом доласку, писци Новог завета нису открили нову истину; уместо тога, у великој мери су истакли истину која је већ била откривена у Библији. Једино што сада у светлости распетог и васкрслог Спаситеља, обећање о Другом доласку може бити потпуније схваћено и цењено.

Прочитајте следеће текстове. Чему нас уче о Исусовом другом доласку? Исаија 13,6.9; Захарија 14,9; Данило 12,1.

Нема сумње, »дан Господњи« биће дан уништења, жалости и невоље за изгубљеним. Али ће, такође, бити и дан избављења за сав Божји народ, оне који се »нађу написани у Књизи« (види: Филибљанима 4,3; Откривење 3,5; Откривење 13,8). Ову тему, схватање »дана Господњег« као време суда за зле, али и као време када ће Божји народ бити заштићен и награђен, налазимо у Старом завету. На пример, иако ће се неки суочити са »љутим гњевом Господњим«, они који послушају позив да »траже правду« и да »траже кротост« биће сакривени »на дан гњева Господњег«. (Софонија 2,1-3)

Прочитајте: Матеј 24,30.31. На који начин ови стихови показују изражену поделу између изгубљених и спасених приликом Исусовог другог доласка?

Како се последњи догађаји буду развијали, постаће очигледније на чијој смо страни. Какве одлуке можемо и морамо донети сада да бисмо били сигурни да смо на правој страни?

ДАНИЛО И ИСУСОВ ДРУГИ ДОЛАЗАК

Иако су многи Јевреји у Исусово време очекивали да ће Месија збацили римску власт и утврдити Израил као најмоћнији народ, то није разлог Исусовог доласка, ни првог ни другог. Уместо тога, Бог је спремио нешто много узвишеније за свој верни народ од самог преуређивања грешног и палог света.

Можда ниједан други текст у Старом завету не открива тако јасно истину да нови свет не израста из старог, већ представља ново и коренито другачије дело стварања, као што то чини 2. поглавље Књиге пророка Данила.

Ово поглавље приказује успон и пад четири велика царства – Вавилона, Медо-Персије, Грчке и коначно Рима, који се затим дели на народе савремене Европе. Међутим, кип који је Навуходоносор видео у сну (симбол смене ова четири главна светска царства) доживљава свој крај на необичан начин што указује на велики јаз између овог света и оног који ће доћи после повратка нашег Господа Исуса Христа.

**Шта следећи стихови говоре о судбини овог света и природи новог?
Данило 2,34.35.44.45.**

Ови стихови остављају мало нејасноћа о томе шта ће се догодити када Исус поново дође. У Јеванђељу по Луки (Лука 20,17.18) Исус себе поистовећује са овим каменом који ће сатрти све што је остало на овом свету. У Књизи пророка Данила 2,35. читамо да након што су злато, сребро, земља, гвожђе и бронза били уништени, »посташе као пљева на гумну у љето, те однесе вјетар, и не нађе му се мјесто«. Односно, после Исусовог доласка ништа неће остати од овог старог света.

У међувремену, камен који је уништио сваки траг овог старог света »поста гора велика и испуни сву Земљу«. А ово царство, које је настало као резултат Другог доласка, јесте оно »које се довијека неће расути« и које ће »стајати довијека«. (Данило 2,44)

Само један од два могућа краја чека свако људско биће које је икада живело на овој планети. Или ћемо бити са Исусом кроз сву вечност, или ћемо нестати са плевом овога света. На овај или онај начин, све нас чека вечност.

Прочитајте: Титу 2,13. Какву велику наду имамо и зашто?

Описујући своја уверења о настанку нашег универзума, један предавач је изјавио да се пре око 13 милијарди година »изразито густа мала маса појавила ни из чега, да је експлодирала и да је из те експлозије настао наш универзум«. Како се та »изразито густа мала маса« појавила ни из чега, предавач није рекао. Он је само претпоставио, у вери, да јесте.

Као што смо запазили у уводу ове лекције, у свом почетку налазимо свој крај. Зато, према овом предавачу, наш крај не пружа превише наде, макар не дугорочно. Универзум, створен из те »изразито густе мале масе«, био је осуђен на коначно уништење, са свим што се налазило у њему, што, наравно, обухвата и човечанство.

Супротно томе, библијски концепт нашег почетка не само да је много логичнији од овог гледишта, већ пружа и већу наду. Захваљујући Богу нашег почетка, наши дугорочни изгледи су веома добри. Имамо чему да се надамо у будућности, а ова нада почива на обећању о Исусовом другом доласку.

Прочитајте текст из 2. Тимотију 4,6-8. О чему Павле овде говори, и у шта полаже своју наду?

Иако ће Павле ускоро бити погубљен, он живи у сигурности спасења и нади у Христов поновни долазак. »Вијенац правде« га очекује, сигурно не његове правде (1. Тимотију 1,15), већ Исусове правде, на којој, према ономе што Павле зна, почива његова нада у обећање о Другом доласку. Без обзира на његове непосредне околности, које су биле у најбољем случају суморне (био је у затвору, очекујући да буде погубљен), Павле зна да су његови дугорочни изгледи веома добри. Разлог томе је што је посматрао ширу слику, не усредсређујући се само на тренутне прилике.

Без обзира на своје тренутне околности, како можете гајити исту наду као и Павле? Како можемо научити да посматрамо ширу слику и наду коју нам нуди?

НА НЕБЕСКИМ ОБЛАЦИМА

Ма колико Други долазак био важан и кључан, према Библији не виде сви хришћани овај догађај као дослован, личан Исусов долазак. Појединци тврде, на пример, да се Исусов други долазак збива, не када се Христос лично врати на Земљу, већ када се Његов Дух испољи у Његовој цркви на Земљи. Другим речима, Христов други долазак се остварује када се морална хришћанска начела откривају у Његовом народу.

Међутим, колико можемо бити захвални што је ово учење погрешно. Да је истинито, какву дугорочну наду бисмо имали?

Прочитајте следеће новозаветне текстове о Другом доласку. Шта они откривају о природи Христовог доласка?

Матеј 24,30. _____

1. Солуњанима 4,16. _____

Матеј 26,54. _____

Откривење 1,7. _____

2. Солуњанима 1,7-10. _____

»Слава с Божјег престола просијава кроз отвор. Планине се љуљају као трска на ветру, а одваљене стене падају на све стране. Чује се хука олује која се приближава. Море постаје све бешње. Одјекује и урлик страшног олујног ветра сличан гласу демона у некој рушилачкој мисији. Цела земља, слично морским таласима, подиже се и спушта. Њена површина пуца. Као да попуштају и сами њени темељи. Планински венци тону. Настањена острва нестају. Морске луке, сличне Содому по својој покварености, падају као жртва разбеснелих таласа. 'Вавилон велики спомену се пред Богом, да му да чашу вина љутога гнева својега.'« (Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 637. оригинал)

Исусов други долазак је толико силан догађај да у дословном смислу овај свет какав познајемо доводи крају. Када се то догоди, сви ће знати. Оно што је Исус остварио за нас приликом Првог биће потпуније испољено приликом Другог доласка.

Како свест о стварности Другог доласка треба да утиче на наш садашњи живот? Како би требало да нам помогне да не заборавимо шта је заиста важно у животу?

ЖИВИ И МРТВИ

Пре него што је васкрсао свог пријатеља Лазара из гробнице, Исус је изговорио следеће речи: »Ја сам Васкрсеније и Живот; који вјерује Мене ако и умре живљеће.« (Јован 11,25) Он није само затражио од људи да поверују у овакву невероватну тврдњу, већ је подигао Лазара из мртвих, који је био мртав довољно дуго да тело почне да заудара (Јован 11,39).

И они који верују у Исуса умиру. Међутим, као што је Исус рекао, иако умиру, поново ће живети. Управо се на то односи васкрсење мртвих. И управо то Други Исусов долазак чини средиштем наших нада.

Шта се према следећим текстовима догађа мртвима у Христу када се Исус врати? Римљанима 6,5; 1. Солуњанима 4,16; 1. Коринћанима 15,42-44.53-55.

Велику наду Другог доласка представља васкрсење из мртвих, које је Исус лично доживео и које ће, такође, доживети Његови верни следбеници свих узраста. У Његовом вескрсењу почива нада и сигурност њиховог васкрсења.

Шта ће се догодити са онима који буду живи када Исус дође? Филиплјанима 3,21; 1. Солуњанима 4,17.

Верни који буду живи када се Исус врати задржаће физичко тело, али не у његовом садашњем стању. Оно ће на натприродан начин бити преобразено у одређену врсту непропадљивог тела које ће, такође, имати они који буду васкрснути из мртвих. »Живи праведници преобразили су се 'уједанпут, у тренућу ока'. Божјим гласом, били су прослављени; сада су постали бесмртни и заједно са васкрслим светима узети у сусрет Господу на Небо.« (Елен Вајт, *Велика борба*, стр. 645. оригинал)

Саставите листу свих појединости на овом свету које су вам толико важне да бисте радије жртвовали вечни живот да бисте их сада задржали. Шта се налази на тој листи?

Исусов други долазак није епилог, додаток или поговор тужном извештају о људском греху и патњи у овом палом свету. Други долазак је величанствени врхунац, велика нада хришћанске вере. Шта би било без њега? Извештај о људском роду се непрестано наставља, један жалостан догађај за другим, једна тагедија за другом, док се све не заврши смрћу. Одвојен од наде коју нам нуди Христов поновни долазак, живот је, како је Вилијам Шекспир написао: »Бајка коју идиот прича, пуна буке и беса, а не значи ништа.« Па ипак, имамо наду зато што је Божја реч стално потврђује. Имамо наду, јер је Исус дао свој живот у откуп за нас (Марко 10,45), и Он се заиста враћа да узме оно што је платио. Звезде на небу нам не говоре о Другом доласку. Птице које цвркућу на дрвећу не објављују га. Оне саме по себи могу да укажу на нешто добро, нешто испуњено надом, на саму стварност. Али оне нас не уче да ће једнога дана, када Исус поново дође, трубе »затрубити и мртви ће устати нераспадљиви, и ми ћемо се претворити«. (1. Коринћанима 15,52) Не уче нас да ћемо једнога дана подићи поглед и угледати »Сина Човјечијег где седи с десне стране Силе и иде на облацима небескијем«. (Марко 14,62) Не, ми знамо све то зато што нам је речено у Божјој речи, а ми верујемо у обећање које нам Реч даје.

ЗА РАЗГОВОР:

1. Размислите о томе шта би значило да Исусов други долазак није ништа друго до оно што појединци верују да јесте: потпун израз хришћанских начела у животу Христових следбеника. Без обзира колико би то било дивно, зашто би нас на крају оставило без икакве наде?

2. Зашто је тренутно широко прихваћена идеја да је универзум настао ни из чега бесмислена? Зашто људи шире такво становиште и зашто верују у то? Зашто је веровање у вечног Бога, који је све створио, много логичније и разумније објашњење?

3. Поделите са разредом које појединости сте навели на листи које сматрате толико важним у овом животу да бисте жртвовали наду у вечност да бисте их сада задржали. Шта можете научити једни од других у вези са тим што је забележено на листама? Ако верници нису ништа навели, како можемо бити сигурни да нас ништа у животу не одваја од спасења, што ће бити случај у животу многих људи?

АПРИЛ

ХРИСТОС НАШ МИР И ПРАВЕДНОСТ

Уз Христа до Бога

1. Н Јован 8, 12. Извор сваке светлости
2. П Јован 1, 9. Христови свеобухватни благослови
3. У Галатима 3, 26-28. Једнакост међу Христовим верницима
4. С Дела 10, 35. Повезани заједницом братства
5. Ч Дела 15, 11. Један план за сва времена
6. П 2. Коринћанима 5, 19. Уз Христа до Бога
7. С Ефесцима 3, 14. 15. Једна породица у Христу

Христос наш Мир и Праведност

8. Н Јован 17, 3. Срж
9. П Јован 7, 37. Вода за ожедне
10. У Јован 6, 35. Хлеб за гладне
11. С Јован 6, 51. Учесник захваљујући Христу
12. Ч Исаија 61, 10. Промена одеће
13. П Дела 5, 31. Христос наш Мир и Праведност
14. С Римљанима 5, 1. 2. Оправдани вером

Једини Спаситељ

15. Н Матеј 16, 15. 16. Наш савршени углед
16. П Исаија 45, 22. Једини Спаситељ
17. У Матеј 7, 21. Признавање није довољно
18. С Матеј 5, 20. Праведност коју Бог очекује
19. Ч 1. Тимотију 6, 11. 12. Вера која прочишћава живот
20. П Матеј 19, 29. Једноставна вера и послушност
21. С 1. Коринћанима 13, 4-7. Карактер за Пример

Благодат смерности

22. Н Јеврејима 12, 28. Деца, а не робови
23. П Исаија 28, 5. Љупкост хришћанског карактера
24. У Матеј 11, 28. Одмор који Христос нуди
25. С Матеј 11, 29. 30. У Христовом јарму
26. Ч Исаија 57, 15. Благодат смерности
27. П 1. Петрова 5, 6. Небеско партнерство
28. С Псалам 25, 9. Светлост за понизне

Заслуге Исусове крви

29. Н Псалам 34, 2. Заслуге Исусове крви
30. П Јеремија 9, 23. 24. Богу нек је слава

МАЈ

ХРИСТОВИ ВОЈНИЦИ

Савршенство уз Христове заслуге

1. У Псалам 144, 15. »Неваљалство синова Његовијех«
2. С Ефесцима 4, 1. Живот у складу са позивом
3. Ч Колошанима 2, 6. 7. Лични рад
4. П Матеј 5, 48. Савршенство уз Христове заслуге
5. С 1. Солуњанима 3, 13. Наука о светости

Драгоцени Христос

6. Н Јован 15, 4. Живети у Христу
7. П Јован 15, 5. Истинско доношење родова
8. У Филибљанима 2, 5. Славне могућности су пред нама
9. С 1. Петрова 1, 13. Неограничене висине за истраживање
10. Ч Песма над песамама 5, 16. Драгоцени Христос
11. П Колошанима 3, 17. Утицај наших речи
12. С Псалам 139, 4. Свети слушач

Под Божјим вођством

13. Н 1. Петрова 2, 22. 23. Наш Пример у самоконтроли
14. П О Јову 27, 4-6. Достојанство без охолости
15. У Приче Соломунове 8, 6. Трезвена веселост
16. С 1. Петрова 1, 8. У радости неисказаној
17. Ч Псалам 121, 4-7. Под Божјим вођством
18. П 1. Мојсијева 1, 31. Глас природе
19. С Исаија 45, 18. Распрострањени знаци Божје љубави

Христови војници

20. Н Псалам 92, 4. 5. Доказ Божје величине
21. П 2. Мојсијева 20, 8. Дан припреме
22. У 1. Коринћанима 2, 9. Кроз природу до њеног Бога
23. С Колошанима 3, 16. Поштовање Бога у дому
24. Ч 1. Петрова 2, 5. У Божјој радионици
25. П Ефесцима 2, 21. 22. Божји духовни храм
26. С 2. Коринћанима 6, 7. Христови војници

Угледање на Христа

27. Н Јован 13, 35. Доказ да смо ученици
28. П Јеврејима 10, 25. Пођите тамо где сија светлост
29. У Јован 9, 4. Живот пун силе
30. С Јеврејима 3, 1. 2. Угледање на Христа
31. Ч 1. Коринћанима 1, 4-8. Благодат као учитељ

ЈУН

ЈЕДНО СА ХРИСТОМ И ОЦЕМ

Нова песма у нашим срцима

1. П Псалам 40, 3. Нова песма у нашим срцима
2. С 2. Петрова 1, 1. 2. Нема мировања

Исус наше све

3. Н 2. Петрова 1, 3. Додавање и умножавање
4. П 2. Петрова 3, 18. Када растете
5. У Ефесцима 4, 13. Достићи Христов углед
6. С Ефесцима 4, 15. Да ли растете?
7. Ч Филибљанима 1, 9. 10. Раст и доношење рода
8. П 1. Солуњанима 5, 23. Знаци правога посвећења
9. С 1. Коринћанима 1, 30. Исус наше све

Једно са Христом и Оцем

10. Н 2. Коринћанима 5, 14. Образлагање истрајности
11. П 2. Коринћанима 4, 18. На првом месту
12. У Јеврејима 11, 16. Припрема за Небо
13. С Јеврејима 3, 14. »До краја тврдо одржимо«
14. Ч Јован 14, 16. 17. Утешитељев долазак
15. П Јован 17, 11. Божанско пуномоћје
16. С Јован 17, 21. Једно са Христом и Оцем

»Пази на себе...«

17. Н 2. Коринћанима 10, 12. Божја процена мог карактера
18. П 1. Петрова 5, 5. Светост иде уз понизност
19. У Филибљанима 2, 3. 4. Зашто се уздизати?
20. С 1. Тимотију 4, 16. »Пази на себе...«
21. Ч Титу 2, 7. 8. Показати Христа у свом карактеру
22. П Матеј 13, 30. Кукољ у житиу
23. С Матеј 6, 12. Као што је нама опроштено

Изграђујмо један другог

24. Н Матеј 18, 15. Како да решавате сукобе?
25. У Филибљанима 4, 8. Тражите добро
26. У Матеј 5, 44. Овца и вукови
27. С Јаков 4, 11. Време је да затворите ум
28. Ч Јаков 3, 13. 14. Одисати небеским благословом
29. П Ефесцима 4, 32. Највећа служба
30. С Римљанима 15, 1. Изграђујмо један другог

ЧИТАЊЕ БИБЛИЈЕ РЕДОМ

Април		Мај		Јун	
1. 1. О цар.	4-6	1. 2. Днев.	23-25	1. Псалам	15-17
2. «	7-9	2. «	26-30	2. «	18-20
3. «	10-12	3. «	31-33		
4. «	13-16	4. «	34-36	3. «	21-23
5. «	17-19	5. Јездра	1-3	4. «	24-26
6. «	20-22			5. «	27-29
7. 2. О цар.	1-3	6. «	4-6	6. «	30-34
		7. «	7-10	7. «	35-37
8. «	4-6	8. Немија	1-3	8. «	38-40
9. «	7-9	9. «	4-7	9. «	41-43
10. «	10-12	10. «	8-11		
11. «	13-16	11. «	12-13	10. «	44-46
12. «	17-19	12. О Јестири	1-3	11. «	47-49
13. «	20-22			12. «	50-52
14. «	23-25	13. «	4-6	13. «	53-57
		14. «	7-10	14. «	58-60
15. 1. Днев.	1-3	15. О Јову	1-3	15. «	61-63
16. «	4-6	16. «	4-8	16. «	64-66
17. «	7-9	17. «	9-11		
18. «	10-14	18. «	12-14	17. «	67-69
19. «	15-17	19. «	15-17	18. «	70-72
20. «	18-20			19. «	73-75
21. «	21-23	20. «	18-20	20. «	76-80
		21. «	21-23	21. «	81-83
22. «	24-26	22. «	24-26	22. «	84-86
23. «	27-29	23. «	27-30	23. «	87-89
24. 2. Днев.	1-3	24. «	31-33		
25. «	4-7	25. «	34-36	24. «	90-92
26. «	8-10	26. «	37-39	25. «	93-95
27. «	11-13			26. «	96-98
28. «	14-16	27. «	40-42	27. «	99-103
		28. Псалам	1-3	28. «	104-106
29. «	17-19	29. «	4-6	29. «	107-109
30. «	20-22	30. «	7-11	30. «	110-114
		31. «	12-14		

ВЕЧЕРЊЕ БОГОСЛУЖЕЊЕ У ПОРОДИЦИ

Април

1. Псалам 78,43-56.
2. Псалам 78,57-72.
3. Псалам 79.
4. Псалам 80.
5. Псалам 81.
6. Псалам 82.
7. Псалам 83.
8. Псалам 84.
9. Псалам 85.
10. Псалам 86.
11. Псалам 87.
12. Псалам 88
13. Псалам 89,1-13.
- 14.** Псалам 89,14-26.
15. Псалам 89,27-39.
16. Псалам 89,40-52.
17. Псалам 90.
18. Псалам 91.
19. Псалам 92.
20. Псалам 93.
- 21.** Псалам 94.
22. Псалам 95.
23. Псалам 96.
24. Псалам 97.
25. Псалам 98.
26. Псалам 99.
27. Псалам 100.
- 28.** Псалам 101.
29. Псалам 102,1-14.
30. Псалам 102,15-28.

Мај

1. Псалам 103.
2. Псалам 104,1-18.
3. Псалам 104,19-35.
4. Псалам 105,1-15.
- 5.** Псалам 105,16-31.
6. Псалам 105,32-45.
7. Псалам 106,1-16.
8. Псалам 106,17-32.
9. Псалам 106,33-48.
10. Псалам 107,1-21,
11. Псалам 107,22-43.
- 12.** Псалам 108.
13. Псалам 109,1-16.
14. Псалам 109,17-31.
15. Псалам 110.
16. Псалам 111.
17. Псалам 112.
18. Псалам 113.
- 19.** Псалам 114.
20. Псалам 115.
21. Псалам 116.
22. Псалам 117.
23. Псалам 118,1-14.
24. Псалам 118,15-29.
25. Псалам 119,1-34.
- 26.** Псалам 119,35-63.
27. Псалам 119,64-90.
28. Псалам 119,91-117.
29. Псалам 119,118-143.
30. Псалам 119,144-176.
31. Псалам 120.

Јун

1. Псалам 121.
- 2.** Псалам 122.
3. Псалам 123.
4. Псалам 124.
5. Псалам 125.
6. Псалам 126.
7. Псалам 127.
8. Псалам 128.
- 9.** Псалам 129.
10. Псалам 130.
11. Псалам 131.
12. Псалам 132.
13. Псалам 133.
14. Псалам 134.
15. Псалам 135.
- 16.** Псалам 136,1-14.
17. Псалам 136,15-26.
18. Псалам 137.
19. Псалам 138.
20. Псалам 139.
21. Псалам 140.
22. Псалам 141.
- 23.** Псалам 142.
24. Псалам 143.
25. Псалам 144.
26. Псалам 145.
27. Псалам 146.
28. Псалам 147.
29. Псалам 148.
- 30.** Псалам 149.

Предлажемо верницима да ове текстове читају у току вечерњег богослужења у својој породици.

ПОЧЕТАК СУБОТЕ У АПРИЛУ 2018. ГОДИНЕ

МЕСТО	ДАТУМ			
	6.	13.	20.	27.
Струмица , Ђевђелија	18,59	19,07	19,16	19,24
Радовиш, Кавадарци	19,01	19,09	19,18	19,26
Пирот , Велес, Прилеп, Битољ	19,03	19,11	19,20	19,28
Кладово, Неготин , Бор, Зајечар, Књажевац, Ниш , Лесковац, Врање, Куманово, Скопље	19,05	19,13	19,22	19,30
Параћин, Крушевац , Приштина , Тетово, Дебар, Охрид	19,07	19,15	19,24	19,32
Јагодина , Косовска Митровица, Ђаковица, Призрен	19,09	19,17	19,26	19,34
Вршац, Алибунар, Ковин, Смедерево, Пожаревац, Смедеревска Паланка, Крагујевац , Краљево, Нови Пазар, Пећ	19,11	19,19	19,28	19,36
Српска Црња, Панчево, Београд , Аранђеловац, Чачак , Беране	19,13	19,21	19,30	19,38
Кикинда, Зрењанин , Ваљево, Рума, Ужице, Пљевља, Колашин, Подгорица , Бар, Улцињ	19,15	19,23	19,32	19,40
Сента, Бечеј, Врбас, Нови Сад , Сремска Митровица, Богатић, Шабац , Лозница, Зеленика	19,17	19,25	19,34	19,42
Суботица , Бачка Паланка, Сомбор, Кула, Даљ, Вуковар, Бачка Топола, Шид, Бијељина, Тузла, Сарајево , Фоча, Билећа, Требиње, Дубровник	19,19	19,27	19,36	19,44
Бели Манастир , Осијек , Винковци, Мостар, Метковић, Мљет	19,21	19,29	19,38	19,46
Славонски Брод, Дервента, Добој, Зеница, Пељешац	19,23	19,31	19,40	19,48
Подравска Слатина , Јајце, Славонска Пожега, Бања Лука , Ливно, Хвар, Корчула	19,25	19,33	19,42	19,50
Вировитица, Дарувар, Приједор , Босанска, Градишка, Нова Градишка, Сплит, Брач, Вис	19,27	19,35	19,44	19,52
Копривница , Бјеловар, Дрвар, Книн , Шибеник	19,29	19,37	19,46	19,54
Ормож, Чаковец, Вараждин , Сисак, Бихаћ, Биоград	19,31	19,39	19,48	19,56
Мурска Субота, Птуј, Цеље , Крапина, Загреб , Карловац, Слуњ, Госпић, Задар, Дуги оток	19,33	19,41	19,50	19,58
Марибор , Словењ Градец, Рогашка Слатина, Зидани Мост, Раб, Паг	19,35	19,43	19,52	20,00
Дравоград, Межица, Љубљана , Ријека , Цриквеница, Крк, Црес, Лошињ	19,37	19,45	19,54	20,02
Крањ, Постојна, Пула	19,39	19,47	19,56	20,04
Крањска Гора , Јесенице, Горица, Копар, Ровињ	19,41	19,49	19,58	20,06

ПОЧЕТАК СУБОТЕ У МАЈУ 2018. ГОДИНЕ

МЕСТО	ДАТУМ			
	4.	11.	18.	15.
Струмица, Ђевђелија	19,28	19,36	19,44	19,51
Радовиш, Кавадарци	19,30	19,38	19,46	19,53
Велес, Прилеп, Битољ	19,32	19,40	19,48	19,55
Пирот , Врање, Куманово, Скопје , Охрид	19,34	19,42	19,50	19,57
Књажевац, Ниш , Лесковац, Тетово, Дебар	19,36	19,44	19,52	19,59
Кладово, Неготин , Бор, Зајечар, Приштина , Призрен, Ђаковица	19,38	19,46	19,54	20,01
Параћин, Крушевац , Косовска Митровица	19,40	19,48	19,56	20,03
Јагодина , Нови Пазар, Пећ	19,42	19,50	19,58	20,05
Вршац, Ковин, Смедерево, Пожаревац, Смедеревска Паланка, Крагујевац , Чачак , Краљево, Беране, Подгорица , Улцињ	19,44	19,52	20,00	20,07
Алибунар, Панчево, Београд , Аранђеловац, Ужице, Бар	19,46	19,54	20,02	20,09
Ваљево, Пљевља, Зеленика	19,48	19,56	20,04	20,11
Кикинда, Српска Црња, Зрењанин , Нови Сад , Рума, Сремска Митровица, Шабац , Фоча, Билећа, Требиње, Дубровник, Богатић	19,50	19,58	20,06	20,13
Сента, Бечеј, Врбас, Кула , Бачка Паланка, Шид, Бијељина , Лозница, Сарајево , Мљет	19,52	20,00	20,08	20,15
Суботица , Бачка Топола, Даљ, Вуковар, Тузла, Винковци, Мостар, Метковић, Пељешац	19,54	20,02	20,10	20,17
Осијек , Добој, Зеница, Корчула	19,56	20,04	20,12	20,19
Бели Манастир , Дервента, Славонски Брод, Јајце, Ливно, Брач, Хвар	19,58	20,06	20,14	20,21
Подравска Слатина , Славонска Пожега, Босанска, Градишка, Бања Лука , Сплит, Вис	20,00	20,08	20,16	20,23
Вировитица, Дарувар, Нова Градишка, Приједор , Дрвар, Книн, Шибеник	20,02	20,10	20,18	20,25
Бјеловар , Биоград	20,04	20,12	20,20	20,27
Копривница , Сисак, Слуњ, Бихаћ, Госпић , Задар, Дути Оток	20,06	20,14	20,22	20,29
Ормож, Чаковец, Вараждин , Крапина, Загреб , Карловац, Паг, Марибор , Птуј, Целје	20,08	20,16	20,24	20,31
Мурска Сوبота, Зидани Мост, Ријека	20,10	20,18	20,26	20,33
Цриквеница, Крк, Лошињ, Рогашка Слатина	20,12	20,20	20,28	20,35
Дравоград, Межица, Крањ, Љубљана , Постојна, Ровињ, Пула	20,14	20,22	20,30	20,37
Јесенице , Копар, Горица	20,16	20,24	20,32	20,39
Крањска Гора	20,18	20,26	20,34	20,41

Подаци из ове табеле изведени су по летњем рачунању времена.

ПОЧЕТАК СУБОТЕ У ЈУНУ 2018. ГОДИНЕ

МЕСТО	ДАТУМ				
	1.	8.	15.	22.	29.
Струмица , Ђевђелија	19,55	20,00	20,04	20,06	20,06
Радовиш, Кавадарци	19,57	20,02	20,06	20,08	20,08
Велес, Прилеп , Битољ	19,59	20,04	20,08	20,10	20,10
Пирот , Куманово, Скопје , Охрид	20,01	20,06	20,10	20,12	20,12
Лесковац, Врање, Тетово, Дебар	20,03	20,08	20,12	20,14	20,14
Зајечар, Књажевац, Ниш , Приштина , Призрен	20,05	20,10	20,14	20,16	20,16
Кладово, Неготин , Бор, Косовска Митровица, Ђаковица	20,07	20,12	20,16	20,18	20,18
Параћин, Крушевац , Пећ	20,09	20,14	20,18	20,20	20,20
Јагодина, Крагујевац , Краљево, Нови Пазар, Беране, Улцињ	20,11	20,16	20,20	20,22	20,22
Пожаревац, Смедеревска Паланка, Чачак , Колашин, Подгорица , Бар	20,13	20,18	20,22	20,24	20,24
Вршац , Алибунар, Ковин, Смедерево, Аранђеловац, Ужице, Пљевља, Зеленика	20,15	20,20	20,24	20,26	20,26
Панчево, Београд , Ваљево, Билећа, Требиње, Дубровник	20,17	20,22	20,26	20,28	20,28
Српска Црња, Зрењанин , Рума, Шабац , Фоча	20,19	20,24	20,28	20,30	20,30
Кикинда, Бечеј, Нови Сад , Сремска Митровица, Богатић, Бијељина, Лозница, Сарајево , Мостар, Метковић, Мљет, Пељешац	20,21	20,26	20,30	20,32	20,32
Сента, Бачка Топола, Кула , Врбас, Бачка Паланка, Шид , Тузла, Корчула	20,23	20,28	20,32	20,34	20,34
Суботица , Сомбор, Даљ, Вуковар, Винковци, Добој, Зеница, Хвар	20,25	20,30	20,34	20,36	20,36
Бели Манастир , Осијек , Славонски Брод, Дервента, Јајце, Ливно, Сплит, Брач, Вис	20,27	20,32	20,36	20,38	20,38
Славонска Пожега, Бања Лука	20,29	20,34	20,38	20,40	20,40
Подравска Слатина , Дарувар, Босанска Градишка, Приједор , Нова Градишка, Дрвар, Книн, Шибеник	20,31	20,36	20,40	20,42	20,42
Вировитица, Биоград	20,33	20,38	20,42	20,44	20,44
Копривница , Бјеловар, Сисак, Бихаћ, Госпић , Задар, Дуги оток	20,35	20,40	20,44	20,46	20,46
Загреб , Чаковец, Вараждин , Слуњ, Паг	20,37	20,42	20,46	20,48	20,48
Мурска Субота, Ормож, Крапина, Карловац, Раб	20,39	20,44	20,48	20,50	20,50
Марибор , Птуј, Целје , Зидани Мост, Цриквеница, Крк, Црес, Лошињ	20,41	20,46	20,50	20,52	20,52
Рогашка Слатина, Ријека , Пула	20,43	20,48	20,52	20,54	20,54
Дравоград, Межица, Крањ, Љубљана , Постојна, Копар, Ровињ	20,45	20,50	20,54	20,56	20,56
Јесенице , Горица	20,47	20,52	20,56	20,58	20,58
Крањска гора	20,49	20,54	20,58	21,00	21,00

АКЦИЈА

до 1. маја 2018.

10% ПОПУСТА

**НА СВЕ
БИБЛИЈЕ
ТВРДОГ
ПОВЕЗА**

Поводом 150 година
од објављивања
првог српског превода
Светог писма
Ђуро Даничић –
Вук Стефановић Караџић
(1868-2018)

Библије можете поручити на телефон: 011/2458-054
или на: tippreporod@gmail.com

ПОПУСТ НА КЊИГЕ ЕЛЕН ВАЈТ

Комплет од 5 књига
из серијала »ВЕЛИКА БОРБА«
тврд повез – 1800 динара

Комплет од 5 књига
из серијала »ВЕЛИКА БОРБА«
мек повез – 1200 динара

КОМПЛЕТ САДРЖИ СЛЕДЕЋЕ КЊИГЕ:

Стварање,
патријарси и пророци
*
Историја пророка и царева
*
Чезња векова
*
Велика борба
*
Апостолска црква –
Христовим трагом

Књиге можете поручити на телефон: 011/2458-054
или на: tippreporod@gmail.com